
AHMED RESMÎ EFENDÎ'NİN *HAMÎLETÜ'L-KÜBERÂ*'SI
VE
MÜSTAKİM-ZÂDE ZEYLİ*

ZEYNEP AYCİBİN

M ü e l l i f i n H a y a t i

Birçok önemli memuriyette bulunmuş, elçi olarak Viyana ve Berlin'e gitmiş, 1768-1774 Osmanlı-Rus savaşına katılmış bir devlet adamı, önemli eserler kaleme almış bir tarihçi ve biyograf olan Ahmed Resmî Efendi'ye ulaşmak artık hiç de güç değildir. XVIII. asırın bu entelektüel siması üzerinde yakın zamanda bir doktora tezi hazırlanmış, İngilizce'si Avrupa'da yayımlanan bu tez Türkçe'ye de tercüme edilmiştir¹. Dahası, Türkçe tercümenin yayılmasının hemen ardından Kemal Beydilli tarafından bir tanıtma yazısı hazırlanarak eserin eksik ve yanlışları tenkit edilmiş, bazı "düzeltme teklifleri"nde bulunulmuştur². Biz de burada geniş ölçüde söz konusu eser ile tanıtma yazısını esas alarak Ahmed Resmî Efendi'nin kısa bir biyografisini vermeye çalışacağız.

Ahmed Resmî'nin doğum tarihi bir rivayete göre 1694/1695, bir başka rivayete göre ise 1700'dür³. Doğum yeri de yine ihtilaflıdır. Girit'te doğduğu kesindir ancak, Resmo'da mı yoksa Hanya'da mı olduğu hususunda kaynaklar mutabık değildir. Bununla beraber, burada ele aldığımız *Hamîletü'l-küberâ* adlı eserinin Topkapı Sarayı'ndaki nüshasında geçen "mevlid-i câmi'i ü'l-hurûf olan Resmo kal'ası" ibaresini müellifin Resmolu olduğuna dair kuvvetli bir delil olarak kabul edebiliriz⁴.

* Bu makalede kullanılan arşiv belgeleri Erhan Afyoncu'nun "Osmanlı Müverrihlerine Dair Tevcihat Kayıtları-I" adlı, *Belgeler Dergisi* say 24 s. 77-155'te yayımlanan makalesinden alınmıştır..

¹ Virginia H. Aksan, *An Ottoman Statesman in War and Peace, Ahmed Resmî Efendi 1700-1783*, Leiden-Newyork-Köln 1995. Türkçe tercümesi, *Savaşta ve Barışta Bir Osmanlı Devlet Adamı, Ahmed Resmî Efendi (1700-1783)*, trc. Özden Arıkan, İstanbul 1997. Bu çalışmada esas alınan eserin Türkçe tercumesidir.

² Kemal Beydilli, "Ahmed Resmî Efendi", *Toplumsal Tarih*, sayı 52 (Nisan 1998), İstanbul 1998, s. 56-64.

³ Kemal Beydilli'ye göre sadece Muradî'nin verdiği 1694-95 tarihi daha güvenilirdir (aynı makale, s. 56). Virginia Aksan ise bu konuda kesin bir fikir bildirmekten kaçınmış gibi görünmekle beraber, eserinin başlığındaki 1700-1783 tarihlenmesi kendisinin 1700 tarihini daha ciddiye almış olduğunu göstermektedir.

⁴ Metin, vr. 10a. Bu durumda isminde geçen Resmî lakabı da kendisinin doğum işaret ediyor olabilir. Kemal Beydilli ise Resmî adının müellifin devletin resmî işlerindeki bilgi ve tecrübesinden kaynaklandığı tahminini daha inandırıcı bulmaktadır (aynı makale, s. 57).

İlk eğitimini Girit'te aldıktan sonra Ahmed Resmî Efendi, 1734/1735 (1147) yılında İstanbul'a geldi⁵. 1694/1695'te doğduğu kabul edilirse o sırada kırk yaş civarında olmalıydı. Bu kırk yıl boyunca Girit'te nasıl bir hayat geçirdiği tamamen meşhuldür. Onunla ilgili bilinenler, İstanbul'a gelişinden üç yıl sonra 1737/1738 (1150)'de zamanın onde gelen simalarından Tavukçu-zâde damadı Mustafa Efendi'ye intisap etmesinden itibaren artmaktadır⁶. Bu intisap ile Ahmed Resmî Efendi bir bakıma devlet kapısındaki meslekî kariyeri için ilk adımı atmış oluyordu. Nitekim, "aydınlar ve devlet memurları yetiştiren" bu meşhur aileyle olan yakınlığının ilk semeresini yedi yıl sonra, 17 Ağustos 1744 (8 Receb 1157)'te atandığı Selanik Baruthanesi nazırlığı ile elde etti. Daha önce herhangi başka bir görevi olduğunu bilmiyoruz⁷. Bilinen bu ilk resmî görevine dair yazılan ruusta Ahmed Resmî Efendi "liyakat ve isti'dâd" ile övülmekte, kendisinin "her vechile sezâvâr-i âtfet" olduğundan bahsedilmekte idi⁸. Ancak aynı senenin sonunda müellifin kendi rızasıyla bu görevden çekildiğini görmekteyiz (14 Aralı 1744/9 Zilkade 1157). 1 Ekim 1746'da (15 Ramazan 1159) kendisine önce Kandiye defterdarlığı verildiyse de, fiilen başlamasına fırsat kalmadan bu görev Bursa mukataacılığı ile değiştirildi⁹. Bu yeni görev ile Ahmed Resmî Efendi "dâhil-i hacegân" olmuş bulunuyordu¹⁰. Yine 1746 yılının 23 kasımında ise (9 Zilkade 1159) Ahmed Resmî Efendi ikinci kez olmak üzere Selanik Baruthanesi nezaretine tayin edildi¹¹. 13 Ocak 1747'de (gurre-i muharrem 1160) yine kendi rızasıyla bu görevden bir kez daha çekildikten sonra aynı yılın 10 ekiminde (8 şevval) baş mukataacılığa getirildi¹². Aynı yıl ayrıca hâmisi Mustafa Efendi'nin kızıyla evlenmiş bulunuyordu.

Bundan sonra sırasıyla Divan-ı humayun tarihçiliği (8 Eylül 1750/6 Şevval 1163)¹³, Gelibolu Baruthanesi (20 Ağustos 1752/9 Şevval 1165)¹⁴, Sergi (28 Temmuz 1754/7 Şevval 1167)¹⁵ ve İstanbul Baruthanesi (28 Aralık 1756/5 Rebiülahir 1170)¹⁶ nazırlıklarda bulunan Ahmed Resmî Efendi 23 Haziran 1757'de (5 Şevval 1170) Küçük Evkaf Muhasebecisi tayin edildi¹⁷. Yine bu yıl III. Mustafa'nın cülausunu bildirmek üzere şikk-i sani defterdarlığı payesiyle elçi olarak Viyana'ya gönderildi¹⁸.

⁵ Ahmed Resmî Efendi, *Halîkatü'r-rüesâ*, Süleymaniye Ktp. Reisülküttâb nr. 639, vr. 1b. Mehmed Süreyya (*Sicill-i Osmâni*, İstanbul 1308-1315, II, 380) ve F. Babinger ("Ahmed Resmî", *İslam Ansiklopedisi*, İstanbul 1970, I, 202) ise müellifin İstanbul'a geliş tarihini 1146 olarak vermişlerdir.

⁶ *Halîkatü'r-rüesâ*, vr. 1b-2a. Yine *Sicill-i Osmanî* bu tarihi 1151 olarak vermiştir (II, 380).

⁷ Bekir Kütkoçlu Ahmed Resmî Efendi'nin görevlerinden bahsederken ilk olarak Bursa mukataacılığını zikretmektedir ("Ahmed Resmî", *TDV İslam Ansiklopedisi*, İstanbul 1989, II, 121). Keza, *Sicill-i Osmanî* deki biyografisinde de yine önce Bursa mukataacılığı görevinden bahsedilmiş olmakla beraber, daha sonra Selanik baruthanesi nazırı olmasından bahsedilirken "müceddeden" ibaresinin kullanılmış olması dikkat çekmektedir (II, 380). Aksan ise bu konuya bir açıklık getirmemiştir.

⁸ BA, A.RSK, nr. 1570, s. 11

⁹ Kandiye defterdarlığının elinden alınmasının sebebi, daha önce bu görevde bulunan Rûdvanzâde Ali Efendi'nin bazı yarım kalan işleri dolayısıyla görev süresinin uzatılması ricasıydı. Bu konuda yazılan ruusta şöyle denmektedir: "...ve merkûm Ahmed Efendi dahi mahrum u mağdûr olmamak için inşâallahu te'âlâ altmış bir senesinden zabt eylemek üzere yedinde olan tevcîh emr-i şerîfi tebdîl ve sene-i merkûmenin cizyesinin berât u evrâku mu'tâd üzere mahalline kayd ve şimdilik Bursa pâyesi tevcîh buyurulup başka başka emr-i şerîfleri ruûs-i humâyûn buyuruldu" (BA, A.RSK, nr. 1471/73-ek vesika, nr. 80).

¹⁰ *Sicill-i Osmanî*, II, 380.

¹¹ BA, A.RSK, nr. 1579, s. 11.

¹² *Halîkatü'r-rüesâ*, vr. 2a.

¹³ BA, A.RSK, nr. 1570, s. 23; nr. 1588, s. 15

¹⁴ BA, A.RSK, nr. 1570, s. 10

¹⁵ BA, A.RSK, nr. 1570, s. 10-11; nr. 1588, s. 99; nr. 1602, s. 2

¹⁶ BA, A.RSK, nr. 1570, s. 9

¹⁷ BA, A.RSK, nr. 1571, s. 91; nr. 1588, s. 91; nr. 1605, s. 2

¹⁸ Ahmed Vâsîf Efendi, *Târih-i Vâsîf*, İstanbul 1219, I, 99.

Resmî Efendi ve maiyetindekiler İstanbul'u 3 Kasım 1757 (20 Safer 1171)'de terk etti¹⁹. Yaklaşık üç ay süren bir yolculuğun ardından baharın ilk günlerinde, yani nevruzda Viyana'ya vardılar. Şehre girişleri aynı zamanda Avusturya'nın 1756'dan beridir savaş halinde bulunduğu Prusya Kralı Büyük Friedrich'in hazırlıklarını tamamlayarak Bohemya'ya yöneldiği ve Avusturyalıların düşmanın Viyana'ya kadar uzanabileceği vekâline düşüğü günlere rastlamıştı. Bu telaş ile kendilerini muhtemel bir saldırıyla karşı başkentlerini muhafaza için yoğun askerî tedbirler almaya ve Ahmed Resmî Efendi'nin tabiriyle, "kiliselere evlâd u a'vânlarıyla gidüp Grandebur'un mağlûbiyeti hakkında tazarru' ve du'âya" kaptırmış olan Avusturyalılar gelen elçilik heyetiyle ilgilenmeye pek fırsat bulmadılar²⁰. Nihayet 19 Nisan (10 Şaban)'da önce çarı üç gün sonra da çarıçeyi saraylarında ziyaret eden Ahmed Resmî Efendi nâme-i humayunları sunarak elçilik vazifesini yerine getirdi. Ziyafet ve gezintilerle devam eden yaklaşık iki buçuk aylık bir ikametten sonra Viyana'ya hakim olan savaş havasından duyduğu rahatsızlık ve İstanbul hasreti ile "bir müddet dahi ikâmet câiz iken" dönüş için izin istedi²¹. Çar ve çarıçenin cevap mektuplarını da alarak 2 Temmuz (25 Şevval)'da şehirden ayrıldı. 1758 Eylül başlarında İstanbul'a ulaştı²².

Viyana dönüşü Resmî Efendi ilki Mayıs 1759 (Şevval 1172), ikincisi Mart 1761 (Şevval 1174)'te olmak üzere iki kez üst üste Maliye tezkireciliği görevine getirildi²³. 1762 tevcihatı (Şevval 1175) nda ise Anadolu muhasebecisi oldu²⁴. Bu önemli tayinlerin ardından isim hiç şüphesiz yeni hâmisi Sadrazam Koca Ragîb Paşa idi²⁵.

1763'te Prusya Kralı nezdine bir elçi gönderilmesi keyfiyeti gündeme geldiği vakit, seçilen kimse yine, daha önce sefaret işlerindeki başarısı Viyana'da tecrübe edilmiş olan, "fazl u hüneri şöhretgîr" Ahmed Resmî Efendi idi²⁶. Ancak müellifin bu ikinci sefareti önce o dönemde Osmanlı-Prusya ilişkilerine genel bir bakışı zaruri kılmaktadır.

1748'deki Aix la Chapelle Antlaşması ile Veraset Savaşları sona ermiş olmakla beraber Avrupa'nın siyasi manzarası bir nizama kavuşmuş değildi. Mevcut ittifaklar dağılmış, gelecekteki kaçınılmaz mücadeleler için taraflar kendilerine yeni müttefikler aramaya başlamıştı. Bu arayış içinde Prusya Kralı II. Friedrich, doğudaki önemini gayet iyi takdir ettiği Osmanlı Devleti'ne yakınlık gösteriyordu. 1754'te III. Osman'ın cülvusu kendisi için bu yolda iyi bir fırsat olmuş, yeni padişahı tebrik için gönderdiği elçi Von Rexin'e, Osmanlıların

¹⁹ "Viyana Sefâretnâmesi", *Târih-i Vâsif*, I, 120-121. Faik Reşit Unat (*Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnâmeleri*, Ankara 1992, s. 103) ve muhtemelen ondan naklen Virginia Aksan (s. 53) ise müellifin İstanbul'dan hareket tarihini tam bir ay sonra, 2 Aralık 1757 olarak göstermişlerdir.

²⁰ "Viyana Sefâretnâmesi", *Târih-i Vâsif*, I, 122-123.

²¹ "Viyana Sefâretnâmesi" *Târih-i Vâsif*, I, 124.

²² *Târih-i Vâsif*, I, 127.

²³ BA, A.RSK, nr. 1588, s. 90. Cengiz Orhonlu bu iki maliye tezkireciliği arasında müellifin Eflak'ta bir tahkikata memur edildiğinden bahsetmektedir ("Ahmed Resmî Efendi'nin Eflak Coğrafyası", *Güney Doğu Avrupa Araştırmaları Dergisi*, sayı 4-5, İstanbul 1976, s. 1-14). Ancak burada söz konusu olan Ahmed Resmî Efendi'nin bizim müellifimiz mi yoksa zaman zaman onunla karıştırılan uléma mensubu bir başka Ahmed Resmî Efendi mi olduğu kesinlikle belli değildir. İsminin tam olarak müderrisî-i kirâmdan Mevlâna Girîdî Ahmed zîde ilmuhû' şeklinde geçtiğine bakılırsa ikinci ihtimal daha kuvvetli görünülmektedir. Ayrıca, Aksan'ın da belirttiği gibi (s. 44), söz konusu Resmî Efendi müellifimiz olsaydı, o sırada henüz tayin edilmiş bulunduğu Maliye tezkireciliği görevi ile anılması gerekiirdi.

²⁴ BA, Ali Emîrî-Mustafa III, nr. 5354, ek vesika, nr. 36

²⁵ Resmî Efendi'nin Ragîb Paşa ile olan yakınlığı konusunda bk. Aksan, 37-38. Hatta Aksan, Ahmed Resmî Efendi'nin 1754 yılında sergi naziri tayin edilinceye kadar Rakka valiliği sırasında Ragîb Paşa'nın yanında bulunduğu tahmini üzerinde durmuştur. Ancak bu tahminde bulunurken Aksan'ın, Resmî Efendi'nin sergi nazırlığından önceki Divan-i humayun tarihçiliği ve Selanik baruthanesi nazırlığı görevlerini gözardı etmiş olduğunu anlıyoruz (s.35). Bu iki görev Resmî Efendi'nin aynı yıllarda Rakka'da bulunmasını imkânsız kılmaktadır.

²⁶ *Târih-i Vâsif*, I, 226.

Prusya ile ittifak kurma fikrine ne derece olumlu baktıklarını araştırma vazifesi vermişti. Ancak Osmanlı Devleti bu ittifak talebini kibarca reddetmiş, Rexin Berlin'e eli boş dönmek zorunda kalmıştı. Bununla beraber, 1757 yılı başlarında Rexin'i tekrar İstanbul'da görmekteyiz. 1756'nın ocak ve Mayıs aylarında iki ayrı antlaşma ile Avrupa'daki eski ittifak sistemi tamamen çökmüştü; önce Westminister Antlaşmasıyla II. Friedrich İngiltere kralı ile mutabakata varmış, ardından o zamana kadar hep karşı cephelerde görmeye alışık olduğumuz ezeli iki düşman Avusturya ile Fransa Versailles Antlaşması'na imza koyarak ittifak oluşturmuşlardı. Daha sonra bu ittifaka Rusya'nın da katılmasıyla telaşa kapılan II. Friedrich, düşmanın saldırısını beklemek yerine bizzat harekete geçmeyi tercih ederek Saksonya'ya saldırmış, böylece Yedi Yıl Savaşları (1756-1763) patlak vermiştir. Bu yeni savaş Friedrich için Osmanlı desteğini zaruri kılmıştı. İşte Rexin'in İstanbul'a yeniden gönderilmesi de bu yüzündendi. Bu sırada henüz sadrazam tayin edilmiş bulunan Koca Ragib Paşa esasen, Osmanlı Devleti'nin selametini Avrupa'daki savaşlara bulaşmamakta görmekle beraber, muhtemelen padişahın isteğine uygun davranışın için Rexin'i olumlu karşıladı. Yapılacak ittifakın seriata uygun olup olmadığını tartışmak üzere gizlice toplanan heyetten çıkan karar da olumlu idi. Ancak Ragib Paşa'nın bazı endişeleri vardı. İki devlet arasındaki mesafenin genişliği dolayısıyla ittifaktan istenilen neticenin elde edilememesi mümkün değildi. Bir başka devletin aracılığı gerekiyordu. Bunun üzerine Ragib Paşa Prusya'nın hâlâ müttefiki olan İngiltere'nin de bu ittifaka katılması, ya da en azından garantiörlerin üstlenmesini şart koştu. Böylece Osmanlı Devleti, Prusya ile yakınlaşmanın ardından kaçınılmaz olan Fransız düşmanlığına karşı İngiltere'yi bir güç dengesi olarak kullanabilecekti. Ancak İngiltere'nin buna pek yanaşmaması üzerine sürüncemede kalan Osmanlı-Prusya ilişkileri nihayet Ekim 1762'de Ragib Paşa'nın kesin red cevabı ile sona erdi. Fakat 7 Nisan 1763'te Ragib Paşa'nın ölümünün hemen ardından III. Mustafa, Friedrich'in ittifak konusunda hâlâ istekli olup olmadığını öğrenmek niyetiyle Berlin'e bir elçi gönderilmesine karar verdi²⁷. İşte bu elçi Ahmed Resmî Efendi idi²⁸.

Ahmed Resmî Efendi, kayın biraderi Azmî Efendi'nin de bulunduğu kalabalık bir sefaret heyeti ile 24 Temmuz 1763 (1177 Muharrem başları)'te yola çıktı²⁹, 9 kasımda Berlin'e vardı. III. Mustafa'nın bu elçiyi neden gönderdiğine bir anlam verememekle beraber II. Friedrich Osmanlı Devleti ile bir ittifaka hâlâ razıydı. Gerçi Yedi Yıl Savaşları'ndan zaferle çıkmıştı fakat, düşmanlarının yeni mücadeleler için hazır beklediği sırada Osmanlı Devleti ile girişilecek bir savunma ittifakı kendisi için hiç de yersiz olmayacağından emin değildi. 29 Kasım'da Potsdam'da yaptıkları gizli bir görüşmede Friedrich Resmî Efendi'ye Osmanlı-Prusya ittifakının her iki taraf için sağlayacağı faydalari harita üzerinde yaptığı açıklamalarla bizzat izah etti³⁰.

²⁷ Ahmed Resmî Efendi ise bizzat kaleme aldığı *Prusya Sefaretnâmesi*'nde elçilik sebebini, II. Friedrich'in daha önce Lehistan, Danimarka ve İngiltere krallarının "Devlet-i aliye mu'âhedesîyle idhâr itdikleri mübâhat u iftihâra imrenüp, bir müddetden berü emniye-i mezkûre tahsîline ikdâm" ve "Avrupa kralları miyânında kendüye ve ahlâfinâ sermâye-i tebehüm ü iftihâr olmak için utebe-i aliyyeden mahsûs elçi ırsâlini recâ" eylesmesi şeklinde Osmanlı Devletini yücelter satırlarla izah etmektedir ("Prusya Sefaretnâmesi", *Târih-i Vâsif*, I, 240).

²⁸ Berlin'e elçi gönderilmesi kararında etkili olan bir başka faktör de Lehistan meselesiydı. Bir süredir ağır hasta bulunan Leh kralı III. Augustus'un ömesi halinde yerine kimin geleceği problemi vardı. Osmanlı Devleti büyük devletlerin yeni Leh kralının seçimi'ne karışmamalarını garanti altına almak istiyordu. Bütün bu gelişmeler için bkz. Kemal Beydilli, *Büyük Friedrich ve Osmanlılar*, İstanbul 1985, s. 25-78; Faik Reşit Unat, *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnameleri*, s. 112-116; İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV/1, Ankara 1995, s. 345-350; Aksan, s. 66-73.

²⁹ "Prusya Sefaretnâmesi", *Târih-i Vâsif*, I, 240. Söz konusu kaynacta İstanbul'dan hareket tarihi "bin yüz yetmiş yedi senesi muharremü'l-harâmi evâ'ilinden olan bir rûz-i sa'âdet-berûzda" şeklinde verilmişse de Virginia Aksan Topkapı Sarayı Arşivi'ndeki bir belgeye dayanarak bu tarihi tam olarak tesbit edebilmiştir (s. 75).

³⁰ *Târih-i Vâsif*, I, 254.

Ahmed Resmî Efendi kralın bu açıklamaları karşısında ümit verici bir tavır takınmış ve durumu İstanbul'a yazacağını bildirmiştir. İstanbul'dan gelen cevap ise bir takım önemsiz bahanelerle anlaşmanın elçilik heyetinin dönüşü sonrasında ertelenmesi şeklindeydi. Osmanlı Devleti'nin anlaşmayı imzalamaktaki bu kararsızlığı üzerine II. Friedrich, "haklı olarak", Ahmed Resmî Efendi'nin Berlin'de oyalanarak daha fazla masraf olmasına rıza göstermemiş, hatta yol hazırlıklarını tamamlamak için şehirde bir süre daha kalmak istemesi üzerine, kendisine verilen günlük 60 duka tahsisatı kesmeye kalkmıştır³¹. Bu konuda küçük bir çekişme meydana gelmiş, fakat iki taraf arasındaki ilişkilerin bozulacak olmasından duyulan endişe üzerine Ahmed Resmî Efendi sade bir vedalaşma töreninin ardından nihayet 1764 mayısı başında Berlin'den hareket etmiş ve 14 Temmuz 1764 (14 Muharrem 1178)'te İstanbul'a varmıştır³².

Bu arada, müellifin bu Berlin sefaretinin, nücum ilmine karşı zaafi ile meşhur III. Mustafa'nın Prusya Kralından üç müneccim isteyip de "her an savaşa hazır bir ordu, dolu bir hazine ve tarihten istifade" şeklindeki nükteli cevabı almasına vesile teşkil eden sefaret olduğunu da hatırlatalım³³.

Resmî Efendi İstanbul'a döndükten sonra 21 ağustosta (22 Safer 1178) Sadaret mektupçuluğuna getirildi³⁴. Bu yeni görev bir bakıma müellifin Berlin'deki başarısının ödülü idi³⁵. Ertesi sene 27 martta (4 Şevval 1178) çavuş başı tayin edildi³⁶. Aynı ay sadaret mevkiiinde de değişiklik olmuş, Bâhir Mustafa Paşa yerine Muhsinzâde Mehmed Paşa görevre başlamıştı. Yani çavuşbaşı tayin edildiği bu 1765 martı aynı zamanda Ahmed Resmî Efendi'nin ileride eserlerinden birini takdim edecek olduğu; tecrübe, temkinli, vakur ve tedbirli bir vezir olarak nitelediği³⁷ Muhsinzâde Mehmed Paşa ile "ortak çalışma hayatı"nın da başlangıcı idi.

Ahmed Resmî Efendi'nin bundan sonra, 5 Nisan 1769 (28 Zilhicce 1182)'da büyük ruznameci³⁸ tayin edilmesine kadarki görevleri konusunda bir karışıklıkla karşı karşıya bulunmaktayız. Gerek kaynaklarda ve gerek günümüz araştırma eserlerinde verilen bilgi, müellifin 6 Mart 1767 (5 Şevval 1180)'de önce matbah³⁹, ardından 23 Şubat 1768 (4 Şevval 1181)'de tersane emini⁴⁰ tayin edildiği yönündedir. Ancak, yukarıda belirtilen tarihte ruznameci tayin edilmesine dair yazılan ruusta geçen "sabıkâ matbah-ı âmire emîni el-Hac Ahmed Efendi" ibaresi müellifin bu yeni görevye tersane değil matbah eminliğinden terfi ettiğini ortaya koymaktadır. İşte söz konusu karışıklık da burada başlamakta; Ahmed Resmî Efendi'nin, biri tersane eminliğinden önce ve diğeri de hemen sonra olmak üzere matbah eminliğine

³¹ II. Friedrich'in elinin sıkılığı ve Ahmed Resmî Efendi'yi Berlin'den bir an evvel geri göndermek istemesi ile ilgili olarak bkz. Kemal Beydilli, *1790 Osmanlı-Prusya İttifakı*, İstanbul 1984, s. 88-90; Aksan, s. 76. Ayrıca Kemal Beydilli'nin yukarıda bahsedilen "Ahmed Resmî Efendi" adlı makalesinde Aksan'ın bu konudaki bazı yanlışlarını düzeltlen önemli açıklamalar bulunmaktadır (s. 61-62).

³² *Târih-i Vâsif*, I, 257.

³³ Hüseyin G. Yurdaydin, "Ahmed Resmî Efendi ve Bazi Düşünceleri", *Mustafa Reşid Paşa ve Dönemi Semineri, Bildiriler (Ankara 13-14 Mart 1985)*, Ankara 1987, s. 68.

³⁴ *Târih-i Vâsif*, I, 262; *Sicill-i Osmani*, II, 380; *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 617; B. Küttükoğlu, "Ahmed Resmî", *DİA*, II, 121.

³⁵ Aksan, s. 101.

³⁶ *Târih-i Vâsif*, I, 267; *Sicill-i Osmani*, II, 380; *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 617; B. Küttükoğlu, aynı makale, s. 121; Aksan, s. 104.

³⁷ Ahmed Resmî Efendi, *Hulâsatü'l-itibâr*, İstanbul 1286, s. 82.

³⁸ BA, Cevdet-Dahiliye, nr. 17187

³⁹ *Târih-i Vâsif*, I, 287; *Sicill-i Osmani*, II, 380; *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 617; Aksan, s. 105. Tarih vermemiş olmakla beraber bu görevden Bekir Küttükoğlu da bahsetmiştir (aynı makale, *DİA*, II, 121).

⁴⁰ BA, A.RSK, nr. 1611, s. 2. Ayrıca bkz. *Târih-i Vâsif*, I, 306; *Sicill-i Osmani*, II, 380; Aksan, s. 105.

iki kez getirilmiş bulunduğu ya da, biraz daha uzak görünmekle beraber, müellifin aynı anda her iki görevde birden bulunmuş olabileceği şeklinde iki ihtimal karşımıza çıkmaktadır. Bu ihtimallerden birine karşı diğerini desteklemeye imkan verecek bilgiye ulaşılmış değildir⁴¹.

Büyük ruznameci tayin edildikten sonra Ahmed Resmî Efendi 1768-1774 Osmanlı-Rus savaşına katıldı. 21 Kasım 1769'da (22 Receb 1183) cephede terfi ederek Sadrazam Moldovancı Ali Paşa'nın kethüdası oldu⁴². Ancak çok kısa bir süre sonra Hotin'de Ruslar karşısında uğradığı başarısızlık yüzünden Moldovancı Ali Paşa'nın azlı haliyle Resmî Efendi'nin azlini de beraber getirdi⁴³. Bundan sonra tekrar ruznamecilik görevine tayin edilen müellif, Silahdar Mehmed Paşa'nın sadareti zamanında, tecrübe ve özellikle dışişlerindeki bilgisi göz önüne alınarak ikinci kez sadaret kethüdası tayin edildi (Şubat-Mart 1171/Zilkade 1184)⁴⁴. Aynı yılın sonlarında Babadağı'nda uğradığı hezimet yüzünden Silahdar Mehmed Paşa sadaretten azledilmiş ve yerine tekrar Muhsinzade Mehmed Paşa görevde getirilmiştir. Böylece Ahmed Resmî Efendi ve Muhsinzade Mehmed Paşa bir kez daha beraber çalışma imkanı bulmuş oluyorlardı. Bu defa çok daha hareketli günlere rastlayan bu beraberlikte Ahmed Resmî Efendi'nin hemen her konuda sadrazama danışmanlık yaptığı anlaşılmaktadır⁴⁵.

1774 yılında hâlâ sadaret kethüdalığı yapmakta iken Ahmed Resmî Efendi, Rus savaşına son veren Küçük Kaynarca Antlaşması görüşmelerine katılmakla görevlendirildi. Nişancılık payesiyle baş murahhas olarak maiyetinde Reisülküttab İbrahim Münib Efendi ile beraber 12 Temmuz 1774 (3 Cemaziyelevvel 1188)'te Şumnu'dan yola çıkıp 16 Temmuz'da Silistre'nin güneyinde yer alan Küçük Kaynarca kasabasında Rusların temsilcisi Nikolay Repnin ile buluştu⁴⁶.

Osmanlı tarihinin en ağır antlaşmalarından biri olan Küçük Kaynarca Antlaşması'na koyduğu imzanın Ahmed Resmî Efendi'nin bundan sonraki kariyerini olsuzsuz yönde etkilediğini, itibarının büyük ölçüde sarsıldığını görmekteyiz⁴⁷. İstanbul'a dönüşünde sadaret kethüdalığından azledilerek önce ağustos 1775'te matbah eminligine⁴⁸ ardından 21 Temmuz

⁴¹ Söz konusu karışıklığı Virginia Aksan da farketmiş ve daha ziyade ikinci ihtimal üzerinde durmuştur (s. 105, not 17).

⁴² *Târih-i Vâsif*, II, 55; *Sicill-i Osmanî*, II, 380; *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 617; Aksan, s. 106.

⁴³ Vâsif, Resmî Efendi'nin bu görevden alınmasını haber verirkenonda görülen "rehâvet"ten bahsetmektedir, böylece müellifin içinde başarı gösteremediği için azledildiği fikrini akla getirmektedir (*Târih-i Vâsif*, II, 59). Aksan ise bir kethudanın kaderinin emrinde hizmet verdiği sadrazaminkine olan bağlılığını dikkat çekerek Moldovancı Ali Paşa'nın azlı üzerine Ahmed Resmî Efendi'nin azlinin de kaçınılmaz olduğunu ifade etmiştir (s. 106).

⁴⁴ *Târih-i Vâsif*, II, 146.

⁴⁵ Nitekim savaşın son günlerinde, Tuna cephesine bir kumandan tayin edilmesi için toplanan divanda sadrazamın doğrudan Ahmed Resmî Efendi'den fikir sorarak, "sen söyle ağa, sen söyle" şeklinde çaresizliğini dile getirmesi müellifin bu zor günlerde "karar mekanizmasının ayrılmaz bir parçası" olduğunu göstermesi bakımından dikkat çekicidir (Aksan, s. 108-109). Aynı hadiseye bir başka kaynaktan naklen yer veren Uzunçarşılı ise Ahmed Resmî Efendi'nin, "Beni söyleme, Bükreş maddesi hâtüründen çıktı mı?" diyerek sadrazama daha önce Bükreş'te uğradığı yeniligi hatırlatmadan bahsetmektedir (*Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 403).

⁴⁶ Esasen bu elçilik için Sadrazam Muhsinzade Mehmed Paşa'nın aklına gelen ilk isim İbrahim Münib Efendi idi. Ancak Münib Efendi bu önemli vazifeyi tek başına üstlenmeyi reddedince Ahmed Resmî Efendi murahhas-ı evvel, Münib Efendi de murahhas-ı sâni tayin edilmişti. Her ikisinin de imza yetkisi vardı (Aksan, s. 166).

⁴⁷ Aksan, s. 110, 201.

⁴⁸ *Sicill-i Osmanî*, II, 380; *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 618; Aksan, s. 110. Bir sonraki görevi olan şikk-ı evvel defterdarlığına dair yazılan ruusta geçen "sabıkâ matbah-ı âmire emîni Ahmed Resmî Efendi" ibaresi de müellifin bu görevini doğrulamaktadır.

1776 (4 cemaziyelahir 1190)'da şikk-i sâni defterdarlığına getirildi⁴⁹. 19 Kasım 1776 (7 Şevval 1190), 8 Kasım 1777 (7 Şevval 1191) ve 7 Ekim 1778 (5 Şevval 1192) tevcihatlarında yeni bir görevde atanmayıp yine şikk-i sâni defterdarlığında ibkâ kılınan Ahmed Resmî Efendi 23 Eylül 1781'de (4 şevval 1195) bir kez daha ruznamçe-i evvel tayin edildi⁵⁰. Hayatının bu son yıllarında Ahmed Resmî Efendi iyice gözden düşmüş, adeta bir kenarda unutulmuş bulunuyordu⁵¹. Ancak 1782'de sadrazam olan Halil Hamid Paşa, bu eski devlet adamından bu şekilde yüz çevrilmesini uygun görmeyerek süvari mukabeleciliği görevi ile kendisini maiyetine aldı. Son olarak yine Halil Hamid Paşa'nın himayesinde bir kez daha ruznamecilik görevine getirilen Ahmed Resmî Efendi⁵², 30-31 Ağustos 1783 (2 Şevval 1197) gecesinde, 86 yaşında iken öldü. Kabri Karacaahmet Mezarlığı'ndadır⁵³.

Dikkatli bir devlet adamı ve diplomat, kuvvetli bir tarihçi, hatta iyi bir şair olan Ahmed Resmî Efendi her yönüyle XVIII. asırın onde gelen şahsiyetlerindendir. Özellikle fikir adamı olarak yenileşme tarihimizde son derece önemli bir yeri vardır. Her şeyden o, devlete hâlâ “pâdişâh-i İslâm’ın bahti âli, ricâli pişkin, kılıcı keskindir; dünyâda dindâr, bahâdîr, vezîr-i Aristo-tedbîr ve beş vakti cemâ’atle kılâr on iki bin güzide asker tedâruk itdikden sonra Kızıl Elma’ya dek gitmeye ne minnet vardır deyû tumturak-ı elfâzla cehli i’tirâf ve sandalye üzerinde Hamza-nâme nakleden pehlivanlar gibi lâf u güzâf idüp, Kızıl Elma semtini Boğdan’-dan gelen alyanak elma gibi yenür şey zannedenlerin” hâkim olduğu XVIII. asırda, savaş yerine sınır muhafazasının lüzumunun farkına varabilmiş, kezâ “düşmanın burnunu yere sürüp haddini bildirmek ehl-i İslâm’ın üzerine vâcibdir” görüşünü reddetme cesaretini göstermiş nadir kimselerdendir⁵⁴. Ve bu haliyle Ahmed Resmî Efendi aynı zamanda, “gününa doldurmuş bir dünya görüşünü gitgide daha çok eleştiren yeni bir kuşağı” da öncüsü idi⁵⁵.

E s e r l e r i

Aynı zamanda verimli bir müellif olan Ahmed Resmî Efendi biyografi, sefaretnâme, siyaset, coğrafya ve dil alanlarında ondan fazla eser vermiştir. *Hamiletü'l-küberâ*'ya geçmeden önce diğer eserleri hakkında da kısaca bilgi vermek gerekirse, biyografi tarzı eserlerinin ilki olan *Halîkatü'r-rüesâ*'yı muhtemelen 1750 yılında hamisi ve kayınpederi Reisülküttab Mustafa Efendi'ye hürmeten kaleme almıştır⁵⁶. Önce Koca Nişancı Celâl-zâde Mustafa Çelebi'-

⁴⁹ BA, Tahvil Defterleri, nr. 16, s. 241

⁵⁰ BA, A.RSK, nr. 1617, s. 3. Bekir Kütkoçlu ruznamecilikten evvel müellifin cizye muhasebeci görevinde de bulunduğuundan bahsetmektedir (aynı makale, s. 121).

⁵¹ Hatta bu yillarda ait bir arşiv belgesinden Resmî Efendi'nin "gayet perişân-hâl ve hânesi muhterik olup i'anet olunmadıkça geçinmesi 'adîmû'l-imkân" olduğunu ve kendisine Nur-ı Osmaniye tevliyetinin ihsan buyurulduğunu öğrenmekteyiz (BA, Cevdet-Dahiliye, nr. 827-ek vesika, nr. 81).

⁵² Virginia Aksan, *Cevdet Tarihi*'ne dayanarak yer verdiği bu son iki görevde kesin gözüyle bakılamayacağını belirtmektedir (s. 178, dipnot 31). Nitekim *Sicill-i Osmanî*'de de bu son iki görevden ilki, yani süvari mukabeleciliği tarihiyle beraber verilirken (muharrem 1197/aralık 1782) diğerinden, yani ruznamecilikten hiç bahsedilmemiştir. Bununla beraber gerek İ. H. Uzunçarslı (*Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 618) ve gerek B. Kütkoçlu (aynı makale, s. 121) her iki görevi de kabul etmiş görünülmektedir.

⁵³ Faik Reşit Unat'ın *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnâmeleri* adlı eserinin sonunda yer alan resimler arasında müellifin mezar taşının da bir resmi bulunmaktadır.

⁵⁴ Hüseyin G. Yurdaydin, aynı makale, s. 70.

⁵⁵ Aksan, s. 183.

⁵⁶ Eserin isminin bazı yerlerde *Hadîkatü'r-rüesâ* şeklinde geçtiğini görmek mümkündür. Bu hatanın, eserin *Hadîkatü'l-vüzerâ* tarzında yazılmış olmasından kaynaklandığı düşünülebilir (Bekir Kütkoçlu, "Sefinetü'r-rüesâ'nın İlaveli Müellif Nüshasına Dair", *Vekayinüvis: Makaleler*, İstanbul 1994, s. 203-210; aynı müellif, "Halîkatü'r-rüesâ", *DIA*, İstanbul 1997, XV, 304). Bir başka hatalı ismi olan *Halîfetü'r-rüesâ* ise eserin 1269 yılında yapılan basımı sırasında ğ harfinin yanlışlıkla ٹ olarak basılmasına dayanır. Ayrıca eser bir de *Sefinetü'r-rüesâ* adıyla anılmaktadır ki, bu da

den başlayarak Ragib Mehmed Paşa'ya kadar kırk iki reisülküttabın biyografisini vermiş, ardından yaptığı zeylle eseri kendi zamanına kadar getirmiştir. Daha sonra Süleyman Faik Efendi tarafından elliye yakın reisülküttabın ilavesiyle 1804 yılına kadar zeyledilen eser bu zeyliyle beraber 1269 (1853)'da taş basması olarak İstanbul'da yayımlanmış, 1992 yılında bu baskının tipki basımı da yapılmıştır.

Müellifin bir başka biyografik çalışması Alaybeyi-zâde Emin Efendi'nin 1666 tarihli *Vefeyâtı*'na yaptığı zeyldir. Zeyle Mehmed Emin Efendi'nin bıraktığı yerden başlayarak 1778 yılına kadar getirmiştir.

Müellifin sefaretname tarzı iki eseri ise, Viyana ve Berlin sefareterinden dönüşte kaleme aldığı elçilik raporlarıdır. Avusturya ve Prusya devletlerinin coğrafyası, şehirleri, iktisadî, siyasi, sosyal ve askeri durumları hakkında bilgiler verdiği, fikirlerini sunduğu, hatta önemli tenkitlerde bulunduğu bu iki sefaretname *Vâsîf Târihi*'ne aynen derc edilmiş olduğu gibi⁵⁷ 1303 ve 1304 yıllarında İstanbul'da müstakil olarak da basılmıştır. Yakın zamanda Bedriye Atsız tarafından sadeleştirilerek yeni harflerle yayımlanan⁵⁸ sefaretnamelerin Almanca tercümesi de vardır⁵⁹.

Biri 1769'da Sadrazam Halil Paşa'ya, diğeri 1772'de Sadrazam Muhsinzade Mehmed Paşa'ya sunduğu iki layihâ ile 1768-1774 Osmanlı-Rus savaşından sonra kaleme aldığı *Hulâsatü'l-itibâr* adlı siyasetname tarzı üç eserde ise Ahmed Resmî Efendi, bir çok memuriyette bulunmuş, Avrupa'yı görmüş ve hatta bizzat cephede savaşa katılmış tecrübeli bir devlet adamı olarak Osmanlı devletinin askeri teşkilatı, devletlerarası ilişkiler, savaş ve barış konularındaki gözlem ve eleştirilerini ortaya koymaktadır⁶⁰. Adeta birbirlerinin tamamlayıcısı durumunda bulunan bu üç eserden ilki "Ordunun Înzibât ve Malzemesine Dair Lâyiha" adını taşımakta olup müellifin bizzat katıldığı 1768-1774 seferi sırasında orduda tesbit ettiği "maslahat görmeğe mâni olduğunu"larından başka düşmanın cesâret-i küllişine bâ'is olduğu muhtâc-ı beyân" olmayan bazı aksaklıkları ve bu aksaklıkların İslah çarelerini içermektedir⁶¹.

kendisine sunulduğunda esere Ragib Paşa'nın vermiş olduğu isimdir ("Sefine-i mezkûreye müellifi merhûm evvelâ *Halîkatü'r-rüesâ* tesmiye itmişken nûshası Râğıb Paşa merhûma arz olundukda nâmını sefineye tebdîl eylediği sikâtdan mervîdir", *Halîkatü'r-rüesâ*, Veliyüddin Efendi Ktp., nr. 3442/7-8, vr. 238b).

⁵⁷ "Nemçe Sefâretnâmesi", *Târih-i Vâsîf*, I, 120-132; "Prusya Sefâretnâmesi", aynı eser, I, 240-262. Ayrıca, bu iki sefaretnâme hakkında Faik Reşit Unat'ın *Osmanlı Sefârleri ve Sefaretnameleri* adlı eseri ile (s. 102-105, 112-116) ile Bilge Ercilasun'un "Ahmed Resmî Efendi'nin Türk Yenileşme Tarihindeki Yeri" adlı makalesinde (*Atsız Armağanı*, İstanbul 1976, s. 127-146) de geniş bilgi verilmektedir.

⁵⁸ M. Bedriye Atsız, *Ahmed Resmî Efendi'nin Viyana ve Berlin Sefaretnâmeleri*, İstanbul 1980.

⁵⁹ Josef v. Hammer, *Wiener und Berliner Gesandtschafts Bericht; Resmî Ahmed Efendi, Gesandtschaftliche Berichte von seinen Gesandtschaften in Wien im Jahre 1757 und im Berlin im Jahre 1763*, Berlin 1809. Bunlardan *Prusya Sefâretnâmesi* ayrıca Lehçeye de tercüme edilmiştir (Willy-Bey Bolland, *Eine Türkische Botschaft an Friedrich den Grossen*, İstanbul 1903).

⁶⁰ Virginia Aksan çalışmاسında bu üç esere geniş yer ayırmıştır (s. 186-202).

⁶¹ Eserin bilinen tek yazma nûshası, İ.Ü. Kütüphanesi'nde bir mecmuanın başında yer almaktadır. Nûshanın hemen ilk varlığında, müellifin oğlu tarafından düşündüğü anlaşılan bir notta şöyle denmektedir: "Bin yüz seksen üç yâhûd dörtlü, ordu-yı humâyûn Babadağı meştâsında oldukları evânda pederim Resmî Ahmed Efendi hazretleri inşâ ve 'inâyetlü velîyyü'l-nâ'îm, celiyyü'l-hîmem, sâhib-i devlet Hâfil Paşa bin el-Vezîr 'Îvaz Mehmed Paşa Efendi pîşgâh-ı 'inâyet-penâhlarına nihâde ve i'tâ eyledikleri takrîr-i bî-naزîrdir. Lâkin, bu tesvîd ba'zi ordudan gelen evrâk bulunup ba'dehû efendi-i mûmâ-ileyhin kethûdâsı makâmında birinden şöyle tashîh eyledim ki, takrîr-i mezkûr on yedi mâddeye münhasır olup, ancak tesvîd olmak takribîyle mevâddî-erba'a kağıd-ı âhara tahrîr olunmuş. Bi-mennechi Sübâhâne ve te'âlâ sâlimen ve gânîmen ordu-yı humâyûnla pederim müşârun-ileyh hazretleri teşriflerinde bâkiyye mevâdd simifdan tashîh ve inşâ'allahu te'âlâ bir güzel risâlecik tanzîm olacağı musammemdir." (*Lâyiha*, İ.Ü. Ktp. TY nr. 419, vr.1b). Bu nottan öyle anlaşılmıyor ki tamamı on yedi maddeden oluşan eserin bugün elimizde ancak on üç maddelik bir kısmı bulunmaktadır. Virginia Aksan'ın yorumu ise Resmî Efendi'nin eseri on üç madde olarak yazdığını ve ilerde dört madde daha eklemek niyetinde olduğu şeklindedir (s. 106).

"Moskov keferesi kuvve-i istidrâciyye ile üç dört sene Bender ve Bucak ve Boğdan ve Ef-lak'da yerleşüp, etraf u eknâfa tasallutda müstemir olmağın fi-mâ-ba'd bu tâ'ife rızâsiyle bu mahalden çekilmek müşkil ve zorile ihrâci muhâl görünür diyenlere vech-i tecribeyi irâ'et ve 'ale'l-husûs bu vâhime ile perîşân-hâtır olan Sadrazâm Muhsin-zâde Mehmed Paşa hazretlerine tevsî'i dâ'ire-i tesliyet ve tenvîr-i bâsira-i mekânet için kaleme alınan makâledir" şeklinde uzunca bir isim taşıyan diğer layiha, adından da anlaşılıcağı üzere, 1768-1774 seferi sırasında Ruslar'ın istila ettikleri yerlerden bir daha çıkarılamayacakları vəhmine kapılan Muhsinzâde Mehmed Paşa'yı rahatlatmak amacıyla yazılmıştır⁶².

1768-1774 Osmanlı-Rus savaşının Osmanlılar için felaketle neticelenmesi üzerine kaleme aldığı *Hulâsatü'l-itibar* adlı eserinde ise müellif bu savaş hakkındaki görüşlerini, o sırada Osmanlı toplumuna hakim olan zihniyet hakkındaki tenkidlerini dile getirmektedir. 1282, 1286 ve 1307 yıllarında olmak üzere İstanbul'da üç kez yayımlanan eser Almanca'ya da tercüme edilmiştir⁶³.

Bunlardan başka müellifin, 1754'te zamanın sadrazamı Bahir Mustafa Paşa'nın ata düşkünlüğü münasebetiyle kaleme almış olduğu *El-istînâs fi ahvâl-i-efrâs* adlı bir risalesi⁶⁴, *Coğrafya-yı Cedîd* adlı bir tercümesi, *el-Makâmatü'z-zülâliyyeti'l-beşâriye* adlı bir makâmesi ve bir de Arapça *Lugaz*'ı vardır.

H a m î l e t ü ' l - K ü b e r â

Ahmed Resmî Efendi'nin *Hamîletü'l-küberâ*'sından önce Dârüssââde ağalarına dair yazılmış bir başka eser daha biliyoruz: Dervîş Abdullâh'ın *Risâle-i teberdâriyye fi ahvâl-i ağa-yı Dârüssââde* adlı eseri. Mart 1741 (Muharrem 1154) tarihli bu eser kara hadîm ağalarına yönelik insanı hayrette bırakın bir kinle doludur. "Bunlar gibi hâin ve müfsidlere buğz u garaz ve adâvet etmek imâni ve İslâmi olan karîndaşlar üzerine farz-ı ayndır" diyen müellif eserinde, hepsinin veled-i zina olduğu, ehl-i kitâb olmadıkları, nikâhsız yaşadıkları, kendilerine asla güvenilmeyeceği gibi iddialarla "kara mel'unlar" diye tabir ettiği Dârüssââde ağalarını kötülemektedir⁶⁵. Kendisinden çok önce kaleme alınmış olduğuna göre Ahmed Resmî Efendi'nin *Hamîletü'l-küberâ*'yı yazarken bu eseri görmemiş olması düşünülemez. Nitekim, "ez-zeyl ve'l-hâtîme" adlı bölümde, Karacaoğlan'ın "Bana kara diyen dilber" diye başlayan şirini hatırlatırcasına, mîknâsî taşını, Hacerü'l-esvedi, göz sürmesini, ödağacını örnek verecek siyah rengi övmesi; siyah peygamberler ile sahabenin, siyah âlim ve şairlerden bazı meşhur kimselerin isimlerini sıralaması Dervîş Abdullâh'ın eserindeki zenci aleyhtarlığına karşı girişi bir savunma gibi görülmektedir⁶⁶. Böylece, onun bu eseri kaleme almasında *Risâle-i teberdâriyye*'deki düşmanlığa karşı Dârüssââde ağalarını himaye etme gayesinin etkili olduğu düşünülebilir. Bununla beraber, Ahmed Resmî Efendi'nin eserinin hiçbir yerinde Dervîş Abdullâh ile eserinden bahsetmemiştir olması ilginçtir.

⁶² İsmet Parmaksızoğlu tarafından eserin faksimilesi ve sadeleştirilmiş metni yayımlanmıştır: "Bir Türk Diplomatının Onsekizinci Yüzyıl Sonunda Devletler Arası İlişkilere Dair Görüşleri", *TTK Belleten*, XLVII/186, Ankara 1983, s. 527-535.

⁶³ H. F. von Diez, *Wesentliche Betrachtungen oder Geschichte des Krieges zwischen den Osmanen und Russen in Jahren 1768 bis 1774. Aus dem Türkischen übersetzt und durch Anmerkungen erläutert*, Halle-Berlin, 1813.

⁶⁴ Tamamı 12 varak olan bu küçük eserde Ahmed Resmî Efendi Arapça, Farsça ve Türkçedeki atalarla ilgili atasözleri ile güzel beyitlerden örnekler vermiş, ayrıca Araplar arasında binicilikteki maharetleriyle meşhur kimselerden bahsetmiştir. Eserin bilinen tek yazma nüshası İ.Ü. Ktp., T.Y. nr. 6667'dir.

⁶⁵ Bu eser hakkında bkz. Cengiz Orhonlu, "Dervîş Abdullâh'ın Dârüssââde Ağaları Hakkında Bir Eseri: *Risâle-i Teberdâriyye fi Ahvâl-i Dârüssââde*", *Ord. Prof. İsmail Hakkı Uzunçarşılı'ya Armağan*, Ankara 1998, s. 225-249.

⁶⁶ metin, vr. 25a-25b.

Eserinin giriş kısmında müellifin bizzat bildirdiği telif sebebi Girid adasının fethine dayanır. Kendi memleketi olan Girid'in fethi münasebetiyle, önce bu fethe vesile teşkil eden Dârüssaade ağası Hoca Sünbül Ağa hakkında bir eser yazmaya niyet etmiş, fakat daha sonra Sünbül Ağa zaten yeterince tanınan bir sima olduğundan bundan vazgeçerek başlangıçtan kendi zamanına kadarki bütün Dârüss'aâde ağalarının biyografilerini kaleme almaya karar vermiştir⁶⁷.

Ahmed Resmî Efendi'nin bu eseri kaleme almasında zamanın Dârüss'aâde ağası Beşir Ağa ya da başka herhangi birinin teşviki bulunduğu dair kesin bilgi elde etmek mümkün değildir⁶⁸. Nûshalardan birinin o sırada Rakka valisi bulunan meşhur Koca Ragîb Paşa'ya ithaf edilmiş olması onun teşvikini ispatlamak için yeterli delil sayılamaz. Zira daha erken tarihli bir başka nûshanın Vakanüvis Mehmed Subhî Efendi'ye sunulmuş olduğunu biliyoruz⁶⁹. Fakat bu arada, Ragîb Paşa'ya sunulan nûshanın tarihinin, esere sonradan ilave edilen ve Hacı Beşir Ağa'nın yolsuzluklarını anlatan tekmile kısmının kaleme alımı tarihi ile uyuşması dikkat çekicidir. Ragîb Paşa'nın darüssade ağaları ile olan çekişmesi de göz önüne alındığında⁷⁰ Resmî Efendi'nin en azından bu tekstile kısmını onun teşvikiyle ya da gözüne girebilmek kaygısıyla yazdığını düşünülebilir.

Eserin sonunda yer alan temmet kaydında telif tarihi Ramazan 1163 (Ağustos 1750) olarak verilmiştir⁷¹. Fakat bundan sonra müellif esere iki kez ilavede bulunmuştur. "Tekmile" başlıklı ilk ilavenin Hacı Beşir Ağa'nın ölümü ardından onun yerine geçen Hazinedâr İbşîr Ağa zamanında yapıldığını bildiğimize göre⁷², bunun telif tarihi Hacı Beşir'in ölüm yılı olan 1752⁷³ ile İbşîr Ağa'nın azledildiği 1755 (Zilkade 1168)⁷⁴ yılı arasında olmalıdır. Herhangi bir başlık taşımayan ikinci ilave ise Ebu Kûf Ahmed Ağa'nın 1757 sonları (Safer 1171)'ndaki katlinin ardından Musahib Beşir Ağa'nın on yılı aşkın ağılığı sırasında, fakat tam olarak tesbit edilmesi mümkün olmayan bir tarihte yapılmıştır.

Muhteva bakımından *Hamîletü'l-küberâ'*yi üç kısma ayıralım. İlk genel olarak ağaların biyografilerini içeren ana kısım olup kendi içinde bir takım alt böülümlere ayrıılır. İthaf'tan sonra gelen önsöz mahiyetindeki bölüme müellif geleneksel bir şekilde Allah'a hamd ü senâ ve Peygamber'e salât ü selâm ile başlamıştır. Ardından yukarıda bahsedildiği üzere eseri telif sebebini açıklamıştır ki, burada kendisinin ve eserinin ismini görmek mümkündür⁷⁵.

Mukaddimede Dârüssâade ağılığının Osmanlı Devleti'nde teşekkürülü hakkında verilen kısa fakat özlü bilgi eserin önemli bir yönünü oluşturmaktadır. Burada Ahmed Resmî Efendi'nin Selanikî Mustafa Efendi'den yaptığı bir alıntı da dikkat çekicidir⁷⁶.

⁶⁷ metin, vr. 3a.

⁶⁸ Cengiz Orhonlu'ya göre eser, Ahmed Resmî Efendi'nin zamanındaki Dârüssâade ağası Beşir Ağa'nın teşviki ile yazılmıştır (aynı makale, s. 227).

⁶⁹ Mehmed Subhî'ye sunulan nûshayı görmediği anlaşılan Virginia Aksan, eserin Ragîb Paşa'nın teşviki ile yazılmış olabileceği üzerinde durmuştur (s. 38).

⁷⁰ Norman Itzkowitz, *Mehmed Raghib Pasha: The Making of an Ottoman Grand Vezir*, yayımlanmamış doktora tezi, Princeton University 1959, s. 140-146; Aksan, s. 38.

⁷¹ metin, vr. 26a.

⁷² metin, vr. 29b.

⁷³ bkz. Abdulkadir Özcan, "Beşir Ağa, Morali", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 1992, V, 555-556.

⁷⁴ metin, vr. 29b.

⁷⁵ metin, vr. 3a-3b.

⁷⁶ metin, vr. 4a.

Mukaddimenin ardından eser Mehmed Ağa'dan başlayarak Server, Saray Ağası Hacı Mustafa, Osman, Abdürrezzak, Reyhan, Hacı Mustafa, Süleyman, İdris, İbrahim, Hoca Sünbül, Taşyatır Ali, Celalî İbrahim, İshak, Musahib Mehmed, Musahib Mesud, Eski Saray ağası Mehmed, Lala Süleyman, Behram, Dilaver, Solak Mehmed, Musli, Abbas, Yusuf, Hazinedar Ali, Mustafa, Lala Ahmed, İsmail, Kaba Nezir, İshak, Yapraksız Ali, Solak Nezir, Abdurrahman, Uzun Süleyman, Anber Mehmed, Hacı Beşir ve nihayet Morali Beşir ağalar olmak üzere toplam otuz yedi darüssaade ağasının biyografları ile devam etmektedir. Bu arada, Sünbül Ağa'dan sonra "istitrâd" başlığı altında Girid adasının ismi, coğrafyası ve tarihinden bahsededen genişçe bir bölüm vardır⁷⁷.

Ağaların biyograflerinden sonra son iki halef-selef Beşir ağaların isimlerinin baş harfi olması münasebetiyle "b" harfinin taşıdığı "esrâr-i ilahiyye"den bahsededen ikinci bir istitrâd gelir⁷⁸. Bunu takip eden hâtime kısmı ise genel olarak dârüssâ'a de ağalarının mensub olduğu Habeşistan halkın medhine ayrılmıştır. Nihayet, Hz. Peygamber'in Habeş Kralı Necâşî'yi İslam'a davet eden mektubu ile Necâşî'nin cevabının birer suretleri ile Ahmed Resmî Efendi eserine ilk sonu vermiştir.

Esere Morali Beşir Ağa'nın ölümünden sonra ilave edilen ikinci kısım "tekmile" başlığını taşır. Bu kısında müellif, daha önce hayatı iken hakkında övücü sözler ettiği Beşir Ağa'nın memlekette ön ayak olduğu yolsuzluklar hakkında ayrıntılı bilgi vermektedir. O dönemde devletin içinde bulunduğu otorite zaafını yansıtması bakımından bu bölüm son derece dikkat çekicidir.

Üçüncü kısım esere 1757'den sonra ilave edilmiş olup, İbşir Ağa ile Ebû Kûf Ahmed Ağa hakkında kısaca bilgi vermekte, bunlardan sonra gelen Musahib Beşir Ağa'yı da sadece ismen zikrederek sona ermektedir. Gayet kısa olan bu son kısma başlık verilmemiştir.

Kullandığı kaynakları belirtmek gibi bir alışkanlığı olmadığı anlaşılan Ahmed Resmî Efendi sadece "mukaddime" kısmında Dârüssâ'a de ağalığının teşekkürülü bahsinde uzunca bir alıntı münasebetiyle Selanikî Mustafa Efendi'nin ismini vermiştir. Ayrıca bir de, "tekmile" kısmında Cevzî'nin *Tenvîrü'l-gabes fi fazlü's-Sudan ve'l-Habeş* adlı eserinden bahsetmektedir. Bunun dışında eserin bütünü, "mastûrdur", "mezkûrdur", "menkûldür", "nigâriş-pezîr-i sahâ'if-i müverrihîndir", "şehâdet-gerde-i ashâb-i ahbâr", "ba'zi tevârîhde" gibi genel ifadelerle doludur. Ancak müellifin bu şekilde gösterdiği meçhul kaynaklarından birini, tesadüfen de olsa, tesbit edebilmek mümkün olmuştur. Girid adasının coğrafyası ve tarihine ayırdığı "der-vasfı Girid" başlıklı bölüm Silahdar Fındıklı Mehmed Ağa'nın tarihinde yer alan "der-vasfı cezire-i Girid" başlıklı bölüm ile büyük benzerlik göstermekte, her iki müellifin de bu bölümleri yazarken aynı kaynağı kullanmış oldukları açıkça anlaşılmaktadır. Silahdar daha en başta bu kaynağının Abdullah b. Vehb el-Mîsrî'nin *Ravzü'l-mu'atâr* adlı eseri olduğunu açıklamıştır⁷⁹ ki bu durumda Ahmed Resmî Efendinin kaynağı da ortaya çıkmaktadır. Bu arada Resmî Efendi'nin bu bölümü doğrudan el-Mîsrî'den değil de, Silahdar'dan naklen yazmış olabileceği ihtimali, ikisinin ifade tarzı karşılaşıldığında, uzak görünmektedir.

Hamîletü'l-küberâ daha sonra Müstakim-zâde Süleyman Sa'deddin Efendi tarafından tezyîl edilmiştir. Ancak, Resmî Efendi'nin esere en son ilave ettiği Hazinedâr İbşir Ağa ile

⁷⁷ metin, vr. 9b-12a.

⁷⁸ metin, vr. 23b-24a.

⁷⁹ *Silahdar Tarihi*, İstanbul 1928, I, 530.

Ebû Kûf Ahmed Ağa'dan bahseden bölümü hiç görmediği anlaşılan Müstakim-zâde, zeylinde bu iki ağayı yeniden ele almış, ardından altı ağanın daha ilavesiyle eseri 1202 yılına (1786-1787) kadar getirmiştir⁸⁰.

Yurt içinde ve dışında pek çok yazma nûshası bulunan *Hamîletü'l-küberâ*'nın⁸¹ burada en mutena ve tamam oldukça karar kıldıgımız dört nûshasını esas aldık. Önem derecelerine göre bu nûshalar şunlardır:

İ.Ü. Ktp., T.Y. nr. 6214 (Ü1):

Metinde varak numaraları gösterilen nûshadır. 29 varaktır. Rebi'ülevvel 1163 tarihini taşır. Tesbit edilebilen en erken tarihli nûsha olup Vak'a-nûvis Mehmed Subhî Efendi'ye ithaf edilmiştir. Tekmle kısmında bariz bir yazı değişimi göze çarpmaktadır. Ayrıca bu kısım baştan hesaba katılmadığından, son varakta satır kenarlarındaki boşlukların dahi kullanılmış olması dikkat çekicidir. Esere en son ilave edilen ve Hazinedar İbşir Ağa ile Ebû Kûf Ahmed Ağa'dan bahseden kısım bu nûshada yoktur.

Fuat Köprülü müellif hattı olduğunu bildirmiş olmakla beraber⁸² nûsha üzerinde bunu ispatlamaya kâfi bir delil göstermek mümkün değildir.

İ.Ü. Ktp., T.Y. nr. 1210 (Ü2):

Cemâziyelevvel 1167 tarihli olup 34 varaktır. O sırada Rakka Valisi bulunan Koca Ragîb Paşa'ya sunulmuştur. Tekmle kısmıyla son bulmaktadır. Müstensihi belli değildir.

Emanet Hazinesi (Topkapı Sarayı Müzesi Ktp.) nr. 1403 (H):

27 varaktır. *Türkçe Yazmalar Kataloğu* (I, 252)'nda 1163'te istinsah edildiği kayıtlı ise de bunun istinsah tarihi değil, nûshanın sonundaki, aynısı diğer nûshalarda da bulunan temmet kaydı tarihi olduğu anlaşılmaktadır. Müstensihi belli olmayan nûshanın ilk varağının ön yüzü tezhiple süslerek, muhtemelen ithaf yazısı için ayrılmış, ancak boş bırakılmıştır. Tekmle kısmı ve sonraki diğer kısım eksiktir. Peygamberin ve Necâşî'nin mektupları ile son bulur. "Ü1" nûhasındaki bazı derkenârların metne alınmış olması ve özellikle Hacı Mustafa Ağa'nın biyografisinde yer alan bir düzeltme notu⁸³ bu nûshanın muahhar olduğunu göstermektedir. Öte yandan tekmle kısmının bulunmaması da henüz bu kısım esere ilave edilmeden, yani "Ü2" nûhasından önce istinsah edildiğini gösteriyor olabilir. Kendine has bazı ifade farklılıklar ile diğer üç nûshadan ayrılmaktadır.

Esad Efendi (Süleymaniye Ktp.) nr. 3378/2, vr. 36b-52a (E):

İstinsah tarihi belli değildir. Oldukça itinasız istinsah edilmiş olmakla beraber bazı önemli ilaveler ihtiiva etmesi bakımından önemlidir. Özellikle, der-kenâr şeklindeki bir ilavenin altında 1178 tarihyle beraber Resmî Efendi'nin adının verilmiş olması nûshayı değerli kılmaktadır⁸⁴. Tekmle kısmı ve ardından iki ağanın daha biyografilerini içeren son kısım ile

⁸⁰ Altıncısı olan Hazinedar İdris Ağa'yı ayrı bir başlık altında ele almamış, sadece bir önceki Hacı Cevher Ağanın biyografisi sonunda ismen zikretmiştir (metin, 60b).

⁸¹ İÜ Ktp. TY nr. 2423, TY nr. 4371, TY nr. 9721; Millet Ktp. Ali Emiri nr. 274; Süleymaniye Ktp. Hâlet nr. 597/2, vr. 69a-101b, Esad nr. 2258/1, vr. 1a-13a, Esad nr. 3876/2, vr. 38a-51a; Beyazıt Devlet Ktp. Velîyüddin nr. 3442/8, vr. 181b-201a; Ankara Millî Ktp. Nr. A 1594; Viyana National Bib. HO nr. 120; Londra British Museum Or 10897, vr. 39b-46b; Kahire Hüdîviye TK 200.

⁸² *Bizans Müesseselerinin Osmanlı Müesseselerine Tesiri*, İstanbul 1986, s. 80, not 136.

⁸³ metin, vr. 8a.

⁸⁴ metin, 16a.

eksiksiz bir nüshadır. Nüshada ayrıca, hiçbir açıklama yapılmaksızın Müstakim-zâde zeyline de yer verilmiştir. Bunun dışında, içerdeği farklılık ve ilaveler genel olarak “Ü2” nüshasında kilerden pek farklı değildir.

Müstakim-zâde zeyli için esas aldığımiz iki nüsha ise Yeni Yazmalar (Topkapı Sarayı Müzesi Ktp.) nr. 725 (vr. 58b-60b)⁸⁵ ile yukarıda bahsedilen Esad Efendi nr. 3378/2'dir.

Metin tesis edilirken İ.Ü. Ktp.'ndeki iki nüsha (Ü1) ve (Ü2), Emanet Hazinesi nüshası (H), Esad efendi nüshası (E) ve Müstakim-zâde zeylinin bulunduğu Yeni Yazmalar (Topkapı Sarayı Müzesi Ktp.) nüshası (Y) harfleri ile kısaltılmıştır. Ü1 nüshasının varak numaraları [] içinde gösterilmiş, diğer üç nüshadaki farklı ifade veya fazlalıklar daha doğru ve tamamlayıcı nitelikte ise metne alınmıştır. Metne alınmayıp sayfa altında gösterilen fazlalıklar için (+), eksiklikler için (-) işaretleri kullanılmıştır. Ayet, hadis, kelam ile Arapça, Farsça ibare ve şiirler aynen verilmiştir.

⁸⁵ TSMK Türkçe Yazmalar Kataloğu'nda zeylin varak numaraları 64b-71b olarak gösterilmiştir. Elimizdeki fotokopide ise 58b-60b şeklinde görülmektedir.

HAMİLETÜ'L - KÜBERÂ

[1a] İşbu risâle-i cemîle hâcegânı Dîvân-ı 'âlî-şânın mümtâz ve ser-efrâzlarından olup, mukaddemâ vekâyî'-nûvîslik münâsebetiyle âsâr-ı kalemiyyesi zîb-efzâ-yı tevârîh ve esfâr ola-arak yüz elli altı senesi ramazânında mevrûs-ı vâlid-i mâcidleri olan Dîvân-ı humâyûn beylikci-liği ve elli dokuz muharreminde Mâliyye tezkireciliği ve altmış bir senesi şevvâlinde Arpa emâneti ile şöhret-şî'âr ve el-hâletü hâzîhi Yeniçeri kitâbeti ile kâmkâr olup,

اب حیوانش ز منقار بلاغت میجکر

طوطیء خوش لهجه یعنی کلک سکرخای تو

mazmûnu kalem-i 'utârid-rakamları evsâfini yâdigâr,

الذ من المدام الخندریس احلى من معاطة الكؤس

mefhûmu musâhaba-i dil-ârâ ve tahrîrât-ı fesâhat-pîrâlarından nûmû-dâr olan nebâhat ü nebâletlü, recâhat ü rezânetlü Mehemmed Subhî Efendi hazretlerine ihdâ olunmuşdur.

Fî şehr-i Rebî'ülâhir, sene 1163⁸⁶.

بسم الله الرحمن الرحيم

[1b] Hamd u senâ-yı bî-şümâr bârgâh-ı Müste'ân u Muhtâr'a ki, karnen ba'de karnin er-bâb-ı sahâ'if ü mistârı tahlîd-i menâkib⁸⁷ ezkâr-ı eslâf-ı mehâsin-i âsâra inhâd u ikdâr ider. Ve teslimât-ı 'anberiyetü'n-nefehât-ı sidre-güzâr dest-gâh-ı ber-güzide-i şefâ'at-şî'âr ve âl u as-hâb-ı kerîmû'n-nicâra ki, müsteridîn-i tarîka-i fevz ü felâhi dârû's-sâ'âde-i cinân-ı rif'at-nîşâna delâletle mazhar-ı mesârr u istibşâr⁸⁸ iderler. Gîbbe zâlike, (خير الطيور على القصور) fehvâsi üzere resâ'il ve sutûrun nâm-ı nâmî-i pâdişâh-ı cihânla müzeyyen ü mu'anven olanları emsâlinden ecmel ü ahsen idiği delâlet-i hâric ve tecârîb ile müdellel ü müberhen olup,

Der-zîr-i hâk eger bi-mesel-hânmış medîh

Sâyed külâh-gûşe-i nutkum ber-âsmân

me'âlince medâyih ve mehâsin-i şehriyâr-ı 'âlî-tebâr ile muharrik-i zebân u benân olanların küleh-gûşe-i iftihârı berâber-i Ferkadân ve âsâr-ı kilk ü nâtûkasi mahsûd-i bülegâ-yı zemân olageldüğü váreste-i tekellüfat-ı îrâd ü tibyân [2a] olduğuna binâ'en hâlâ erîke-pîrâ-yı saltanat-ı 'Osmânî, zîver-efrûz-ı efser-i cihân-bânî, Sikender-i memâlikistân-ı her kişi, şehînşâh-ı ferhunde-fâl-ı sa'd-ahter, sultân-ı selâtîn-ı 'âlem, hâkân-ı ummân-ı kerem ve revâsî-i himem, nâm-ı mahmûd ve secâyâ ve serîret-i mahmûd, baht u ikbâl-i hureste ve mecadet-i mes'ûd, edâmallâhü te'âlâ eyyâmehû mede's-şühûr vel-a'vâm ve efâze sahâ'ib-i in'âme 'ale'l-enâm hazretlerinin me'âsir ü mefâhir-i tâcdârîleri tezkârına sürü' u ibtidâr deminde,

فواعجبنا مني احاول نعنه

وقد فنيت فيه القراطيس والصحف

⁸⁶ İşbu ... sene 1163 Ü1: İşbu müleyke-i berî ki, her ne kadar şâyâñ-i girişme-i kirâm u kibâr ve hûrâ-yı visâde-i zevî'l-i'tibâr olmaması väzih u bedîdâr ise, سلفو ابرون الذکر عھّتنبا و مصوایعدون اللئا خلودا mefhûmuna iktidâ, ma'nâsına i'tinâya binâ'en hâlâ Rakka Vâlisî karînî'l-mecd ve'l-ma'âlî, hadînû'l-kevkeb ve'l-mütelâlî, inâfet ve berâ'atlû, el-ma'iyyet ve zekânetlü, âsaf-menîş, Aristo-reviş Râgîb Mehemmed Paşa efendimiz hazretlerine ihdâya cesâret olunmuşdur. Mûcellâ-yı lahzât-ı rağbet-şümûl buyurulmak akdem-i mes'ûl ve kusvâ-yı me'mûl-ı bendegâneder, fî cemâziyelevvel, sene 167 Ü2, -HE

⁸⁷ menâkib Ü2HE: Ü1

⁸⁸ mazhar-ı ... istibşâr Ü1Ü2H: mazhar-ı istibşâr u mesârr E

mazmûnunu mülâhaza ile vassâf-i hâme-i redî'ü'l-fesâhat ser-fürû-bürde-i girîbânı şerm ü haclet olup, hezâr-destân⁸⁹ lisânı belîgü'l-beyân dahi efnânı du'â-yı devlet-i refî'ü'l-menziyetlerinde dem-bestе vü hayrân olmağın,

ان قلت لازلت مرفوعاً فانت كذا

وقلت زانك ربّي فهو قد فعل

terânesiyle iktifâ eyledi.

Ammâ ba'd, güzâriş-pezîr-i zamîr-i mizber-i fesâhat-semîr budur ki, nev-be-nev mücid-i bedâyî'i sanâyi' olan cenâb-ı Hakk'ın irâde-i 'aliyesi bir emrin hudûs u husûlüne ta'alluk itdikde ana bir gûne mukaddemât-ı 'acîbe ve mühimmât-ı gayr-ı müterakkabe tertîb ü tesrîb ider ki, hired-i hurdedân tasavvur u idrâkinde 'âcîz ü hayrân ve hikmet ü hakîkati itkânında vâlih ü ser-gerdân oladüser. [2b] Binâ'en 'alâ zâlik, 'ahd-i saltanat-ı İbrâhîm Hânî'den olan bin elli dört senesi hudûdunda, ber-vech-i âtî, Dârûssa'âdeti's-şerîfe ağalığından infisâlle câ-nib-i Mısır'a şirâ'-güsâ-yı istî'câl olan Sünbül Ağa hazretleri Rodos açıklarında Malta çek-dirmelerine dûçâr ve zâtında merkûz olan şecâ'at-ı asliyye iktizâsiyla ceng ü kâr-zâra mübâşir ü derkâr oldukda, ağa-yı mûmâ-ileyh şehîd ve râkib olduğu sefine ile emvâl ü eşyâsı mevsûl-ı cezîre-i Girid olmak münâsebeti ile cezîre-i mezkûre Akdeniz adalarının eşbeh ü nâmdârı olup, Memâlik-i 'Osmâniye'ye kurbiyyet ve mülâyemeti hasebiyle havâle-i pençe-i şâhbâz-ı kahramânîye çesbân u şâyân bir şikâr-ı refî'ü't-tayerân idiği ma'lûm-ı hudâvendigâr-ı sâbıkü'l-beyân olmakdan nâşî, derhâl donanma-yı zafer-intimâ tedârüküne emr-i cihândârîleri sudûr ve tevârîhde mufassal ve mastûr olan vechle feth ü istihlâsi erbâb-ı cihâda bâ'is-i sürûr u kûrûr olmak müyesser oldu. Zehî Sâni'-i Kirdgâr ki, yedi yüz seneden berü hâr u hâşâk-ı küfr ü işrâkle çengelistân-ı fûcûr u tuğyân olan bîşezâr-ı menî'ü'l-hisârî bir sünbül-i şikeste kandîl vesâtatiyla gûlistân-ı nev-restegân-ı tevhîd ü îmân ve debistân-ı sâde-levhân-ı tasdîk ü 'îrfân ey-lemeş ola.

Bu mukaddimeye nahl-bend-i bedâ'at-hayâl [3a] şu vech üzere şâh u bâl vermeğe teşmîr-i ersâğ ve ezyâl ider ki, bu 'abd-ı nâçîz ü nakîyyü's-samîm ve sime-tırâz-ı ruhsâre-i rakîm Ahmed bin İbrâhîm cezîre-i mezbûrede mütevellid ve 'inâyet-i feyz-i Samedânî ile temyîz-i sevâd ü sefid zîmnînda keyfiyyet-i mersûma vâkîf olmağla, اسق رقاش فاتحه سفّاهی meseli;

والخبر بيقى و ان طل الزمان به me'âli üzere kutr-ı mezkûr fethine 'illet olan Sünbül-i mûmâ-ileyhin ânen-fe-ânen tarâvet-i hüsn-i zikrini mûcib olur bir cûybâr-ı latîfî'l-inhidâr icrâsına müteşemmir idim. Yalnız, mûmâ-ileyhin bu menkabesi beyânına mahsûre bir makâleye tasaddî olunsa, fi'l-asl tafsîline tevârîh-i sâlife mütekeffile olmağın hem tahsîl-i hâsil ve hem sened-i gayr-ı muttasıl gibi bir ma'nâ idiği rû-nûmâ olup, lâkin eslâf-ı kirâm ü kibâr ve ahlâf-ı 'azîmî'l-fihârları terâcimini muhtevî bir risâle-i 'anberîn-i kelâle tahrîrine mübâşeret olunduğu sûretde *Hadîkatü'l-vüzerâ* reftârında 'amîmetü'l-fevâ'id olmak takrîbiyle mûrûr-ı zemân ve devr-i rûzgâr ile zübûl u humûlden me'mûn ve ilâ mâşâallâh izâfât-ı makâlât-ı mekârim-sifâtlâ terakkîyat-ı neşv ü nemâya makrûn olacağı muhakkak olduğuna binâ'en bir müddet tevârîh-i mevcûde mütâlâ'a ve maksûda kifâyet mertebelerine zafer-yâb olamamakdan nâşî o bâbda câ-be-câ 'azîmetime fûtûr gelmişken, bu esnâda hâlâ visâde-ârâ-yı makâm-ı mezkûr olan eryâhiyyu's-şiyem, Ca'feriyyü'l-kerem, âhû's-şemâ'ilî'l-letâ'if, [3b] ebû'l-ma'ârif ve'l-'avârif, 'inâyet ü übbehetlü, berâ'at ü nebâgatlü, veliyyü'n-ni'am celîlü'l-hi-mem Beşîr Ağa efendimiz hazretlerinden husûs-ı mastûrun itmâmına dâ'ir işâre-i bâhiretü'l-beşâre ihsâs olunmağın, المامور مذور fehvâsinca imkân mu'âvin olduğu sûretin tertîb ü imlâsına mezîd-i şevk u rağbetle bezl-i vüs' ü makdûr ve *Hamîletü'l-küberâ* nâmıyla reşk-i ri-yâz-ı behcet zuhûr kılınmışdır.

⁸⁹ destân Ü1Ü2H: dâsitân E

MUKADDİME

Ma'lûm ola ki, 'âşir-i cihândârân-ı zemân, cennet-mekân Sultân Süleyman ve Sultân Selîm-i Sânî eyyâmında Dârüssa'âde ağası mevcûdiyyetine her ne kadar ba'zi tevârîhde işâret mesbûk ise, 'asr-ı mezkûrda Harem-i humâyûn hidmeti ekseriyâ Kapu ağalarıyla Hazînedâr başilar 'uhdesine mahmûl olmağın Dârüssa'âde ağaları meşhûr u mastûr olmadığı tevârîh görenler 'indinde meksûfdur. Dokuz yüz seksen iki târîhinde erîke-pîrâ-yi saltanat olan Sultân Murâd-ı Sâlis'in evâ'il-i devletlerinde Dârüssa'âde ağalığı ile kâmkâr olan Mehemmed Ağa, ber-vech-i âtî imtidâd-ı zemânla âsâr-ı celîleye muvaffak ve Haremeyn evkâfi nezâreti ile müsherref olmakdan nâşî ahvâl ü etvâri zîb-efrûz-ı tevârîh ü esfâr ve bu şirzime-i kerîmetü'l-erûmenin ibtidâ vü pîşvâsı olmak üzere şöhret-şî'âr olduğuna binâ'en, mûmâ-ileyhin tercemeyle maksûda [4a] şûrû'a ibtidâr olunmuşdur.

Bin târîhi ricâlinde müverrih Selânikî Mustafa Efendi der ki, "bin dört senesi ramazânnında nezâret-i evkâf-ı Haremeyn'e me'mûr ve⁹⁰ Dârüssa'âde ağası makâmına vusûl ile mesrûr olan 'Osman Ağa selâtîn-i 'izâm ve vüzerâ-yi kirâm evkâfindan olup, taht-ı nezâretlerine dâhil olan evkâf defterlerini Rumeli ve Anadolu ve Cizye ve Küçük evkâf muhâsebelerinden ve Haremeyn mukâta'asından ref' ü ifrâz itdirüp, cümlesin bir muhâsebecilik i'tibâriyla Rumeli muhâsebesinde şâkird olan el-Hâc Mehemmed nâm kimesneye tevcîh itdirdiler. Bin altı senesi zarfında Fâtih Sultân Mehemmed ve Sultân Bayezid ve Sultân Selîm⁹¹ ve Sultân Süleyman evkâfi nezâretleri dahi hatt-ı humâyûnla 'Osman Ağa'ya ta'yîn ü tahsîs ve ağa-yı mûmâ-ileyh muhâsebecisine teslîm olunmuşdur". Bu takrîrden şöyle fehm olunur ki, nezâret-i evkâf-ı Haremeyn Mehemmed Ağa'nın gününden berü der-miyân olup, hâlâ mevcûd olan Haremeyn muhâsebesi kalemi ber-vech-i mastûr bin dört senesinde hâdis olmuş ola,
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِحَقْيِيقَةِ الْحَالِ

MEHEMMED AĞA

Mûmâ-ileyh Habeşîyyü'l-lâsl, kâr-azmûde ve memdûh u sütûde, dirâyet ü kifâyetle şöhret-şî'âr ve dokuz yüz seksen [4b] iki hudûdunda Dârüssa'âdeti's-şerîfe ağalığı ile kâmkâr ve on yedi sene mikdârı eyyâm-ı saltanatı Sultân Murâd-ı Sâlis'de cümletü'l-mülk makâmında mütemen ü müsteşâr olup, 'âlî-himmet ve sâmî-menzilet olmakdan nâşî çîrâg ve terbiye-kerdeleinin ekseri rütbe-i vezâretle behredâr olmuşlardır. Nehr-i Tuna kenârında İsmâ'il Geçidi nâm mahalli kal'a ve kasaba ihdâsiyla ma'mûr u âbâd ve İstanbul'da Çehârşenbih Pazarı semtinde câmi'-i şerîf binâsiyla takarrüb-i cenâb-ı Rabbü'l-ibâd eyledikden sonra dokuz yüz doksan dokuz senesi rebî'ülevvelinde reh-revân-ı dârû'l-me'âd olmağın erkân-ı devlet na'sını Sultân Mehemmed Câmi'i'ne götürüp, ba'de's-salât ber-vech-i muharrer kendi câmi'i civârında mevzû'-i sandûka-i tûrâb kılınmışdır. Ba'de vefâtihi cümle mâ-melesi fürûht ve evkâfina ilhâk u izâfe olunmak bâbında fermân-ı 'âlî sudûru mastûrdur.

SERVER AĞA

Ber-vech-i muharrer dokuz yüz doksan dokuz rebî'ülevvelinde vefât iden Mehemmed Ağa yerine Eski Sarây ağalığından ağa-yı Dârüssa'âde olup, رأس العقل بعد اليمان بالله ma'nâsında zühûl zîmnâsında agayân-ı Harem ile 'adem-i imtizzâci münâfereye mü'eddî ve kapu gilmânını taşra halkıyla mu'âmele vü muhâbereden men' itdiğine dilgîr

⁹⁰ ve H: - Ü1Ü2E

⁹¹ Sultân Selîm Ü2HE: -Ü1

olmalarından nâşî bi'l-ittifâk serkeşlik ile [5a] izhâr-i huşûnet eylediklerine binâ'en bin senesi şevvâlinde mûmâ-ileyh Server Ağa üç nefer kapu gilmâniyla cânib-i Mîsir'a ırsâl ü tesrîb ve kifâyet mikdâri 'ulûfeleri Mîsir cevâlisinden ta'yîn ü tertîb olunmuşdur. Salâh u diyânetle mevsûf bir zât-i mekârim-me'lûf idiği mastûr ve bazı tevârîhde Sünbül Ağa nâmıyla mezkûrdur. 'Asr-ı Sultân Murâd-ı Sâlis'de on dokuz ay mikdâri ağalığı vardır.

SARÂY AĞASI EL-HÂC MUSTAFA AĞA

Fî'l-asl Bosna serhaddinde mütevellid ve bir takrîbile Yemen'e varup dokuz yüz yetmiş esnâsında Yemen Vâlisi Mahmud Paşa'ya intisâb itmiş imi. Mahmud Paşa Yemen'den ma'zûl ve Mîsir eyâleti recâsına Âstâne-i sa'âdete geldikde, hasbe'l-isti'dâd Harem-i humâ-yûna çırâğ itmeğin Akağalar gürûhuna dâhil ve mûrûr-i zemânla Sarây ağalığı rütbесine vâ-sıl⁹² olmuş idi. Bin senesi şevvâlinde ber-vech-i muharrer ağalar ile muhâsama vü müşâcere-den nâşî Server Ağa Mîsir'a iclâ ve tezâhüm ü münâfese kaydına düşenler, *من استعمل الشيء قبل اوانه عوقب بعمره*
mazmûnunca zecr ü te'dîbe mübtelâ olmağın, mûmâ-ileyh Mustafa Ağa'nın, hilâfî ma'hûd Dârüssa'âde ağalığı ile şâni terfi' ve i'lâ kılınmıştı. Bindört senesi cumâdelâhiresine varınca aagalık mesnedinde dâ'im olup [5b], âhirü'l-emr 'alîl ü darîr olmağın taraf-ı şehriyârîden mezîd-i nevâziş ü ikrâma mazhariyyet zîmnâsında yevmî iki yüz akçe vazife ve ta'yînât-ı sâ'ire ile 'alâ-vechi't-tekâ'üd ma'zûl ve yerine sa'âdetli Vâlide Sultân emekdâri 'Osman Ağa mevsûl olmuşdur. Ber-vech-i mastûr, evâhir-i zemân-ı Murâd Hânî ve evâ'il-i 'ahd-i Mehemed Hânî'de dört sene mikdâri⁹³ müddeti vardır.

OSMAN AĞA

Ber-vech-i mesbûk el-Hâc Mustafa Ağa darîr ü 'alîl ve cihet-i tekâ'üd ile makâmından teb'îd ü tenzîl olunmağın, sa'âdetli Vâlide Sultân emekdâri 'Osman Ağa bin dört senesi cemâziyelâhiresinde Dârüssa'âde ağalığı ile tebcîl kılınmıştı. Bir müddet Kapu Ağası Gazanfer Ağa ile feresân-ı rihân gibi meydân-ı kâmrânîde mezîd-i ferr ü haşmetle cünbüş ü cêvelân üzereler iken, bin târîhinden sonra Rumeli'nde müstemirr ü müteselsil olan seferler takrîbiyle Anadolu'da zuhûr iden Celâlî eşkiyâsı gâ'ilesi tekdir-i havâtûr u sudûr ve bi'l-iktizâ re'y-i mûmâ-ileyhimâ ile Hadîm Hüsrev Paşa mühimm-i mezkûr serdârlığı ile me'mûr olmuş imi. Paşa-ı mûmâ-ileyhin bu bâbda mukaddemât-ı tedbîri netîce-pezîr olmamakdan nâşî Anadolu'da tîr-hurde-i zahm u sitem ve İstanbul'a vaz'-ı kadem iden ciger-sûhteler harâre-tiyle tâ'ife-i sipâh bin on bir senesi hilâlinde⁹⁴ dergâh-ı şâh-ı cihân-penâha [6a] ictimâ' ve husûs-ı mezbûru bi'l-müşâfehe ifhâm eylemek kasâıyla Ayak Divâni'na müsâ'ade recâsında olmaları zîmnâsında, şehriyâr-ı 'âlî-tebâr matla'-ı Bâb-ı sa'âdetden 'arz-ı dîdâr ve ihmâr olunan taht-ı gerdûn-ı nicâr üzere karâr buyurup, müdde'â-yi şükâta gûşdâr olduklarında sipâhdan ba'zları pây-i taht-ı humâ-yûna bilâ-vâsita 'arzuhâle ictisâr idüp, " 'asker-i İslâm seferlerle iş-tigâl esnâsında Celâlî eşkiyâsı hânâmân-ı 'ibâdullâhî harâb u istîsâl ve serâser memâlik-i mahrûsayı pâymâl eylemek vükelâ-yi devletin ihmâli ve mahremân-ı saltanatın iğfâlinden nâşîdir. Binâ'en 'alâ-zâlik, hasbe's-şer' ve'l-kânûn cezâları virilmek mühimmât-ı dîn ü devletden idügün " iş'âr ve müdde'âlârında ısrâr eylemeleriyle mûmâ-ileyhimâ Gazanfer Ağa ve 'Osman Ağa mazhar-ı kahr u şiddet ve vâsil-ı derece-i şehâdet oldular. Devr-i Sultân Mehemed Hân-ı Sâlis'de yedi sene sâhib-i kadr u 'unvân bir ağa-yı 'aliyyü's-şân idikleri mas-tûrdur.

⁹² vâsil Ü1: nâ'il Ü2HE

⁹³ mikdâri Ü1: kadar Ü2H, -E

⁹⁴ bin ... hilâlinde Ü2E: -Ü1H

‘ABDÜRREZZÂK AĞA

Bin on bir senesi recebinde nûş-i şerbet-i şehâdet iden ‘Osman Ağa yerine evâhir-i ‘ahd-i Sultân Mehemed Hân-i Sâlis’de Dârüssa‘âde ağalığı ile ‘âlî-menzilet olup, on iki senesi recebinde vâki‘ cülûs-i Ahmed Hânî esnâsında ma’zûl ve yerine Reyhân Ağa mevsûl olmağın, bin on üç senesi cemâziyelâhiresinde [6b] maktûl idiği ba’z-i hevâmişde manzûrdur⁹⁵.

REYHÂN AĞA

Ber-vech-i mastûr cülûs-i Ahmed Hânî zemâni olan bin on iki senesi recebinde ‘Abdürrâzzâk Ağa yerine zînet-nûmâ-yı hadîka-i devlet ve tarâvet-efrûz-i hamîle-i mecd ü rif’at olmuşken, bin on dört evâsitinda hasbe'l-iktizâ mütekâ‘id ve o esnâda hacc-i şerîfden gelen meşhûr-i âfâk el-Hâc Mustafa Ağa ol makâm-i lâzımü'l-ihtirâma mütesâ‘id olmuşdur.

EL-HÂC MUSTAFA AĞA

Ber-vech-i muharrer tarîk-i Mîsrî ile hacc-i şerîfden ‘avdet ve bin on dört senesi cemâziyelâhiresinin yirmi üçüncü günü Reyhân Ağa yerine ağa-yı Dârüssa‘âdet⁹⁶ olmuşdur. Sultân Ahmed Hân-i Evvel’in eyyâm-i saltanatını istî‘âb ve kemâl-i istiklâlle⁹⁷ tasarrufâtı dâd u dihişe mu’tâd ve hüsni tedbîr ü tafazzuluna binâ’en, a’yân-i devlet ve erkân-i saltanat kendüye râm u münkâd iken, Sultân Mustafa cülûsunda egerçi makâmında istikrâr ile mecbûrû'l-fu’âd olmuş idi. Ammâ müşârûn-ileyh ‘adem-i vekâr u temekkün ile lâ-kayd ve dervîş-meşreb olmağın, ağa-yı mûmâ-ileyh mezîd-i ta’azzûz u fihâr ile me’lûf olduğu vâdîlerde iltifât ü i’tibârdan dûr ve ta’ayyün ü tasarrufdan⁹⁸ mehcûriyyet zîmnâsında cenâb-i Mustafa Hânî ile imtizâc [7a] idemeyüp,

Çilesizdir o kaşı yay ile olmaz ülfet

me’âlince fütâde-i ıztirâb u gayret ve evzâ‘-ı garîbe ile umûr-i Devlet-i ‘Aliye’yi herc ü merc olmakdan siyânet eylediğine binâ’en harekât-i müşârûn-ileyhî a’yân u ‘ulemâya ifhâmla hal’ine ‘illet ve Sultân ‘Osman merhûma atabegi devlet olmuş idi. Bin yirmi dokuz hilâlinde mesned-ârâ-yı sadâret olan İstanköylü ‘Ali Paşa dahi Sultân ‘Osman'a kemâl-i takarrûble nâfizü'l-hükûmet olmağın, Mustafa Ağa-yı istiskâl ve sene-i mezbûre rebî‘ülâhirinde Mîsrî a’irsâl ve⁹⁹ Mustafa Ağa’nın çırâğ-ı mahsûsu¹⁰⁰ Süleyman Ağa-yı ol rütbe-i refî‘a ile iclâl eyledi. Otuz bir senesinde hâdis olan Sultân ‘Osman Vak’ası esnâsında mûmâ-ileyh Süleyman Ağa şehîd olup, cülûs-i Sultân Murâd-ı Râbi‘den sonra otuz üç senesi hilâlinde Sadriâ‘zam olan Kemânkeş ‘Ali Paşa bizzât Abaza Seferi’ne ‘alem-gûşâ olmağın Âstâne-i sa‘âdetde sâhib-i vak’ u vûcûd bir müdebâbir ü sütûde-siyer âdeme ihtiyâc mukarrer olmak mülâhazasıyla mûmâ-ileyh Mustafa Ağa-yı Mîsrî’dan ityân ve sene-i mezbûre rebî‘ülevvelinde sâniyen makâm-i evveline is’âd ile ‘aliyyü’s-şân itdirüp, Kemânkeş Paşa hakkında، كاتبٌ ثالثٌ عن حتفه بظفه ma’nâsi nûmâyân olmuş idi. Mustafa Ağa ber-vech-i mastûr, İstanköylü ‘Ali Paşa ‘ameliyle mukaddemâ Mîsrî’gâhı gider iken, sevk-i rûzgâr ile esnâ-yı tarîkde [7b] Rodos’a uğrayup, ol

⁹⁵ manzûrdur Ü1Ü2H: mastûrdur E

⁹⁶ ağa-yı Dârüssa‘âdet Ü1Ü2H: Dârüssa‘âde ağası E

⁹⁷ istiklâlle Ü1Ü2H: istiklâl ve E

⁹⁸ iltifât ... tasarrufdan Ü1Ü2H: iltifât ve ta’ayyün ü i’tibârdan dûr ve tasarrufdan E

⁹⁹ ve Ü1Ü2E: idüp H

¹⁰⁰ çırâğ-ı mahsûsu H: çırağı Ü1Ü2E

târihde Rodos'da mahbûs olan Mehemed Giray'a mülâkât ve sâbika-i renciș ü dilgîri sebebiyle Mehemed Giray mûmâ-ileyhe ıtlâk-ı lisân-ı düşünâm ve etvâr-ı nâ-becâya ikdâm itmekden nâşî miyânlarında mebnâ-yı buğz u 'adâvet pezîrâ-yı istihkâm u metânet olmuş imiş. Mustafa Ağa'nın def'a-i sâniyesi Mehemed Giray'ın hânlığı zemânına müsâdefe itme-ğin, hasbe'l-beşerîye Mehemed Giray'dan ahz-ı intikâm meydânına i'tizâm ve selefi Canibeg Giray Hân'ı, **اللَّهُبْ عَلَىٰ وَلَكْ بِغَضْ مَعَاوِيَةٍ** meseli üzere mükerrerden mansîb-ı hânî ile nâ'il-i merâm itdirüp sene-i mezbûre hilâlinde Donanma-yı humâyûnla reh-girây-ı Kırım eyledi. Bu üslûb üzere donanma Kefe cânibine mûrûr ve İstanbul etrâfi muhâfaza-i¹⁰¹ bahrîden mehcûr olmağın Kazak eşkiyâsı Boğaz'a insiyâb* u ibtidâr ve Sarıyar etrâfini rehîn-i ızrâr ve be-tahsîs Yeniköy'ü ihrâk bi'n-nâr eylediklerinden mâ'adâ, haber-i 'azl-i nâ-hengâm Mehemed Giray'ı bî-sabr u ârâm itmeğin birâderi Şâhin Giray tesvîli ile tevârihde mufassal olan sûret üzere makâm-ı lücc ü hisâmda kiyâm ve def'i sâ'il için 'asker-i mûr-şümâr-ı Tatar ile tahazzüb ü ictimâ' ve tekâbül-i sufûf hâletinde a'yân-ı 'asker-i 'Osmâni'den niçe kimseler ezân-ı mevt ü şehâdet istimâ' itdiķden sonra Kapudan Recep Paşa¹⁰² Canibeg Giray'ı güçle ma'rekeden sâhil-i selâmete çıkarup, teskîn-i fitne için Mehemed Giray'a¹⁰³ mukarrernâme istidâsi haberleri [8a] der-i devlet-medâr-ı Murâd Hân'ye vâsil olicak, Mustafa Ağa istîlâ-i endûh u gumûm ile pister-i bimârîye fütâde ve sene-i mezbûre şevvâlinde seccâde-i gabrâya rû-nihâde olup, Ebû Eyyûb-i Ensârî Türbesi¹⁰⁴ civârında medfûndur. Ber-vech-i mübeyyen def'a-i ûlâda on ikiden otuz senesine varınca on sekiz sene ve sâniyede yedi sekiz ay kadar ağalığı¹⁰⁵ olup emsâli miyânında sâhib-i kadr u şân, ebü'l-cûd ve'l-ihsân bir ağa-yı celîlü'l-'unvân idiği meşhûr u mezkûrdur¹⁰⁶.

Ber-vech-i mübeyyen Süleyman Ağa'nın şehâdetiyle Mustafa Ağa'nın Mısır'dan gelmesi beyninde bir fâsila mukarrer ammâ hakîkatine zafer müyesser olmadı¹⁰⁷.

Mârrü't-terceme Reyhân Ağa Süleyman Ağa'ya halef olmayla bu şübhelerin indifâ'ı tas-hîh olunmuşdur¹⁰⁸.

SÜLEYMAN AĞA

Ber-vech-i muharrer bin yirmi dokuz senesi zarfında el-Hâc Mustafa Ağa yerine ağa ve otuz senesinde Sultân 'Osman hazretleriyle muhriz-i mesûbât-ı gazâ olduklarından sonra otuz bir senesi recebinde hâdis olan Sultân 'Osman Vak'ası'nda pâdişâh-ı müşârûn-ileyhi hocaları 'Ömer Efendi ile bile sefer-i Hicâz'a tâhrik itmede medhalleri olmak üzere¹⁰⁹, gu-lûvv-i ashâb-ı fitneden nâşî Sadriâ'zâm Dilâver Paşa ile reh-revân-ı sefer-i âhiret ve cûr'a-ke-şân-ı şerbet-i şehâdet oldular.

* Ü1 nûshasında **انتساب** şeklinde yazılmış.

¹⁰¹ muhâfaza-i E: muhâfiz-i Ü1Ü2H

¹⁰² Paşa Ü1Ü2H: Paşa'nın E

¹⁰³ Giray'a Ü1Ü2H: Giray için E

¹⁰⁴ Türbesi Ü1Ü2H: -E

¹⁰⁵ ağalığı Ü1Ü2H: -E

¹⁰⁶ mezkûrdur Ü1Ü2H: mezkûr u mastûr[dur] E

¹⁰⁷ Ber-vech-i ... olmadı Ü1Ü2H: -E

¹⁰⁸ Mârrü't-terceme ... olunmuşdur Ü2: Reyhân Ağa merkûm Süleyman Ağa yerine olduğu ba'zi tevârihde görürmüştür. Bu sûretde fâsila işkâli mündefi'dir H, -Ü1E

¹⁰⁹ olmak üzere Ü1Ü2H: -E

İDRİS AĞA

Ber-vech-i mastûr bin otuz üç senesi şevvâlinde âhirete intikâl iden el-Hâc Mustafa Ağa yerine hulle-pûş-ı câh u celâl olup, on altı sene 'ale't-tevâlî ağalık [8b] makâmına şeref-bahşâ ve eyyâm-ı saltanat-ı Sultân Murâd-ı Râbi'i bi't-temâm istîfâ eyledikden sonra kırk dokuz senesi şevvâlinde vâki' cülûs-ı İbrâhîm Hânî esnâsında ma'zûl ve İbrâhîm Ağa mevsûl olmuşdur. 'Ahd-ı cenâb-ı Murâdî'de Hasan Halîfe ve Silahdâr Paşa misillü musâhibîn-i rağbet-rehînin şöhret ü nûmâyışları kemâl-i ârâyiş ü revâyiş üzere olmağın ağa-yı mûmâ-ileyh çokluk umûr-ı hâriciyeye müdâhaleye ruhsat-yâb olamamalarından nâşî, ahvâl ü etvârları nigâriş-pezîr-i kilk-i müverrihîn-i vekâyi'-semîr olmamışdır.

İBRÂHÎM AĞA

Ber-vech-i mastûr, bin kırk dokuz senesi şevvâlinde İdris Ağa yerine ağalık ile müşerref ve elli senesi zarfında Sünbül Ağa'ya selef olmuşdur.

HOCA SÜNBÜL AĞA

Bin elli senesi evâ'ilinde İbrâhîm Ağa'ya halef ve takarrüb-i cenâb-ı İbrâhîm Hânî ile mu'azzez ü müşerref iken her hâlde, Pâdişâh-ı müşârûn-ileyhin meşreblerince hareket müte'assir ve lutf u kahrlarının râbitası bulunmak müte'azzir olmakdan nâşî, elli dört senesi saferinde bir kerre Sünbül Ağa ma'zûl ve Sarây-ı 'Atîk Ağası 'Abdülkâdir Ağa mevsûl olmuşken rûz-ı dîger Sünbül Ağa makâmında ibkâ ve 'Abdülkâdir Ağa yine Eski Sarây'a iclâ olunmuşidi. Bir kaç ay mûrûrundan sonra, yine sene-i mezbûre zarfında Taşyatır 'Ali Ağa [9a] Mısır'dan ihmâr ve ağalık ile teşrif ü kâmkâr buyurulmağla, Sünbül Ağa Mısır'a teveccûhî ihtiyâr eyledi. Alay gemileri gitmiş bulunmağla hasbe'l-isti'câl âlât u edevâti nâ-mükemmel bir sefineye süvâr olup giderken esnâ-yı râhda Rodos limanından çıktıktan sonra Malta çekdirmelerine mülâkât u dûçâr ve bi'z-zarûre ahâlî-i sefine ittifâkile cenge derkâr olduklarında Sünbül Ağa zînet-bahşâ-yı hadîka-i şehâdet ve emvâl ü eşyâsi fütâde-i çengâl-i ashâb-ı gâret olup, cezîre-i Girid Rodos ile Malta miyânında vâki' olmak takrîbiyle Malta çekdirmeleri ikitzâ-yı hevâ ve tecdîd-i 'alef ü mâ kasdıyla Girid'e uğrayup, Sünbül Ağa'nın atalarından biri Girid beyine pîşkeş tarîkiyle cezîreye çıkarıldıkta, "bu cezîreye ehl-i İslâm'in atı ayağı basmak küffâra göre eyü 'alâmet değildir" deyü ba'z-ı zû-basîret tefevvûh ü tefe'ül eyledikleri keyfiyet tevârîhde mastûrdur. Mervîdir ki, Sultân İbrâhîm hazretleri merkûbât-ı hâssalarından¹¹⁰ Sünbül Ağa'ya bir gulgûn-ı gül-reng 'inâyet itmişler imiş. Bir gün huyûl-ı ciyâda imrâr-ı enzâr zimnîndâ hâtit-ı 'âlîlerine gûzâr ve "bizim al at nice oldu ?" deyü huzzârdan istifsâr buyukturularında, "Sünbül Ağa'ya verilmiş idi" deyü cevâb, "ya Sünbül Ağa şimdi ne sulardadır ?" deyü hitâb¹¹¹ buyurduklarında, ber-vech-i muharrer gadr-ı korsanla [9b] şehîd ve eşyâsi mevsûl-ı cezîre-i Girid idiği ma'lûm-ı şehriyâr-ı sa'îd olmağın, derhâl Girid fethine emr-i humâyûnlari cereyân u sudûr ve silahdâr ve musâhibleri olmağla makbûl u mu'teber ve o esnâda deryâ kapudanlığı ile mübeccel ü muvakkar olan Yûsuf Paşa ser'asker ta'yîn ve ber-vech-i mufassal elli beş senesi zarfında ibtidâ Hanya fethi ile tabanca-zen-i kafâ-yı küffârla 'în oldukları nigâriş-pezîr-i sahâ'if-i müverrihîndir.

¹¹⁰ hâssalarından Ü2HE: hâslarından Ü1

¹¹¹ hitâb Ü1Ü2H: su'âl E

İSTİTRÂD DER-VASF-I GİRİD¹¹²

Girid aslında *Akritiṣ* lafzından mübeddel ü murahhamdır. *Akritiṣ* hemzenin fethi ile “kenârcı” demekdir. Akdeniz adalarının nihâyetinde vâki‘ olmağa böyle denmiş ola. Hemzenin kesriyle “hâkim” demekdir. Mutasarrîfı vaktiyle etrâfında olan ba‘z-ı cezâ’ire¹¹³ hükümet itmekle bu nâmla ma‘rûf olup, mürûr-i zemânla cezîre-i mezkûre hâkiminin lakabıyla şöhret bulmuş ola. ‘Alâ-kile’t-takdîreyn cezâ’ir-i bahr-i Rum’dan dördüncü ıklîmde şarkdan garba mümtedd olmuş bir tûlânî cezîredir. Devri yedi yüz, ‘arzi altmış, tûh iki yüz mil olup cânib-i şarkisi Anadolu’dan İstanköy karşısında kâ’in Bodurum nâm mahalle yüz kırk mil ve cânib-i garbisi Rumeli’nden Mora cezîresi kenârlarına yüz mildir. Cibâl ve kılâ‘-ı menî‘a, kurâ ve ziyyâ‘-ı vesî‘ayı müştemil, âb u hevâsi letâfet-meskûb bir cây-i mergüb ve me‘vâyi mahbûbdur. Ma‘den-i zeheb ve fidda¹¹⁴ ve eftîmûn-ı [10a] hâlis ve envâ‘-i fevâkih-i nâzire ve “dişotu” ve “karabaş” misillü nebâtât-ı mu‘tebere¹¹⁵ mevcûd ve dübb ü zi‘b makûlesi haya-vân-ı muzîr u müfteris mefkûd olup, a‘zam-ı mahsûlâtı revgan-ı zeyt ve bi'l-cümle hayr u menâfi‘i mevfür ve fevâ‘id ü mehâsini nâm-mahsûr bir mesken-i bî-kusûrdur. Kiber ü misâ-hada Kıbrıs ve Mora ve Mesina cezîrelerine muvâzin olup, Mesina’dan sonra Akdeniz adalarının atyeb ü eşbehi idügünde seyyâhân-ı âfâk ittifak itmişlerdir. Medâ‘in-i meşhûresi Üsküdar ve Hisâr gibi sevâhil-i deryâda ve Üspûlonka ve Suda ve Granbosa kal‘alari birer liman-ı lâzımü'l-emâne-i nigeh-bân sûretinde Kızkulesi misillü berre ittisâlden âzâde olup, Kandiya ve Üspûlonka cânib-i şarkide, Hanya ve Suda ve Granbosa cânib-i garbide ve mevlid-i câmi‘ü'l-hurûf olan¹¹⁶ Resmo kal‘ası ikisinin miyânimdadır. Ve zîr olunan emsâr u kilâ‘ın cümleci cezîrenin İstanbul'a karşı olan berü yüzünde¹¹⁷ olup, berren ve bahren tarîkleri meslûkdür. Cânib-i cenûbîsi¹¹⁸ İskenderiyе ile Tunus miyânında ma‘hûd olan Ifrikîyye çölle-rinden Berka‘ya¹¹⁹ muhâzî olup, medâ‘in ü kılâ‘dan hâlî ve ekser-i mevâzi‘ı ahâlî-i kurâ vü ziyyâ‘la ma‘mûr u mâlîdir. Akvâl-i erbâb-ı tevârîh üzere, bir ‘asırda nevâ‘-i beşerden hâlî kal-mamağla zemân-ı fetretde me‘vâyi Nasârâ olup, zuhûr-i nûr-i Muhammedî‘den sonra sâ‘ir fütûhât-ı İslâmiyye‘ye [10b] ilâve kılınup, bir müddet ehl-i şirkden pâk ve revnak-ı tevhîd ile münevver ü tâbnâk olmuşudi.

Hulâsa-i tafsîli şöyle olmak üzere mastûr-ı sahâ‘if-i tevârîhdir ki, Emeviyye Devleti'nin Şam'da şân u şevketleri ahyâñında hâlâ Tunus ve Cezâ’ir ve Fas denmekle¹²⁰ ma‘rûf-ı ünâs olan Ifrikîyye memleketinde câ-be-câ hükümetleri cârî olmakdan¹²¹ nâşî, Vefîd bin ‘Abdülmelik hilâfeti evânından olan Hicret-i Nebeviyye'nin doksan ikinci senesinde Târik ibn Ziyâd nâm ser‘asker-i müşeyya‘ü'l-fu‘âd Ifrikîyye sevâhilinden olan halîc-i Sebte‘den karşı karşuya diyâr-ı Endülüs'e mürûr u ‘ubûr ve ba‘zı mevâzi‘ını feth ü teshîr¹²² ile livâ-i İslâm'ı mensûr itmişidi. Yüz otuz iki târîhinde Irak'da ‘Abbâsiyye Devleti zuhûr ve Emevîler âsîb-i Ebû Ca‘fer Mansûr ile perîşân u makhûr oldukda¹²³ içlerinden ‘Abdurrahman ibn

¹¹² der vasf-ı Girid Ü1Ü2E: -H¹¹³ cezâ’ire Ü1Ü2H: + dahi E¹¹⁴ ve fidda Ü1Ü2H: -E¹¹⁵ nebâtât-ı mu‘tebere Ü1Ü2H: nebâtât E¹¹⁶ mevlid-i ... olan H: Ü1Ü2E¹¹⁷ berü yüzünde Ü1Ü2E: şîmâl tarafında H¹¹⁸ cenûbîsi Ü2HE: verâsi Ü1¹¹⁹ miyânında ... Berka‘ya Ü2E: miyânında câ-be-câ meşhûd olan Ifrikîyye çölle-rine Ü1, miyânında meşhûr olan Ifrikîyye çölle-rine H¹²⁰ denmekle Ü1Ü2H: demekle E¹²¹ olmakdan Ü1Ü2E: olmadan H¹²² feth ü teshîr Ü1Ü2H: feth ü tesyîr [ü] teshîr E¹²³ oldukda Ü1Ü2E: olduklarında H

Mu‘âviye bin Hişâm bin ‘Abdülmelik bin Mervân¹²⁴ ed-Dâhil nâmıyla şehîr olan emîr-i celâdet-semîr Ifrikiyye taraflarına tevcîh-i ‘inân-i mesîr ve Endülüs diyârına geçüp anda kâr u bârına nizâm vermek üzere tedbîr itmiş imîş. Bi-‘avnihî subhânehû imkânı mertebe ‘udde* vü etbâ‘la Endülüs'e güzâr ve anda mevcûd bulunan mevâlî-i âbâsından istinsâr u istîzhâr zîm-nında memâlik-i Endülüs'de ilkâ-yı mersâ-yı istikrâr ve yüz otuz dokuz târîhi hilâlinde şî‘âr-i saltanat u hilâfeti izhâr itmişidi. ‘Ahd-i saltanatu [11a] mümteedd olmağın yüz kırk dokuz zar-fında meşhûr-i âfâk olan Kurtuba şehrini binâ ve yüz yetmişde Kurtuba câmi‘ini ihyâ ve aralîkda Akdeniz adalarından Mesina ve Malta cezîreleri fethine i‘tinâ itmeğin, yüz doksan altı esnâsında ümerâsına Ebû Hafs ‘Ömer bin Habîb Endülüsî Girid'e ‘asker döküp, husûn-i menî‘asından ba‘zını temellük ü karâr-gâh ve yevmen fe yevmen tedrîcle cümle cezîre teshîrine sevk-i sipâh eylemek esnâsında ‘Abdurrahman-i Dâhilden sonra ‘unvân-i hükûmet-i Endülüs'le¹²⁵ benâm olan Hakem ibn Hişâmla Kurtuba kuttâni miyânında zuhûr ve Vak'a-i Rabaz nâmıyla tevârîhde mezkûr olan hâdise deminde Hakem ibn Hişâm ahâlî-i Kurtuba'nın ba‘zını katl ü ifnâ ve bakîyesin cezîre-i Girid'e nefy ü iclâ itmeğin, anlar varup cezîre-i mez-kûre sükkânına¹²⁶ iltihâkla teksîr-i sevâd ve i‘dâd-i sefâ'in ü ‘atâd ile etrâflarında olan ashâb-i küfre gazy ü cihâd iderek İstanbul tekürunu ta‘cîz ü tekđîr itmeleriyle tekür-i la‘în ol vaktde emîr-i Girid bulunan ‘Abdül’azîz ibn Habîb ibn ‘Ömer'le musâlahâ sûretinde tertîb itdiği mukaddemât-i hîle-âmîzi intâc itmekle, üç yüz beş târîhi esnâsında cezîre-i mezkûreyi ‘Abdül’azîz yedinden¹²⁷ ihtilâs ve ahâlîsin istîsâl itmişidi. Ba‘dehû Kayser'in devletine fütûr gelüp, ehl-i İslâm Rum'a [11b] müstevlî olduqua, Venedik cumhûru intihâz-i fursat ve İstanbul téküründe müte‘allik ba‘zı cezâ’ir ü kılâ‘ı zabt üzere olmağla Girid dahi ellerine düşüp kalmışdı. Sultân Süleyman zemânından olan dokuz yüz kırk beş hudûdunda Hayreddin Paşa Akdeniz'de olan¹²⁸ cezâ’irin ekserine dest-res olduktan sonra Girid'e varup, sevâhil-i deryâda vâki‘ ba‘zı kasabât u kurâsın gâret idüp, anın gibi kılâ‘ı menî‘a sâhibi cezîre-i ‘azîme ince donanma ile feth ü istisfâ¹²⁹ olunmak imkânda olmamağla, ba‘zı ganîmet ü üsârâ ile ‘avdet itmişidi. Bin elli beş hilâlinde¹³⁰ güzâriş-pezîr-i beyân olan vechle Sünbül Ağa kissası münâ-sebeti ile ‘ahd-i İbrâhîm Hânî'de külliyyetlü sefer mukarrer olmağın, Yûsuf Paşa ser‘askerliği ile elli beş senesinde Hanya ve etrâfında ba‘zı kasabât ve elli altıda Silahdâr Hüseyin Paşa mübâşeretiyle Resmo ve Milopotma kal‘aları feth olunup, Kandiya muhâsarasına şurû‘ olunmuş idi. Kandiya kal‘ası metânet ü hasânetde ‘adîmû'l-misâl bir hisn-i menî‘ül-menâl olmağın, yirmi sene muhâsara ve bu kadar ceng ü cidâlle zafer muhâl olduğuna binâ‘en bin yetmiş yedi hudûdunda Sadriâ‘zam Köprülü-zâde Ahmed Paşa bi'n-nefs Eğriboz tarafından cezîre-i mezkûreye mûrûr ve üç sene ‘ale’t-tevâlî envâ‘-i tazyîk ü tedârük ile Kandiya kal‘asın mahsûr kıldıktan sonra Suda [12a] ve Üspürlonka kal‘aları Venedik yedinde kalmak üzere sulh ile fethi müyesser olmuş idi¹³¹. Suda ve Üspürlonka ber-vech-i mastûr Venedik yedinde kalup, sulhleri rahne-dâr oldukca, ehl-i İslâm'a ızzâr u ezâdan hâli olmayup, hattâ bin yüz üç târîhinde bir kerre mükemmîl donanma ile gelüp, Hanya kal‘asın muhâsara ve tazyîk ü tahrîb itmişken ahâlî-i cezîre i‘âneti ve Âstâne-i sa‘âdetden imdâd nâmıyla

* H nüshasında şeklinde harekelenmiş.

¹²⁴ bin Abdülmelik bin Mervân Ü1Ü2E: -H

¹²⁵ Endülüs'le Ü1Ü2H: Endülüs'e E

¹²⁶ anlar ... sükkânına Ü1Ü2H: anlar cezîre-i Girid'e varup sükkânına E

¹²⁷ Abdül’azîz yedinden Ü1Ü2H: ‘Abdül’azîz’den E

¹²⁸ olan Ü1Ü2H: -E

¹²⁹ istisfâ Ü1Ü2H: teshîr E

¹³⁰ hilâlinde Ü1Ü2H: târîhinde E

¹³¹ Suda ... olmuş idi Ü2HE: -Ü1

gelüp yetişen¹³² iki bin kalyoncu imdâdı ve killet-i zâd ü zevâde sebebiyle hâ'iben rûcû' itmişidi. Yirmi yedi senesinde Mora fethi 'akabinde donanma-yı humâyûn varup¹³³, Suda limanında lenger-endâz olmağın, Suda ve Üspürlonka kal'aları dahi emânlâ fethe makrûn ve cezîre-i mezkûre bi'l-külliyye hâr-i azrâr u âzârdan me'mûn olmuşdur. Cenâb-ı Hak pâdişâh-ı 'âlem-penâh hazretlerinin eyyâm-ı behcet-irtisâmlarında cemî' memâlik-i İslâmiyye'yi zîll-i zaflî-i 'atûfetleriyle meşmûl ve a'dâ-yı dîn ü devleti makhûr u mahzûl eyleye, âmîn.

TAŞYATUR 'ALİ AĞA

Mûmâ-ileyh Harem-i muhteremde bir zemân mübâşir-i hidmet ve meclâ-yı 'izz-i terbiyet oldukdan sonra, hasbe'l-me'mûriyye Mısır'a 'azîmet itmiş imîş. Bin elli dört senesi hilâlinde Mısır'dan ityân ve ber-vêch-i muharrer Sünbül Ağa yerine ağalık ile¹³⁴ 'aliyyü's-şân¹³⁵ kîlmıştı. Elli beş senesi saferinde ma'zûl ve tekrâr Mısır'a mevsûl olunup¹³⁶, anda on seneden ziyyâde visâde-pîrâ-yı ikâmet [12b] ve kâşâne-ârâ-yı 'izz ü refâhiyyet oldukdan sonra bin altmış beş senesi zarfında hâdis olan Habeş fitnesi def'ine Mısır'dan 'asker ta'yîni muktazi oldukda ahâlî-i Mısır hilâf-ı mu'tâd söze gelüp, "ağalar hazarâtu bunda sâhib-i yesâr ü servet ve erbâb-ı şân u haşmet olmalarıyla bu misillü hidmet-i pâdişâhîye himmet buyurmaları lâzîmdir" deyû musîrr olduklarında, mûmâ-ileyh 'Ali Ağa Musâhib Mes'ûd Ağa refâkatîyle nâzikâne Mısır'dan gûrîz ve cânib-i Şam'a 'inân-engîz olmağla, Âstâne-i sa'âdet'e gelüp, ifhâm-ı mâcerâ-yı mezkûr ve bu bahâne zîmnâsında¹³⁷ zümre-i musâhibîne iltihâkla mu'azzez ü mesrûr¹³⁸ oldukları mastûrdur.

CELÂLÎ İBRÂHÎM AĞA

Bin elli beş¹³⁹ senesi saferinde Taşyatur 'Ali Ağa yerine ağa olup, gayret ü hayr-hâhî iktizâsi ve lakabının medlûlü olan şiddet ü hiddet istid'âsı ile kelâm-ı Hakdan tehäuserititmeyerek, Sultân İbrâhîm hazretlerine naşîhat kaydından münfekk olmadığına binâ'en, elli yedi senesi zarfında Mısır'a ırsâl ve Ishak Ağa mansîb-i mezkûr ile iclâl olundu. Bu esnâda mûmâ-ileyh¹⁴⁰ Ishak Ağa ve Musâhib Mehemmed Ağa ve Mâksûd Ağa 'ale't-tevâlî ağa olup, meşreb-i cenâb-ı İbrâhîm Hânî üzere harekete muvaffak olamadıklarından mûmâ-ileyh Celâlî İbrâhîm Ağa elli sekiz senesi rebî'ülâhirinde İstanbul'a ihzâr ve sâniyen ağalık ile kâmkâr kîlmıştı. Sene-i mezbûre hilâlinde cülûs-ı Mehemmed Hanî [13a] keyfiyyeti hudûs u hüveydâ ve bin elli dokuz şevvâlinde emr-i hîtân-ı müşârûn-ileyh rû-nûmâ olmağın İbrâhîm Ağa mevzi'-i hîtâni muhâfaza iderken dem revân u cereyân ve pâdişâh hazretleri hadâset-i sin sebebiyle lâ-ya'kil olmak mertebesi nûmâyân olmağın, ağa-yı mûmâ-ileyhin kusûr u tehâvünnüne haml ile ma'zûl ve tekrâr Mısır'a mevsûl ve bu def'a Eski Sarây Ağası Mehemmed Ağa nâ'il-i me'mûl olmuştu. Bin altmış bir senesi evâhirinde Sultân İbrâhîm katelesinden ol-

¹³² imdâd ... yetişen Ü1: imdâd nâmîyla varup yetişen Ü2E, gönderilen H

¹³³ varup Ü2HE: gelüp Ü1

¹³⁴ ağalık ile Ü1Ü2H: -E

¹³⁵ 'aliyyü's-şân Ü1Ü2H: + ve ağalık ile mükerrem E

¹³⁶ olunup Ü1Ü2H: olup E

¹³⁷ zîmnâsında Ü1Ü2H: ile E

¹³⁸ mu'azzez ü mesrûr Ü1Ü2H: mu'azzez ü mükerrem ve mesrûr E

¹³⁹ bin elli beş Ü1E: bin yüz elli beş Ü2H

¹⁴⁰ Ishak Ağa ... mûmâ-ileyh H: -Ü1Ü2E

mak töhmetiyle Mısır'da maktûl ve emvâl ü eşyâsı hazîne-i pâdişâhiye mevsûl olduğu mez-kürdûr¹⁴¹.

İSHAK AĞA

Binelli yedi senesi zarfında Celâlî İbrâhîm Ağa yerine ağa olmuş idi. İki üç ay mürûrunda Mısır'a gitmek üzere ma'zûl ve yerine Musâhib Mehemed Ağa mevsûl olmuşken birkaç gün zarfında Mehemed Ağa mazhar-ı kahr-ı cenâb-ı İbrâhîm Hânî olmağla, rütbe-i şehâdete nâ'il ve yine mûmâ-ileyh Ishak Ağa aagalik makâmına vâsil¹⁴² oldu. Üç dört günden sonra Ishak Ağa tekrâr 'azlle tenkîl ve Musâhib-i şehriyârî Mes'ûd Ağa aagalik ile tebcîl olunmuşdur.

MUSÂHÎB MEHEMMED AĞA

Binelli yedi senesi zarfında ber-vech-i muharrer Ishak Ağa yerine aagalik rütbesinde per-vâz ve birkaç gün mürûrunda [13b] kahr-ı İbrâhîm Hânî ile derece-i şehâdet¹⁴³ ihrâz eyledi.

MUSÂHÎB MES'ÛD AĞA

Binelli yedi senesi zarfında Ishak yerine 'alâ-kerhin ağa olup, eelli sekiz rebî'ülâhirinde ma'zûl ve Mısır'dan med'uvv olan Celâlî İbrâhîm Ağa sâniyen aagalik makâmına mevsûl olmuşdur. Ba'z-ı tevârîhde Mâksûd Ağa nâmıyla mastûrdur.

ESKİ SARÂY AĞASI MEHEMMED AĞA

Binelli dokuz senesi şevvâlinde def'a-i sâniyede Celâlî İbrâhîm Ağa'ya halef ve altmış bir şevvâlinde Lala Süleyman Ağa'ya selef olmuşdur.

LALA SÜLEYMAN AĞA

Vâlide-i mâcide Turhân Sultân hazretlerinin başağası iken binelli dokuz şevvâlinde kapu oğlunu olmuş idi. Mûmâ-ileyh 'âkil u kâmil ve vâlide hazretlerine nisbet-i hidemât-ı pessendîde vücûda getürüp, ocak aagalari vak'asında ve umûr-i sâ'irede ekser-i hall ü 'akd re'y-i tedbîriyle olmada cümlenin pîşvâsı olduğuna binâ'en mazhar-ı iltifât u ikrâm-ı şehriyâr-ı büllend-iktidâr ve bin altmış bir senesi şevvâlinde Dârûssa'âde aagalığı ile kâmkâr olup, ocak aagalari tarafından ufûl iden kevkeb-i¹⁴⁴ 'izz ü ta'ayyün mûmâ-ileyhin cebhesinde rahşân olmağla, hâssaten istiklâl bunlara münhasır ve temşiyet-i [14a] umûrda keyfe mâ-yeşâ mutasarif u mübâşir oldu. Hattâ şevvâlin on birinci günü 'azîm Divân idüp, zihâm-ı külli ile tehnîyet olundu. O esnâda sadriâ'zam olan Siyavûş Paşa emîr-i defterdârı ma'zûl idüp, müsâdere murâd itdikde "bir uğurdan iki cezâ münâsib değildir" deyü defterdârı himâyet itmesi Siyavûş Paşa ile miyânlarında¹⁴⁵ münâfereye bâ'is ve Siyavûş Paşa'nın 'azline müteşemmir olup¹⁴⁶, harekât-ı 'anîfe ile mühr-i humâyûnu müşârûn-ileyhden ba'de'l-ahz Bostancıbaşı habsine îsâl ve Gürcü Mehemed Paşa'yi sadâret-i 'aliyye ile iclâl itdirdiği keyfiyyet tevârîhde

¹⁴¹ mezkûrdur Ü1Ü2H: + ve hevâmiş-i tastûr-i müverrihîndir E

¹⁴² vâsil Ü1Ü2H: mevsûl E

¹⁴³ şehâdet Ü1Ü2H: şehâdeti E

¹⁴⁴ kevkeb Ü1Ü2H: kevâkib E

¹⁴⁵ miyânlarında Ü2HE: miyânarda Ü1

¹⁴⁶ olup Ü1Ü2H: oldu E

mastûrdur. Bin altmış iki recebinde vâki' Tarhuncu Ahmed Paşa sadâreti Hoca-zâde Mes'ûd Efendi sevkiyle hâssaten Vâlide Sultân tarafından bârız ü bedîdâr ve¹⁴⁷ mûmâ-ileyh bu bâbda müsteşâr olmadığından âsâr-ı tekeddür izhâr ve sâhib-i vûcûd olduğundan Pâdişâh hazretlerine, husûsan Vâlide Sultân'a hâtır-mândelik iş'âr ve melâl-engîz etvâra ibtidâr ile nâz u delâl göstermeğe başladı. Ekâbir ü hükkâm 'ale'l-husûs pâdişâhân-ı 'âlî-makâm tabâyi'inde¹⁴⁸ ba'zî evzâ'-ı nâ-hem-vâri hazma imkân var ise nefsi-nesfisleri 'azîz ü şerîf olmağla mûris-i züll ü tenezzül olan nâz u istiğnâyi kabûl ve haml-i sakîl-i niyâz u müdârâya tahammûl idemeyüp, nizâm-i devletlerine bâ'is ve müceddeden temkîn-i saltanatlarına¹⁴⁹ [14b] sebeb-i hâdis olan kimesnelerin bile nâzını çekmezler. 'Ahd-i sâbıkdan ilâ hâze'l-ân¹⁵⁰ vûkelâ ve mukarrebinden mülük u kibâra gunc u delâl mu'âmelesin idenlerin 'izz ü devleti¹⁵¹ karîn-i zevâl olageldüğünden zühûl eyledi. Ta ki, Ken'ân Paşa muhallefesi 'Âtike Sultân ki¹⁵², Vâlide Sultân hazretlerinin mürebbeyesidir, doğancıbaşılıkdan münsâsil Yûsuf Paşa'ya nâmzed ü nikâh ve meclis-i 'akdde bulunan vüzerâ ve 'ulemâya 'âdet üzere hil'at u surreler tedârükü kendüye tenbîh olundukda, "yokdur" deyû 'adem ü müzâyaka izhâr ve ibrâm olundukca Vâlide hazretlerine hadden efzûn vaz' u etvâr itmeğin, bin altmış iki şâ'bânında ma'zûl ve yerine Eski Sarây ağası Behrâm Ağa mevsûl kılındı. Ba'de'l-'azl Mısır'a gitmeğe icâzet verilüp, tedârükünü göründüz Demirkapu'da olan konağında, gece Eski Sarây'da eğlenür oldu. Bundan sonra Mısır'da ikâmet üzere iken bin altmış altı senesinde hâdis olan Habeş fitnesi bahânesiyle Mısır'da mevcûd olan ağalarla bile İbrim'e gitmişidi. Bin sekzen yedi hudûdunda baş defterdârlılıkdan vâlî-i Mısır olan Ahmed Paşa ahâlî-i Mısır ile imtizâc idemeyüp, kendüyü habs ü tescîn ve ümerâ-i Mısır'dan Ramazân Bey'i miyânlarında kâ'im-makâm nasb u ta'yîn eylediklerin¹⁵³ ve bu bâbda kabâhat Ahmed Paşa'nın olduğun muhbîr [15a] 'arz [u] mahzarlarını Âstâne-i sa'âdet mûmâ-ileyh Süleyman Ağa ile ırsâl itmeleriyle, 'atebe-i 'aliyyeye ruh-sûde olup, ifhâm-i mâcerâ itdikde, iltizâm-i mâ-lâ yelzem sûretinde gazab-ı şehriyârîye mazhar u müclâ ve Limni cezîresine iclâ kılındığı mastûrdur¹⁵⁴.

BEHRAM AĞA

Bin altmış iki senesi şâ'bânında Eski Sarây ağalığından Süleyman Ağa yerine vâsil-i¹⁵⁵ burc-ı ikbâl ve ağalık mesnedinde istiklâlle sâhib-i câh u celâl olup, vezîr ve müftî ve sâ'ir a'yân-ı devletin ekseri kendüye müntemî ve zîr-i himâyesinde mahmî olmağla, cemî-i maslahatda yed-i tûlâ izhâr ve ta'ayyün-i tâm ile mu'temed ü müsteşâr olmağın Akağalar cânibi ve Enderûn-ı humâyûn ağaları bi'l-külliye mağlûb olup, zevâlini temennî iderlerdi. İttifâkan altmış dört senesi 'îd-i şerîfi gelüp, Sultân Mehemed hazretleri 'arefe günü¹⁵⁶ 'ale'l-'âde Si-nân Paşa Köşkü'nde lu'b-bâzânın sanâyi'-i garîbelerin temâşâdan sonra Hasoda'yı makdem-i humâyûnlarıyla teşrif ve Enderûn ağalarından ma'ârif ü hüner sâhiblerinin âsâr u harekâtını seyr ile odalar ağaları şenlik ü şâd-mânlıklar izhârına şuru' itdiler. Ağayân-ı letâfet-'unvân¹⁵⁷ miyânında elbise-i nazîfe ve şemâ'il-i latîfe ile mülebbes ü müzeyyen mehâdim-i sâhib-i

¹⁴⁷ ve Ü1Ü2H: olup E

¹⁴⁸ tabâyi'inde Ü1Ü2H: tabâyi'inden E

¹⁴⁹ saltanatlarına Ü1Ü2H: saltanatları ile E

¹⁵⁰ ilâ hâze'l-ân Ü1Ü2H: ile'l-ân E

¹⁵¹ devleti Ü1Ü2H: devletleri E

¹⁵² ki Ü1Ü2H: -E

¹⁵³ eylediklerin Ü1Ü2H: eyledikleri E

¹⁵⁴ cezîresine ... mastûrdur Ü1Ü2H: cezîresine nefy ü iclâ kılındığı mezkûr-i müverrihîndir E

¹⁵⁵ vâsil-i Ü1Ü2E: sâ'id-i H

¹⁵⁶ günü Ü1Ü2H: günleri E

¹⁵⁷ ağayân-ı letâfet-'unvân: Ü1Ü2H: ağayân-ı etrâf-ı letâfet-'unvân E

'ismet ve cüvânâni [15b] hurşîd-i tal'at gibi rahşân¹⁵⁸, kimi 'ilm ü 'irfânla nâdire-i zemân ve kimi şî'r ü inşâya kâdir súhandân ve¹⁵⁹ fasîhü'l-lisân-ı reşk-efrûz-ı gîlmân-ı cinân olmalarıyla, beher-hâl Pâdişâh hazretleri sohbetlerinden mütelezziz ve dil-firîbâne harekâtlarına dil-bes-teğî mukarrer olmak mülâhazasıyla leyle-i mezkûrede Hâsoda'da kalmaların¹⁶⁰ istihsân itme-yüp, merreten ba'de uhrâ vaz'-ı hiddet-âmîz ile pâdişâhi içeriye da'vetle tekdfîr ü iz'âc ve bu bahâne ile Enderûn halkı ile tenâfür idüp, Mısır'a gitmeğe râgîb olmuşken, Şeyhüllâlâm Ebû Sa'îd Efendi tavassutu ile barışılıp, makâmında kaldığı mahallinde mufassaldır.

Altmış altı cumâdelûlâsında hazînenin ihtilâli ve züyûf akçenin şüyû-'ı melâl-iştimâlin-den nâşî hâdis olan Vak'a-i Çınar'da zümre-i şühedâya serdâr olup, yerine Eski Sarây ağası Dilâver Ağa Dârüssâ'aâde ağalığı ile kâmkâr olmuşdur. Dört sene mikdâri devlet-i Mehemed Hânî'de kemâl-i vak' u istiklâle mesned-ârâ-yı şân u ikbâl bir ağa-yı kerîmü'l-hisâl idiği nigâriş-pezîr-i sahâ'if-i tevârihdır.

DİLÂVER AĞA

Eski Sarây ağası iken bin altmış altı senesi cumâdelûlâsında Behram Ağa yerine ağa olmuşdı. Sene-i mezbûre evâhirinde Köprülü Mehemed Paşa sadâret-i 'aliyye ile müşerref ve altmış yedi hudûdunda Bozcaada fethine muvaffak oldukda [16a], hazînedâr-i Şehriyârî Solak Mehemed Ağa teşrifât-ı humâyûnla müşârûn-ileyhe mülâkât ve bu bahâne ile miyânlârlarda mu'ârefe vü mu'âhede karîn-i istihkâm olmağın, rikâb-ı humâyûna 'avdetden sonra bin altmış sekiz rebî'ülâhiri gurresinde Köprülü Mehemed Paşa şefâ'atiyle Mehemed Ağa Dârüssâ'aâde ağalığına makrûn ve Dilâver Ağa vazîfe-i tekâ'üd ile Mısır'a gitmeğe me'zûn oldular.

Trablussam'da fi'l-asl Haseki Sultân vakfindan iken mürûr-i zemânla mahall-i mîzân-ı harîr olmak üzere Muslihiddîn Paşa evlâtına meşrûta olan Hânülüsârâ nâm kârbânsarâyın serbestiyet üzere zabtiçün bin altmış beş sene[si] receb-i şerîfi ile Dârüssâ'aâde ağası Ahmed Ağa 'arzi mücebince Sultân Mehemed merhûmun hatt-ı humâyûnuyla mu'anven iki kî'ta emr-i 'âlî resîde-i nazar olmağın, bu esnâda başka bir Dârüssâ'aâde ağası olmak veyâhûd mezbûr Dilâver Ağa'nın ismi Ahmed olmak mülâhazası bu mahalle der-kenâr olunmuşdur. Resmî, fi şâ'bân sene 178¹⁶¹.

SOLAK MEHEMMED AĞA

Emsâli miyânlânda kesb-i imtiyâz ile mazhar-i 'izz-i bahtiyârî ve hazînedâr-i şehriyârî oldukdan sonra bin altmış yedi¹⁶² hudûdunda vukû' bulan Bozcaada fethi teşrifâtıyla Köprülü Mehemed Paşa'ya ırsâl ve müşârûn-ileyh ile mu'âhede-i tâmme istihsâl itmeğin, ba'de'r-rûcû' altmış sekiz senesi¹⁶³ rebî'ülâhînde müşârûn-ileyh irâdesiyle Dilâver Ağa yerine ağalık ile mesrûrû'l-bâl olup, müddet-i sadâretinde¹⁶⁴ makâmında ber-karâr idi. Müşârûn-ileyh vefâ-tundan¹⁶⁵ sonra yetmiş üç senesi zilka'desinde Mısır'a gitmek üzere ma'zûl ve yerine Başkapu

¹⁵⁸ gibi rahşân E: -Ü1Ü2H

¹⁵⁹ ve Ü1Ü2H: -E

¹⁶⁰ kalmaların Ü1Ü2H: kalmalarını E

¹⁶¹ Trablussam'da ... sene 178 E: Ü1Ü2H

¹⁶² bin altmış yedi Ü1Ü2H: bin yüz altmış yedi E

¹⁶³ senesi Ü1Ü2H: -E

¹⁶⁴ sadâretinde Ü1Ü2H: sadâret E

¹⁶⁵ vefâtundan Ü1Ü2H: vefât itdikden E

oğlanı Muslî Ağa mevsûl olmuşdur. ‘Ahd-i Sultân Mehemed Hanî’de beş sene mikdârı revnak-dih-i visâde-i kâmkârî olmuş bir ağa-yı vakûr ve sâhib-i şu’ûr idigi mastûrdur.

MUSLÎ AĞA¹⁶⁶

Başkapu oğlanı iken bin yetmiş üç senesi zilka‘desinde [16b] Solak Mehemed Ağa'ya halef ve nezâret-i Haremeyn-i Muhteremeyn ile müserref olmuşdur. Üç seneye karîb emrâz-i muhtelife ile sâhib-firâş ve kabûl-nâ-kerde-i intî‘âş olmağın, bin yetmiş sekiz senesi şevvâli evâhirinde emr-i Hayy-i Müte‘âl ile sarây-ı bekâya irtihâl eyledi. Mûmâ-ileyh vüzerâ ve vükelâ ‘indinde mahbûb u mevdûd, bâ-husûs pâdişâh-ı bende-nevâz kendüden gâyet ile hoşnûd olmalarından nâşî, emr-i humâyûnla vüzerâ ve ‘ulemâ hazarâti namâzına hâzır oldukları mastûrdur.

‘ABBÂS AĞA

Ber-vech-i muharrer Muslî Ağa vefât ve mûmâ-ileyh ‘Abbâs Ağa Vâlide Sultân hazretlerinin başağası bulunup şâyeste-i nazar-ı humâyûn olmağın, bin yetmiş sekiz senesi şevvâli evâhirinde aegalık ile kâmkâr ve dört sene mikdârı makâm-ı mezkûrda evkât-güzâr olduktan sonra bin seksen iki senesi rebî‘ülevvelinde vazîfe-i tekâ‘üd ile Mısır'a me’zûn ve Hazînedâr Musâhib Yûsuf Ağa aegalık ile memnûn olmuşdur. Molla Gürânî yolunda ve Beşiktaş'da câmi‘leri, Laleli Çeşme semtinde hammâmı ve Demirkapu mahallesinde sebîli¹⁶⁷ vardır.

YÛSUF AĞA

Mûmâ-ileyh müddet-i medîde Harem-i humâyûn-ı pâdişâhîde [17a] me’lûf-i ‘izz ü ikbâl ve eslâfindan efzûn iltifât-ı Şehriyârî ile mahsûd-ı emsâl bir ağa-yı sütûde-hisâl olmağın, bin seksen iki rebî‘ülevvelinde hazînedârlıktan ‘Abbâs Ağa yerine nâ’il-i müntehâ-yı âmâl olmuşidi. On altı seneden mütecâviz aegalik makâmında ‘aliyyü’ş-şân ve kâmrân olduktan sonra bin doksan sekiz senesi evâhirinde hâdis olan fitne-i ‘askeriyye istid‘âsiyla ma’zûl olup, İstanbul'da mevcûd nukûd u emvâli müsâdere ve Mısır'da olan mâ-meleki fûrûht olunmak üzere fermân-ı ‘âlî tahrîr ve kendüsü Kapucubaşı Mûsâ Ağa mübâşeretiyle Mısır'a tesyîr olunup, İznik nâm mahalle varmış iken cülûs-ı cenâb-ı Süleymanî vukû'u takrîbiyle ashâb-ı tagallüb İstanbul'a dâhil oldukları gibi mûmâ-ileyhi İstanbul'a ircâ' ve Fazlı Paşa Sarâyı'nda bakıyye-i eşyâsı teftîş olundukdan sonra Mısır'a gitmeğe ruhsat-yâb eylediler. Ber-vech-i muharrer Mısır'da olan emvâl ü eşyâsı fûrûhtuna ta'yîn olunan Kapucubaşı Mûsâ Ağa Mısır'a vardıkda, vâlî-i Mısır bulunan Vezîr Hasan Paşa ki, bundan evvel ağa-yı mûmâ-ileyhin yazıcılığından neşv ü nemâ bulup ni'am-ı kesîreye vâsil ve mansîb-ı Mısır'a anın himmetiyle nâ’il olmuşidi, hukük- sâbıkayı ferâmûs eylemek zimnînda ‘abîd ü cevârisin fûrûht ve evzâ‘-ı nâsezâya tasaddî itdikçe [17b] sâ’ir ihsân-dîdesi olan hak-şinâs kimesneler bey' olunan¹⁶⁸ emlâk ü eşyânın gereklülerin iştirâ' ve yine mûmâ-ileyh Yûsuf Ağa'ya hibe¹⁶⁹ eyledikleri meşhûr olup, fûrûht olunan eşyâsından mübâşir-i merkûm ma’rifetiyle Hazîne-i ‘âmire'ye dokuz yüz kîse akçe geldüğü mastûrdur. Bin yüz iki senesi hudûdunda kendü talebiyle Medîne-i Münevvere Şeyhûlharemîliği sa’âdetine nâ’il olup, fi mâ-ba’d çok zemân Mısır'da¹⁷⁰ mu’ammer

¹⁶⁶ Muslî Ağa Ü1Ü2H:+ Muslî Ağa E

¹⁶⁷ sebîli Ü1Ü2H: dahi hammâmı E

¹⁶⁸ olunan Ü1Ü2H: olan E

¹⁶⁹ hibe Ü1Ü2E: ihdâ H

¹⁷⁰ Mısır'da H: -Ü1Ü2E

olmuşdur. Ahlâk-ı sütûde ve etvâr-ı pesendîde sâhibi, Hâtem-şiyem, Bermekkî-kerem, bir vü-cûd-ı muhterem idüğü menküldür.

HAZİNEDÂR 'ALÎ AĞA

Bin doksan sekiz senesi evâhirinde zuhûr iden fitne erbâbı istid'âsiyla hazînedârlıktan Yûsuf Ağa yerine doksan dokuz muharreminde aîgalık makâmına mevsûl ve sene-i mezbûre rebî'ülevvelinde ma'zûl olup, Mısır'da ikâmete me'mûr ve anda yirmi beş seneden ziyâde mu'ammer olduğu menküldür.

MUSTAFA AĞA

Mûmâ-ileyh doksan dokuz senesi rebî'ülevvelinde 'Ali Ağa yerine nâ'il-i merâm ve derûn u birûnda¹⁷¹ nûfûz-ı kelâmla merci'-i hâss u 'âmm olmağın Sadriâ'zam Mustafa Paşa'nın Hâce-i Sultânî 'Arab-zâde Efendi hakkında ve kethûdâ kadına hilâf-ı kânûn 'inâyet buyurulan hâss mâddesi [18a] def'inde kelâm-ı vezîrâneleri hayyiz-i nûfûz bulmadığı aîga-yi müşârûn-ileyhin¹⁷² hilâf-gîrliginden neş'et itmek mülâhazasıyla miyânlarında münâfere derkâr idügün aîga-yi müşârûn-ileyh levâyîh-ı ahvâlden ihsâs u istiş'âr ve iktizâ-yi vaktile kendüsü Mısır'a git-meğe hâhiş izhâr itmeğin, cenâb-ı cihândârîden recâsına müsâ'ade buyurulup, mu'azzez ü mükerrem semt-i matlûbuna ırsâl ve Lala Ahmed Ağa yüz bir senesi zarfında Dârüssâ'a'de aîgalığı ile iclâl olundu. Bu takdîrce 'ahd-i Süleyman Hânî'de üç sene kadar müddetleri olup, gayûr u rekîn bir zât-ı mekârim-güzîn idiği menküldür.

LALA AHMED AĞA

Bin yüz bir senesi¹⁷³ rebî'ülevvelinde Köprülü-zâde Mustafa Paşa¹⁷⁴ 'inâyetiyle bekâm olup, yüz iki senesi zarfında 'âzîm-i dârû'l-cinân olan mahdûm-ı vâlâ-şâni Sultân Süleyman-ı Sânî¹⁷⁵ hazretlerinin firâkına tahammûl idememekden nâşî isrlerince hîrâmân-ı dârû'l-hulûd olup, Hazînedâr-ı Şehriyârî İsmâ'îl Ağa ol mansib-ı celîl ile mes'ûd oldular. Gedâyî mahlası ile mezkûr bir aîga-yi hamîdü'l-evsâf idiği meşhûrdur.

İSMÂ'İL AĞA

Mûmâ-ileyh yüz iki senesi zarfında çehre-efrûz-ı bûrûz olan cülûs-ı Sultân Ahmed Hânî 'akabînde Lala Ahmed Ağa yerine aîga olmuştu. O esnâda Sadriâ'zam bulunan Arabacı 'Ali Paşa [18b] rikâb-ı humâyûna 'arz eylediği ba'z-ı ahvâlde müsâ'ade-i humâyûn¹⁷⁶ müşâhede idememeğî aîga-yi mûmâ-ileyh müdâfa'asından fehm itmeğe binâ'en, Şeyhüislâm 'Ali Efendi ittifâkıyla bi'l-müşâfehe huzûr-ı humâyûna 'azli recâsını takrîr ve ol mahalde Hazînedâr-ı Şehriyârî bulunan Nezîr Ağa'ya Çavuşbaşı kîsesinde mahfûz olan semmûr kûrk ilbâsiyla tevkîr ve selefi İsmâ'îl Ağa Mısır'a tesyîr olunmak üzere emr-i 'âli tahrîr olundukdan sonra İsmâ'îl Ağa sarâydan ihrâc ve i'dâd olunan arabaya merkûben İstanbul câni-bîne îsâl olunmak üzere Bostancıbaşı fermân olunmağın, Bostancıbaşı arabayı Sarây-ı humâyûna takrîb ve fermânı aîga-yi cedîd Nezîr Ağa'ya irâ'et ile ifâde-i keyfiyyet itdikde, öte-

¹⁷¹ bîrûnda Ü1Ü2H: bîrûn E

¹⁷² aîga-yi müşârûn-ileyhin Ü1Ü2H: -E

¹⁷³ senesi Ü2HE: sene Ü1

¹⁷⁴ Mustafa Paşa H: -Ü1Ü2E

¹⁷⁵ sânî H: -Ü1Ü2E

¹⁷⁶ humâyûn Ü1Ü2E: pâdişâhî H

den berü ma'zûl olan ağalar araba ile gitmek gayr-i ma'hûd ve bu vakte dek Sarây-ı humâyûn hademesi ihrâciçün taşradan fermân u gerdûn¹⁷⁷ gönderildiği bir târihde mesbûk olma-mağla, cümle¹⁷⁸ ağayân-ı hazret te'ellüm ü istî'câb ve bu mâcerâyı sem'i humâyûna ilkâ ile cenâb-ı pâdişâhîyi iğzâb itmeleriyle, der-'akab vezîr-i müşârûn-ileyh Hâsoda'ya da'vet ve kendüden istirdâd-i mühr-i sadâret olunup, Kapu-arası'nda habsden sonra, حافر البعر في طريق أخيه واقع لامحالة فيه mefhûmunca bir gün mukaddem ihmâr itdiği arabaya kendi süvâr [19a] ve Rodos cezîresine reftâr eyledi. Nevbet-i saltanat-ı huld-âşiyân merhûm¹⁷⁹ Sultân Mustafa Hân hazretlerine geldikde, mûmâ-ileyh İsmâ'îl Ağa ve halefi Nezîr Ağa'nın Mısır'da emvâl ü eşyâlarının kesreti ma'rûz-ı pâdişâh- cihân ve seferler takrîbiyle hazînede dahi ihtiyâc nûmâyân olmağın, havâyic-i asliyyeden zâ'id¹⁸⁰ olan eşyâları kabzı için Mısır vâlisine hitâben emr-i 'âli tahrîr ve Kapucubaşı Niğdeli 'Ali Ağa mübâşeretiyle tesyîr olunup, mâllarından bin kîse akçe tahsîl olunduğu mastûrdur.

KABA NEZÎR AĞA

Bin yüz üç senesi recebinde İsmâ'îl Ağa yerine ağa olup, Sadriâ'zam Bîyîkî Mustafa Paşa ile imtizâc idememeğin, tevârîhde mastûr olduğu vechle yüz beş senesi recebinde Paşa-yı müşârûn-ileyhin 'azline 'illet ve Trablus mansibıyla İstanbul'a doğru 'azîmet itdirdikden sonra Burgos'dan Edirne'ye i'âde ve müsâdere ile mahzûl itdirmek mukâbelesinde kendüsü dahi bilâ-mûcîb sene-i mezbûre şâ'bânında ma'zûl ve Mısır'a mevsûl olup, Haseki Sultân hazretlerinin başağası İshak Ağa mansib-ı mahlûl ile nâ'il-i kusârâ-yi me'mûl olmuşdur. 'Ahd-i Ahmed Hâni'de iki sene mikdâri müddetleri vardır.

İSHAK AĞA

Bin yüz beş senesi şâ'bânında Nezîr Ağa yerine ağa olup [19b], altı senesi hudûdunda zîb-efrûz-ı taht-ı saltanat olan cihândâr-ı vâlâ-şân, merhûm u mağfûr Sultân Mustafa Hân hazretlerinin tab'-ı 'âfları evzâ'ından müteneffir olmağın müfettişlik takrîbiyle ağayân-ı Harem ahvâline ittilâ'ı olan sadr-i Anadolu Ebe-zâde 'Abdullâh Efendi istihsâniyla* Mısır'da mütemekkin olan¹⁸¹ Yapraksız 'Ali Ağa'nın da'vet ü ityânına Silahşör 'Abdullâh Ağa ırsâl ve kendüsü gelince Hazînedâr-ı Şehriyârî dîger 'Ali Ağa vekâlet ile iclâl olundu.

YAPRAKSIZ 'ALÎ AĞA

Bin yüz altı senesi hudûdunda behcet-bahşâ-yi erîke-i saltanat olan cûlûs-ı cenâb-ı Mustafa Hâni'den sonra Mısır'dan ityân ve İshak Ağa yerine kâmîrân¹⁸² kılınmıştı. Tahsîl-i rîzâ-yi Cihândârî'ye muvaffak olamamağın, yüz on iki senesi hudûdunda ârâmgâh-ı evveli olan Mısır'a iclâ ve öteden berü tab'-ı humâyûna mülâyim harekât ve ahlâkla mecbûl olan¹⁸³ Hazînedâr-ı Şehriyârî Nezîr Ağa ol makâm-ı cemîle is'ad ile şâni terfi' ve i'la olundu. 'Ahd-i Mustafa Hâni'de beş seneden ziyâde ağalık itmişir.

* Ü1 nûshasında استھانیلہ işeklinde yazılmış.

¹⁷⁷ ve gerdûn Ü1Ü2H: -E

¹⁷⁸ cümle H: -Ü1Ü2E

¹⁷⁹ merhûm Ü1Ü2E: -H

¹⁸⁰ zâ'id Ü1Ü2H: ziyâde E

¹⁸¹ olan Ü1Ü2E: -H

¹⁸² kâmîrân Ü1Ü2H: kâmîr E

¹⁸³ olan Ü1Ü2E: -H

SOLAK NEZİR AĞA¹⁸⁴

Mûmâ-ileyh¹⁸⁵ Yapraksız ‘Ali Ağa tab‘-ı humâyûna muhâlif ba‘zı harekâtla menfûr olduğundan mâ‘ada, mûmâ-ileyh Nezîr Ağa öteden [20a] berü ‘ayn-ı atûfet-i mülükâne ile manzûr olmanın âsâr-ı müstahsenesi zuhûr ve bin yüz on iki senesi hudûdunda hâzînedârlıktan aagalik mansıbiyla mesrûr olmuştu. On beş senesinde hâdis olan Edirne Vak‘ası esnâsında ber-vech-i âtî ashâb-ı tagallüb iktirâhiyla Sarây-ı ‘Atîk ağası ‘Abdurrahman Ağa aagalik ile me’nûs ve Nezîr Ağa mahbûs olmuştu. Ba‘de'l-cülûs İstanbul'a getürilüp, Yedikule'de emvâl ü eşyâsı kabz olundukdan sonra Limni cezîresine iclâ ve ba‘de zemânin sandûka-i vûcûdu meta‘-ı hayâtdan ihlâ kilindi.

Mûmâ-ileyh tâmmü'l-kâme, şecî‘ vü bahâdir, esnâf-ı ma‘ârif ü silahşorîde nazîri nâdir, sehâ vü zekâda fâ'ikü'l-akrân, şî'r ü inşâya intisâbla latîf ü zarîf bir ağa-yı kâmrân idi. Dest-i çep ile kitâbet ve cânib-ı yesârdan rükûb u nûzûle meyl ü rağbet itmekden nâşî “solak” la-kabıyla mevsûf olmuşdur. Mervîdir ki, Sadr-ı esbak Topal ‘Osman Paşa ol vakitde Hâzînedâr-ı Şehriyârî Hâfiz Mehemed Ağa'nın kozbekçisi olduğuna binâ'en bir hidmet ile Mısır'a gönderilmiş imiş. İskenderun'dan sefine-süvâr olmak esnâsında Malta korsanına giriftâr olmağın, ba‘de'l-halâs Âstâne-i sa‘âdet¹⁸⁶ gelüp, mûmâ-ileyh Nezîr Ağa'ya Edirne'de ağa bağçesinde mülâkât irâdesinde oldukda, çiçek tahtasına dört beş kîse akçe gömdürüp, “gel bostancı yoldaş, bize şu tahtanın [20b] soğanların ihrâc idiver” deyü mülâtefe sûretinde meblâg-ı medfûnla merkûmu¹⁸⁷ hem-hâl-i Kârûn eyledi. Bu gûne nâzikâne vâdîlerde serâmed ü ser-firâz¹⁸⁸ bir zât-ı mekârim-enbâz ü bende-nevâz idiği menkûldür. Âhir-i ‘ahd-i Sultan Mustafa Hânî'de üç sene mikdârı müddetleri vardır.

‘ABDURRAHMAN AĞA

Mûmâ-ileyh Sarây-ı ‘Atîk ağası iken, on beş senesi hudûdunda hâdis olan Edirne Vak‘ası esnâsında İstanbul'da ictimâ‘ vü ihtişâd iden ashâb-ı fesâd imdâdiyla DâruSSâ‘âde aagalığı pâyesine kadem-nihâd ve bilâ-izn-i humâyûn Edirne'ye vardıkda müstahikk-ı zecr ü ta‘nîf iken muktezâ-yı vakt ü hâle göre tekrîm ü taltîf olunup, nâmzed olduğu aagalik mansıbı kendüye ibkâ ve dûş-ı ikbâline semmûra kaplu iki hil‘at ilbâs ü iksâ buyurulduğandan¹⁸⁹ sonra Edirne Sarâyı'nda Vâlide Sultan hazretleri yanına ta‘yîn kilinmişidi. Ba‘de'l-cülûs on altı evâ'ilinde sâbıkâ Vâlide Sultan başağası olan Hâzînedâr-ı Şehriyârî Kor Mehemed Ağa ile bile matrûd u ma‘zûl ve bir müddet Mısır'da kûşe-nişîn-i tekâ‘üd ü humûl olduğu menkûldür.

UZUN SÜLEYMAN AĞA

Fi'l-asl Hudâvendigâr-ı sâbık Sultan Ahmed Hân hazretlerinin efendilikleri eyyâmında el-Hâc Beşîr Ağa ile bile hidmet-i müsmîri‘-s-sâ‘âdetlerinde olmalarıyla ba‘de'l-cülûs Vâlide Sultan [21a] hazretlerinin başağası iken on altı senesi evâ'ilinde mârrü‘-t-terceme ‘Abdurrahman Ağa yerine aagalik ile kâmkâr olmuşlardır. Mûmâ-ileyhin öteden berü cenâb-ı Ahmed Hânî'ye kemâl-i¹⁹⁰ ihtişâsi Vezîria‘zam Damâd Hasan Paşa'nın ma‘lûmu olup, bun-

¹⁸⁴ Solak Nezîr Ağa Ü1Ü2E: İkinci Nezîr Ağa, solak deyü meşhûrdur H

¹⁸⁵ mûmâ-ileyh E: -Ü1Ü2H

¹⁸⁶ Âstâne-i sa‘âdet Ü1Ü2H: Âstâne'ye E

¹⁸⁷ meblâg-ı ... merkûmu Ü1Ü2H: meblâg-ı merkûm-ı medfûnla E

¹⁸⁸ ser-firâz Ü1Ü2E: ser-efrâz H

¹⁸⁹ buyurulduğandan Ü1Ü2E: buyurulduğandan H

¹⁹⁰ kemâl-i E: -Ü1Ü2H

dan evvel bulunduğu mahalde Dârüssa'âde ağalarından ziyâde mu'âmele ider iken, “ ağa olmak lâzım gelürse kendüsüyle mücârât u muvânese mümkün değildir ” deyü def'ine ve mârrü'z-zikr Hazînedâr Mehemed Ağa'nın nasbına itdiği himmet ve ‘azîmet kâr-ger olmayup, Hazînedâr-ı mûmâ-ileyhin dahi nefyine bâ'is olduğundan başka¹⁹¹ bu mâdde Süleyman Ağa ile Hasan Paşa miyânında münâfereye mü'eddî ve Kalaylı Ahmed Paşa'yı sadârete tasvîb ü terbiye iderek bağıtten Girid'den getürdilüp, mühr-i humâyûnla mesrûr kılındığı keyfiyyet meşhûrdur. Bu hâl-i bâhirü'l-istiklâl üzere yirmi beş senesine dek makâmında kâmrân iken¹⁹² Şehîd 'Ali Paşa'nın kâim-makâmlık ile leme'ân-ı sitâre-i ikbâli mûmâ-ileyhin mukad-dime-i zevâl-i câh u celâli¹⁹³ olmağın sene-i mezbûre hudûdunda Hazînedâr-ı Şehriyârî sâbi-ku'z-zikr el-Hâc Beşîr Ağa ile bile ma'zûl ve Kıbrıs cezîresine mevsûl kılındıktan sonra Süleyman Ağa Kıbrıs'da ma'dûm u medfûn ve Beşîr Ağa Mîsîr'a gitmeğe me'zûn oldular. Mûmâ-ileyh vecîh ü¹⁹⁴ cesûr¹⁹⁵, kerem ü sehâsi mevfûr bir ağa-yı münîf ü vakûr idiği mezkûr u mastûrdur.

[21b] 'ANBER MEHEMMED AĞA

Fî'l-asl Beyhân Sultân başağalığından Harem-i humâyûna dâhil ve zümre-i musâhibîne vâsîl¹⁹⁶ olarak yüz yirmi beş senesi zarfında Süleyman Ağa yerine mu'attar-sâz-ı meclis-i kâmrânî ve melhûz-ı lahzât-ı cenâb-ı Ahmed Hânî oldukdan¹⁹⁷ sonra sene-i mezbûre evâhirinde makâmından infisâlle Mîsîr'a irtihâl ve anda bir müddet şevâgil-ı manâsîbdan fârigu'l-bâl oldular. Mûmâ-ileyh dervîş-nihâd ve tevâzu'-şî'âr bir ağa-yı mehâsin-girdâr idiği şehâdet-gerde-i ashâb-ı ahbârdır.

EL-HÂC BEŞÎR AĞA

Fî'l-asl mârru't-terceme Yapraksız 'Ali Ağa'nın çırâğı olmak üzere Harem-i humâyûn'a dâhil ve Hudâvendigâr-ı sâbık Sultân Ahmed Hân-ı Sâlis hazretlerinin efendilikleri hengâmında¹⁹⁸ hidemât-ı meyâmin-simâtları şerefîn tahsil itmeğin, cülûslarından sonra zümre-i musâhibîne vusûl ile meclâ-yi mesârr u ihtizâz ve on altı hudûdunda dâye kadını hacc-ı şerîfe götürmeğe me'mûriyetle kesb-i imtiyâz itmişidi. Ba'de'l-kufûl on yedi senesi hudûdunda hazînedârlık pâyesine mevsûl ve huzûr-ı Şehriyârî'de mu'teber ü makbûl iken yirmi beş senesi hudûdunda Dârüssa'âde Ağası Süleyman Ağa ile bile ma'zûl ve Kıbrıs'a gitmek, ba'dehû Mîsîr'da ikâmet eylemek [22a] hâletleri cilve-ger-i sâha-i husûl oldu. Bir müddetden sonra Medîne-i Münevvere Şeyhülharemîliği ile mazhar-ı i'tibâr u istibşâr ve yirmi dokuz senesi evâhirinde şeyhülharemlikden 'Anber Mehemed Ağa yerine Dârüssa'âde ağalığı ile kâmkâr oldular. Ber-vech-i muharrer on üç sene 'ahd-ı Sultân Ahmed Hânî'de evkât-güzâr ve cülûs-ı sa'âdet-me'nûs-ı cenâb-ı Mahmûd Hânî'de yine makâmlarında ber-karâr ve i'timâdüddevle mesâbesinde elli dokuz senesine dek envâ'-ı übbehet ü ikbâlle kâmrân oluklarından sonra kiber-i sin ve dahâmet-i cüsseden nâşî 'ilel ü 'avâriz pençesine giriftâr ve göç-i humâyûnla Bahâriye nâm sâhil-serâda sene-i mezbûre Cumâdelûlâsının on üçüncü günü peymâne-i hayâtları meşhûn ve Ebî Eyyûb-i Ensârî Tûrbeleri civârında medfûn oldular.

¹⁹¹ başka Ü1Ü2H: mâ'adâ E

¹⁹² iken Ü1Ü2H: -E

¹⁹³ zevâl-i ... celâli Ü1Ü2H: câh-i zevâl-i celâli E

¹⁹⁴ ü Ü2HE: -Ü1

¹⁹⁵ cesûr Ü2E: vakûr Ü1H

¹⁹⁶ humâyûna ... vâsîl Ü1Ü2H: humâyûn hidmetinde ve zümre-i musâhibîne dâhil ü vâsîl E

¹⁹⁷ oldukdan H: olduklarından Ü1Ü2E

¹⁹⁸ hengâmında Ü1Ü2H: hengâmlarında E

Ber-vech-i mastûr otuz sene ‘ale’t-tevâlî mansîb-i celîl-i mezkûr ile mübtehic ü mesrûr olmak bunlara mahsûs olup, Devlet-i ‘Aliyye’de mü’temen ü müsteşâr, rezînû'l-etvâr ve ‘azîmû'l-fihâr bir dâhiye-i rûzgâr idi. Kendüye nisbêt ü ta’alluk vâyesiyle behredâr olanlar mede’z-zemân şâdkâm u kâmrân ve¹⁹⁹ manâsib-i fâhire ile müşârûn bi'l-benân idikleri muhtâc-i beyân değildir. Ashâb-i ma'ârif ve haysiyeti himâyet ü terbiyetle mecbûl, erbâb-i tevâzu' ve iktisâd ‘indinde mu'teber ü makbûl olup, imtidâd-i zemânla ahvâl u etvâr-i enbâ-yı rûzgâra vâkif [22b] makâdîr-i nâsa muttali’ ve ‘ârif, mebâhis-i ‘ilmîyye ve merâsim-i kalemiyyeden behredâr²⁰⁰, sâhib-i evrâd ü ezkâr bir zât-i bâhirü'l-iktidâr idi. Ebî Eyyûb-i Ensârî kasabasında medresesi ve evâhir-i ‘ömründe murakkak olmağla hâlâ Paşakapusu ile Şengül Hamâm'ı miyânında câmi’ ve medrese ve tekye ve sebîl ve kütübhânesi bir eser-i cemîl olup, etrâf u eknâdfa âsâr-i hayriyyesi²⁰¹ bî-nihâyedir, رحمة الله تعالى عليه

HÂLÂ AĞA-YI DÂRÜSSA'ÂDE ‘İNÂYETLÜ BEŞİR AĞA EFENDİMİZ HAZRETLERİ²⁰²

Ağa-yı mûmâ-ileyh fi'l-asl Mora Muhassîl Ahmed Paşa terbiye-kerdesi olmakdan nâşî Morâlı Beşir Ağa dimekle meşhûr olup, efendisi zemânından sonra²⁰³ ‘inâyet-i cenâb-i Bârî ve destyârî-i bahtiyârî ile bin yüz otuz yedi senesi hudûdunda dâ’ire-i humâyûna duhûl²⁰⁴ ve Hudâvendigâr-ı übbehet-‘unvân-ı vâlâ-şân Sultân Mahmûd Hân hazretlerinin efendilikleri ey-yâmında²⁰⁵ hidmet-i bâhirü'l-meymeneleri takrîbiyle dâmen-gîr-i şâhid-i me'mûl olmağın,

Oldu dünyâya şeref makdem-i Sultân Mahmûd

mazmûnundan müstefâd olan cülûs-i sa'âdet-me'nûslarından sonra pertevi enzâr-i âftâb-i girdâr-i hüsrevâneleriyle mücellâyi envâr-i iltifât ü ihsân ve bin yüz kırk dört senesi zarfında mansîb-i lâzımû'l-iftihâr-i hazînedârî ile mahsûd-i eşbâh u akrân ve meşmûl-i matârif-i ‘avârif u nuhlân buyurulmuşlar idi. Mekârim-i ahlâkla mecbûl u mevsûf ve mefâhir ü ma'ârifle meşgûf u me'lûf²⁰⁶ olmalarından nâşî on beş sene kadar müddetde²⁰⁷ merkez-i sıdk [23a] u istikâmet üzere²⁰⁸ yevmen fe yevmen sitâre-i mecd ü ikbâlleri burûc-i terakkîde sâ'ir memdû-hiyet-i etvâr u secâyâları nukl-i meçâlis-i bâdî²⁰⁹ ve hâzır²¹⁰ olarak, hadîka-i behcet-nûmâ-yı mecd u menkâbetleri füyûzât-ı cenâb-i Rabbü'l-erbâbla reyyân u şâdâb ve yüz elli dokuz senesi cumâdelûlâsının on üçüncü günü karîha-i humâyûn-ı Şehriyârîden Dârüssa'âde ağalığı ile kâmyâb oldular. Hutût-i râ'ika ve tahrîrât-ı fâ'îkada mürvârîd ü yakut gibi müşârûn bi'l-benân,

Bulsaydı İbn Mukle midâdin zer-ver idüp
Göz sürmelerdi görmek için hüsn-i hattını
Şeyh ve İmâd gelse cenâb-i şerîfine
Kat'ân ta'allüm eyleridi hâme-i kattını

¹⁹⁹ ve Ü2HE: -Ü1

²⁰⁰ behradâr Ü1Ü2H: +idi E

²⁰¹ âsâr-i hayriyyesi Ü1Ü2H: âsârî E

²⁰² hâlâ ... hazretleri Ü1: hâlâ ağa-yı Dârüssa'âde ‘inâyetlü Beşir Ağa Ü2, hâlâ ağa-yı Dârüssa'âde Hazînedâr Beşir Ağa hazretleri H, Beşir Ağa E

²⁰³ ağa-yı ... sonra E: fi'l-asl Mora Muhassîl Ahmed Paşa terbiye-kerdesi olmakdan nâşî Morâlı Beşir Ağa dimekle meşhûr olup, efendisi vefâtundan sonra Ü2, -Ü1H

²⁰⁴ ‘inâyet-i ... duhûl Ü1HE: dâ’ire-i humâyûna dâhil olmuşdur Ü2

²⁰⁵ efendilikleri ey-yâmında Ü1Ü2H: efendiliklerinde E

²⁰⁶ mefâhir ... me'lûf Ü1Ü2H: ma'ârif ü mefâhîrlle me'lûf ve meşgûf E

²⁰⁷ on beş ... müddetde Ü1Ü2H: on beş seneden berü E

²⁰⁸ üzere E: +dâ'ir Ü1Ü2H

²⁰⁹ bâdî Ü1Ü2H: eyâdî E

²¹⁰ hâzır Ü1Ü2H: hâzira-i pâye E

mazmûnu zîb-i ser-levha-i ‘unvân, meydân-i kemânkeşîde kabza-bahşâ-yı şücâ’ ve²¹¹ tozkoparan, firâset ü fürûsetde âyâs ve mülâ‘ibü'l-esinneye sebak-âmûz, melâhat-i beyân ve ‘uzûbet-i lisânda Ebü'l-Alâ ve İbn Nübâte'ye gayret-esrûz, mübârât u mücâneşe-i nazâ’ir u eşbâhda, فكم طيّب يفوح ولا كمسك و كم طير يطير ولا كبار evcinde bâlâ-pervâz, mefhûm-ı besâset ü heşâsetlerinden ber-şemme, اذ ما تاه الواجهون توقدت عليه مصاييف الطلاقة و البشر حلوخلاء قد طيّب حقاء قد يحصل الحما قبل ان تحمى ما ثره şemâ'il-i latîfelerinden ber-kulâme, sâlik-i minhâc-i teşbîh-i etrâb olanlara târeten meseli çehre-nümâ ve gâh kerre [23 b] فان المسك بعض دم الغزال me'âli hayret-fermâ, cûd u sehâda Hâtem-şiyem ve Ca'ferî-kerem, ‘aliyyü'l-himem, celiyyü'shiyem, beşûş u besîm, zarîf ü halîm bir zât-i ferhunde-fâl-i na‘îmü'l-hîm²¹² olup, من حفنا اورفتا فليقتصر meseli sûret-nümâ-yı müdâfa'a olmamak lâzım gelse, evsâf-i cemîletü'l-etrâflarına mahsûs bir kitâb-ı müte‘addidü'l-ebvâb te'lîf olunmak iktizâ iderdi. Zemân-ı sa‘âdetlerinde Haremeyn-i Şerîfeyn evkâfina dâ'ir tahiyyâta oturmuş ve câ-be-câ rükû' vü inhinâ hâletlerini göstermiş²¹³, mesâcid ü ma‘âbid eyne mâ kâne himmet ü ‘inâyetleriyle ma'mûr u âbâdân ve fi'l-asl cevelângâh-ı rahş-ı reye‘ân u ‘unfuvânları olan Mora ceziresi evkâf u müberrâtlarıyla reşk-i bikâ‘ vü büldân olup, sâ'ir medâ'in ü emsârdâ huşusân Haremeyn-i Muhteremeyn'de hayrât u hasenâtları hâric-i havsala-i aklâm²¹⁴ olmağın itnâb u itâle vâdîlerinden keff-i akdâm kılınmışdır. Eyyâm-ı behcet-irtisâmlarında²¹⁵ nâm-ı nâmîlerine te'lîf ü²¹⁶ terceme olunan kütüb ü resâ'il ‘ilm-i şerîfe²¹⁷ rağbet u i‘tibârlarına delîl-i kâfî ve ashâb-ı ma‘ârif ü kemâle iltifât u ikrâmlarına bûrhân-ı vâfidir. Cenâb-ı Hak hemîse muvaffak bi'l-hayr eyleye, âmîn.

İSTİTRÂD

Bâ‘z-ı ashâb-ı hakîkat mü‘ellefâtunda الباء لباس عظيم لاتها مبتغاها الاعداد و من كانت في اسمه حقّ بكثرة الالتفاف [24a] hisâb i‘tibârlarına göre ibtidâ-yı a‘dâd olmakdan nâşî esrâr-ı ilâhiyyeden sîrr-ı ‘azîmi mutazammin olup²¹⁸, her kimin ismindé väki‘ olursa ol kimesne kesret-i²¹⁹ eltâf-ı Rabbâniyye ile muhât u mahfûf ve vefret-i mehâsin-i hayriyye ile meşmûl u me'lûf olur deyü mastûrdur. Bu kelâmin sîrr u sıdkî hâricde meşhûd ulü'l-ebsâr olduğundan gayri be-tahsîs ‘inâyetlü efendimiz hazretlerinin seleflerinde ve el-ân zât-i sütûde-sifâtlarında zâhir ü²²⁰ bedîdâr olmağın, ‘inâyat-ı Sûbhâniyye'den mütevakki‘dir ki, selefleri misillü otuz seneden ziyâde mesned-i ‘izz ü sa‘âdetde ber-karâr ve hem-vâre melhûz-ı lahzât-ı cenâb-ı Şehriyâr-ı ‘âlî-tebâr olalar.

و من الله التوفيق في كل الأمور وبمشيته كرور الأرواح والشهور

²¹¹ şücâ’ ve Ü1Ü2H: secde-i E

²¹² bir ... na‘îmü'l-hîm Ü1Ü2H: -E

²¹³ câ-be-câ ... göstermiş Ü1Ü2H: -E

²¹⁴ aklâm E: kulâm Ü1Ü2H

²¹⁵ irtisâmlarında Ü1Ü2H: irtisâmlarınca E

²¹⁶ ü Ü1Ü2H: veyhûd E

²¹⁷ resâ'il ... şerîfe Ü1Ü2H: resâ'il-i ‘ilmîyye E

²¹⁸ a‘dâd ... olup Ü1Ü2H: a‘dâddan olmak ile esrâr-ı ilâhiyye sîrr-ı ‘uzmâyi mutazammin olmağla E

²¹⁹ kesret-i Ü1Ü2H: kesri E

²²⁰ ü Ü1Ü2H: -E

EZ-ZEYL VE'L-HÂTİME Fİ MEHÂSİN HAZÂ EŞ-ŞİRZİMETÜ'L-KERÎME

Bi-'avnihî Subhânehû evân²²¹ u imkân müsâ'id²²² ve mi'vân olduğu rütbelerde işbu risâle-i cemîle²²³ sûret-yâfste-i hüsn-i hîtâm ve hey'et-nümâ-yı gâyet ü ferçâm olup, zîmnîda mastûrû'l-esâmî olan zevât-ı kirâmînin başka başka mehâsin-i evsâf ve mehâmid-i eltâfları müsâmaha-i vekâyî'-nûvîsânla، على ما يليق بالشأن behcet-efrûz-ı manzûme-i beyân olmadığından nâşî cebr-i noksân ve tenvîh-i etvâr u 'unvân irâdesiyle 'ale'l-'umûm ve'l-icmâl [24b] mekârim-i ahlâk ve mefâhir-i neyyirü'l-işrâkların²²⁴ mütekeffile bir tekmile-i 'akile ile tatrîz ü tahbîr kılınmak mülâhazası dâmen-gîr-i zamîr-i 'abd-i vâlâ-semîr olduka,

Senin sözün ne güherdir ki zîb-i gûş idelim
Muhrarrerin ne hünerdir ki nakş-i hûş idelim

Bize zülâl-ı ma'ânî-i menba'-ı tahkîk
Getür ki şâhiye-i rağbet ile²²⁵ nûş idelim

mefhûmu müdâfa'ası²²⁶ hayret-efzâ-yı mütehayyile-i fehhâme ve sedd-i râh-ı cevelân-gâh-ı şeb-dîz-i hâme olmağa müte'âkib، ز هر در يکه بینددهزار بکشاید me'âlince imdâd-ı Fettâh-ı vâhibü'n-neçâh ile 'ulemâ-yı i'lâm ve fuzalâ-yı hüccetü'l-enâmdan mi'e sâdise ricâlinden olup, beş yüz doksan yedi senesi huhûndunda müteveffâ Ebû'l-Ferec ibn Cevzî'nin *Tenvîrü'l-gabes fî fazli's- Sudan ve'l-Habeş* nâm mü'ellefine zafer-yâb ve bu bâbda kitâb-ı mezkûrun bi't-temâm terceme olunması mevsûl-ı hayyiz-i vûcûb u istihbâb iken، قطارة من عباد و شمة من آناب 'mi misdâkînca şimâlik bir makâle-i muhtasarî telhîs ü intihâb olunmayla iktifâ ve، من رأي من السيف اثره فقد رأى أكثره meseli isrine iktidâ olunmuşdur. Siyâk-ı mezkûr²²⁷ üzere, mü'ellif-i merkûm kitâb-ı mevsûmunda demişdir²²⁸ ki, bu tâ'ife-i latîfenin âbdân u kulûbu kavî olmakdan nâşî şecâ'at u celâdet ve mekremet ü sehâvet ile mevsûf ve hüsn-i hulk ve tayyib-i şiyemle [25a] me'lûf, suhûlet-i 'ibâret ü talâkat ve 'uzûbet-i kelâm ü fesâhat ile mecbûllerdir. İ'tibâr-ı suver-i beyz ü hisâne olmayup, fazl u ihsâne olmayla ihmîrâr-ı levn-i mûris-i 'ayb u nakîse olmamak zemîninde ba'zi şu'arâ،

وعيب سواد اللون ان قيل حالك فهذا سواد المسك والعود اسود
هذا اسود الركن يشفى بلمسه و يهدى اليه بالرّكوع و يسجد

manzûmesiyle istidlâl ve ba'zları،

يكون الحال في حدي قبيح فيكسوه الملاحة والجمال
فكيف يلوم انسان على من يراه كله فعالعين خلا

medîhasıyla tezyîn-i ruhsâre-i hayâl iderler. Ve fi'l-mesel bu levn-i makbûl ü şerîf olmasa eş-ref-i a'zâ²²⁹ olan sevâd-ı 'ayn için ve tabh-ı ta'âm hâssasın mutazammîn olan kalb u kebid için ihtiyâr olunmazdı. Esmârdan ihlîlec-i esved iken tubben nef-i 'azîmi muhtevî idiği bâbında mezkûr ve miknâtîs u mehekkin hâsiyyeti 'ale'l-husûs Hacerü'l-esved'in meymenet ü fazîleti mahallinde mastûr ve ismid didikleri hicâre-i sürmenin herkesin gözünde lutfu mü-

²²¹ evân E: âdât Ü1Ü2, edevât H

²²² müsâ'id Ü1Ü2H: mütesâ'a id E

²²³ risâle-i cemîle Ü1Ü2H: risâle E

²²⁴ işrâkların Ü1Ü2H: işrâkları E

²²⁵ ile Ü1Ü2H: -E

²²⁶ müdâfa'ası Ü1Ü2H: müdâfa'a E

²²⁷ mezkûr Ü1Ü2H: meşhûr E

²²⁸ dimişdir Ü1Ü2H: buyurmuşdur E

²²⁹ a'zâ Ü1Ü2H: a'zâdan E

şâhid ü manzûr ve misk ü ‘ûdun râyihası etrâfı ‘âlemde fâiyî ü menşûrdur. Ve bu cîl-i cemîlden nebiyy-i ashâb-ı Uhdûd ve Zülkarneyn ve Lokman gibi enbiyâ-yi ‘izâm, Sâlim Hudeyfe ve Bilâl bin Hamâmetî'l-Habeşî²³⁰ [25b] ve Usâme ibn Zeyd misillü sahâbe-i kirâm, ‘Atâ bin Ebî Rabâh ve Habîb ibn Ebî Sâbet ve Yezîd bin Ebî Habîb ve Mekhûl-i Şâmî mânendi ‘ulemâ-yi zevî'l-ihtirâm, Ebû Mu‘âviyeti'l-Esved ve Zünnûn-ı Mîsrî ve Ebû'l-Hayr et-Tibnâtî gibi ‘ubbâd u zühhâd ve ‘Anber ibn Şeddâd ve Nusayb Ebû Mihcen ve Ebû Dûlâme misillü şu‘arâ-yi belâgat-mu‘tâd ve bî-nihâye ezkiyâ vü küremâ zuhûr idüp, ahvâl u etvârları kütüb-i tabakât u siyerde mezkûr u muharrer²³¹ ve şirzime-i memdûhenin nebâhat-ı şân ve recâhat-ı ‘unvânına delâlet tarîkâsi üzere meşrûh u mufassaldır. Ez-cümle ibtidâ-yi leme‘ân-ı envâr-ı Muhammedi'de mülük-ı Habeş'e den Necâşî cenâblarının nâme-i Resûlullâh'i²³² tekrîm ü tasdîk ile kabûl-ı İslâm itmesi keyfiyyeti ‘alâkâ-i cinsiyet ü haysiyet ile kendüye mensûb olanların sa‘âdet-i dâreynle mu‘azzez ü müserref olmalarına bûrhân-ı celiyyü'l-irtisâm olmağın²³³, risâle-i ‘anberîn-i kelâle bu makâle-i celîle ile müzeyyel ve miskiyetü'l-hitâm kılınmağa tasaddî vü ikdâm olunmuşdur.

NÂME-İ RESÛLULLÂH²³⁴ صلی الله تعالیٰ علیہ و سلم İLE'N-NECÂŞÎ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ إِلٰي النَّجَاشِيِّ مَلِكِ الْحَبْشَةِ اتَّقِيَّاً احْمَدَ الْيَكَالَةَ
الْمَلِكَ الْقَدُّوسَ السَّلَامَ الْمُؤْمِنَ الْمَهِيمَنَ وَ اشْهَدَ انَّ عِيسَى ابْنَ مَرِيمَ رُوحُ اللّٰهِ وَ كَلْمَتُهُ
الْقَاهَا إِلٰي مَرِيمَ الْبَتُولَ الطَّيِّبَةَ فَحَمَلَتْ بِعِيسَى [26a] وَ اتَّقِيَّاً ادْعُوكَ إِلٰي اللّٰهِ وَ حَدَّهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَ انْ تَتَبَعَنِي وَ تَوْمِنَ بِالذَّى جَاءَنِي فَانَّى رَسُولُ اللّٰهِ وَ قَدْ بَعَثْتُ الْبَكْمَ ابْنَ
عَمَّى جَعْفَرَ وَ مَعْنَهِ نَفْرًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ السَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَدِيَّ

CEVÂB EN-NECÂŞÎ

إِلٰي رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ مِنَ النَّجَاشِيِّ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ
الَّذِي هَدَانِي إِلَى الْإِسْلَامِ امَّا بَعْدَ فَقَدْ بَلَغْنِي كِتَابُكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ فِيمَا ذَكَرْتَ مِنْ امْرِ عَسْرِي
فَوَرَبَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ انَّ عِيسَى بْنَ مَرِيمَ مَا يَزِيدُ عَلَى مَا ذَكَرْتَ مَقْرُونًا اتَّهُ كَمَا قَلَّتْ وَ قَدْ
عَرَفْنَا مَا بَعَثْتَ بِهِ إِلَيْنَا وَ قَدْ أَبْنَى عَمَّكَ وَ اصْحَابَهُ وَ اشْهَدَ اتَّكَ رَسُولُ اللّٰهِ وَ قَدْ بَأْيَتَكَ وَ
بَأْيَتَ ابْنَ عَمَّكَ وَ اسْلَمْتَ عَلَى يَدِيهِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ قَدْ بَعَثْتَ إِلَيْكَ ابْنَيَ وَ أَنْ شَعَّتْ أَنَّ
اتَّيْكَ فَعَلْتَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ فَانَّى اشْهَدَ انَّ مَا تَقُولُ حَقٌّ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ

تَمَّتْ وَ حَرَّرْتْ بِعِنْيَةِ الْمَنَّانِ الْمَعِينِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لِسَنَهِ ثَلَاثَ وَ سَتِينَ
بَعْدَ مَائَهِ وَ الْفَ مِنْ هَجَرَةِ مُحَمَّدَ الْأَمِينِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِ
أَفْضَلُ صَلَوَاتُ الْمُصَلِّيِّينَ مَارْسِمُ الْقَلْمَ
أَخْبَارُ الْأَوَاءِلِ مَتَبَدِّحًا عَلَى
مَنْصَّةِ الْأَنَامِلِ

²³⁰ Hamâmetî'l-Habeşî Ü1: Hamâme Ü2HE

²³¹ muharrer Ü1Ü2H: muharrerdir E

²³² resûlullahı Ü1Ü2H: fahr-ı 'âlem () i E

²³³ irtisâm olmağın Ü1Ü2H: irtisâmdir E

²³⁴ صلی الله تعالیٰ علیہ و سلم Ü1: -Ü2HE

²³⁵ ثُمَّ ... مَنْصَّةُ الْأَنَامِلِ Ü1Ü2H: -E

[26b] TEKMİLE-İ TERCEME-İ AĞA-YI MÜŞÂRÜN-İLEYH MERHÛM VE MAĞFÜRÜN-
LEH²³⁶ *

Mûmâ-ileyh mürûr-i zemânla makâmında temekkün ü istikrâr ve fi'l-asl Eş'ab-meniş ve hîle-verziş bir u'cûbe-reviş, yâdgâr-ı Zengibâr olmağın merhûm Koca Mehemed Paşa'dan sonra telvîs²³⁷ sadâret iden Firârî-zâde 'Abdullâh Paşa ve halefi Devâtdâr Mehemed Paşa gibi müdâhin u leyinü'l-cânib ve mahzâ kendi bergeştesi olmak zu'muya mekr ü şerrinden hâ'if ü hâ'ib, vüzerâ-yi hayret-ârâya müsâdefe itmekden nâşî derûn u bîrûn-ı havâss u 'avâm-i zû-şücûna müte'allik umûr-ı sigâr u kibâr 'abd-i memlûki 'Acemiyyü'l-asl Süleyman nâmında bir hırsız oğlanın pençe-i tasallut u idbârina müsellem ü giriftâr ve ol dahi şeytâna cevreb ve Çingâne ve Tatar'a selîmî ile zer-endûz kaftân giydirme hîlelerinde kaviyyü'l-iktidâr, enâmi-line kalem, girîbânnâma çelim yürütmeyle sezâvâr, Arnavud Mehemed nâmında bir kâtib-i mel'anet-nigârı muhtâr u müsteşâr ve min-külli'l-vücûh gasb-i emvâl-i 'ibâdullâha kutre-nişin ve dalyan karâr ittihâz itmeğin, kapu kethüdâalarından dîn ü mezhebden bî-haber Bayburdu ve Kemahli misillü bir alay nekbet-eser ve manâsîb-i dîvâniyye ile üç senede vâsilî sermenzil-i hüsrev ve heybet olmağı gözüne kesdirmiş ve dükkân-ı mütehayyilede bir tarîkile kâmetine rast gelmeyecek hil'atlar biçdirmiş, Kâtib-zâde ve Hâlisâ-zâde 'Ali Beyler²³⁸ ve bunlara müdâni²³⁹ hammâm ve ze'âmet satup, âdem olmak sevdâsında bî-su'ûr ve nev-zuhûr celebiler ve taşrada²⁴⁰ iltizâm ve cizyedârlık mezâlimi meydânına taş dikmiş ve cerâyihi kulüb-i eytâm²⁴¹ u ârâmla²⁴² dest-i cevr ü cefâ²⁴³ ile tuz ekmekde müşvâri bilinmiş Köstendilli Hasan ve Vizeli'ye²⁴⁴ benzer niçe yolkesen ve sâ'ir esnâf-ı enâm ve envâ-'i haşerât u hevâmdan gürûh gürûh müdâhin u mashara makûlesi mülhidler ve sarrâflardan Agob ve yâ Gob nâmında fûnûn-ı mel'anetde peştemal kuşanmış kâfirler dâ'iren-mâdâr dâ'ire-i medhûrelerine²⁴⁵ intisâb u inhidâr ve Mehemed Efendi ile Süleyman [27a] Ağa'nın dest ü dâmânına dokunmak²⁴⁶ ile iftihâr ve Ebü'l-Misk bâr-gâh-ı zulmet-penâhına²⁴⁷ duhûle²⁴⁸ fürce-yâb olanlar "efendimizin mübârek ayaklarının basıldığı yerlerdir" deyü çehre-fersâ-yi hasîr-i murdâr ile perestiş-güzâr olarak، ابو قطان حاشا عن مسامع العقا اثاركم الاعلى mesnedinde tecebbür ü istîlâ sûretlerinde cemî' manâsîb u hidemât-ı umûra bizzât ve bî'l-vâsita müdâhale zîmnâda taşrada ve²⁴⁹ İstanbul'da kendüler ile görüşen ve yâhud bir tarîkle ism ü resmi kulaklarına erişen derd-mendlere mutâlebât-ı tâkat-güzâr ve tekâlîf-i gayr-ı mütenâhîye tarhına âğâz iderek, cigerlerin kebâb ve hânmânların harâb itmeyle mübâhât u ihtizâz iderler idi.

İstanbul ahvâli icmâli²⁵⁰ şöyledir ki, bunların re'y ü irâdesi munzamm olmaksızın ednâ bir mansıbin tevcîhi mümkün olmadığından başka, beherhâl mansîba nâ'il olanlar iki üç

* Bu bölüm H nüshasında yok

²³⁶ ağa-yı ... mağfurun-leh Ü1: Maktûl Beşîr Ağa Ü2E

²³⁷ telvîs Ü1E: teşrif Ü2

²³⁸ beyler Ü2E: bey Ü1

²³⁹ müdâni Ü2E: + ve Ü1

²⁴⁰ taşrada Ü1Ü2: taşralarda E

²⁴¹ eytâm Ü1Ü2: + ile E

²⁴² ârâmla Ü1Ü2: ârâm E

²⁴³ cevr ü cefâ Ü2E: cefâ vü âzâr Ü1

²⁴⁴ Vizeli'ye Ü2E: Vizeli Ü1

²⁴⁵ dâ'ire-i medhûrelerine Ü2E: dâ'irelerine Ü1

²⁴⁶ dokunmak Ü1: dokunabilmek Ü2E

²⁴⁷ penâhına Ü1Ü2: bârgâhına E

²⁴⁸ duhûle Ü2E: duhûlüne Ü1

²⁴⁹ ve Ü2E: -Ü1

²⁵⁰ icmâli Ü1: icmâlen Ü2E

kat că'izesini verdikden sonra Ağa'ya ve Süleyman'a boğça ve mücevher makülesi hediye vermez ise insâniyet dâ'i resinden hâric merdûd u mebgûz olması mukarrer ve senenin evvelinde veýâhud vasatrnâda 'azlle mükedder olur. Vezîr kethüdâları ve defterdâr efendiler de üçer beşer yüz kîse sarrâf akçesiyle nâ'il-i matlûb olanlar²⁵¹ ikişer üçer ay mûrûrunda 'azl u nefy ile tekdir ü tagrib olunmak tarîkâsi üzere bir senede beş altı kethüdâ ve üç dört defterdâr görüldüğü mübâlagadan müberrâdîr. Dâ'ire-i mekrûhîlerine²⁵² ihtisâsla Haremeyn'den tevliyet ve mukâta'a ihsânîna mazhar olanların²⁵³ ekşi hamîri kesildikden sonra berât u tezkîresi bir taze oğlanın eline verilüp²⁵⁴ gönderilmegîn, o mâder-be-hatâ dahi ednâ mülâbese vü mücâvere ile ashî [27b] yokdan galat-kârlîğâ düşüp²⁵⁵, meselâ 『کور』 emîni İbrâhîm Ağa'ya varacak iken²⁵⁶, hem-civâr ve hem-reftârı Bayburdu Mustafa Ağa'nın konağıma uğrayup, iblâg-ı berât ve izhâr-ı gunc²⁵⁷ u işârât* ider. Sâhib-i hâne olan müstağrak u ahmak 'atiyye-i ve-liyyi ni'metin²⁵⁸ şükrü içün hüdhûd gibi secedât-ı mütevâliyeye kapanmakdan ve resânende-i menşûr-ı vezâret²⁵⁹ olan oğlanın yüzüne bakmakdan mazmûn-ı berâti fehme meçâli olmayup, ne hâl ise üç beş yüz guruş i'tâsiyla def-i dağdağa ve ba'dehû kağıdın yanlış geldiğin mülâhaza-i humâriyla medhûs iken dîv-sûret bir âhar Kızılbaş gelüp, "falan ağa selâm itdi, berât yanlış gelmiş" deyü istirdâd ider. Verdiği akçe aralığa gidüp, lisâna²⁶⁰ getürmekde ebkem ve mudhik-i 'âlem olduğu yetmez iken, "inşâallâhu te'âlâ²⁶¹ fâl-ı hayrdır, karîben bize a'lâsi gelmeğe delâlet ider" deyü ibtihâc ider. Ağa hazretlerinin ber-vech-i âtî devâbbîna gâyet olmamağın, ba'zi kerre izhâr-ı semâhat ve şey' me'mûl itdiği ricâl ü kibâra at ve bârgîr gönderir. Götüren harâm-zâde farazâ "re'is-i sâbika götür" demişler ise lâhîka iblâg ve birkaç altın aldıkdan sonra istirdâd ve sâbika îsâl ider. Bunun gibi hîle-kârlîklarının nihâyeti olmayup, Timur 'askeri gibi istidrâcları gâyetde bir garîb kavm-i şûm ve musîbet-i merzbûm²⁶² idiler ki, vücûhla dünyâ kendülere müteveccih ü müsâhhâr ve her ne mahalle hulûl iderler ise Nogay Tatarı çapulgâhından bed-ter iderler idi.

Taşra keyfiyyeti şöyle ki, min-cümleti'l-garâ'ib ağa derd-mendi mahbûb dost olmağın bir yıklı çukadâr istihdâmına cânı sıkılıp, ahrâr u arakkâdan on yedişer ve²⁶³ yirmişer yaşında serv-kâmet, ra'nâ-kiyâfet çukadârlar²⁶⁴ peydâ ve evkât-ı hâliyede anlar ile mülâ'abe ve taraf taraf mübâşeretle [28a] hidmetlere göndermek 'âdetleri olmakdan nâşî her fende a'yân u ağ-niyâ nâmına bir sâhib-i hânedân²⁶⁵ bulunur ise²⁶⁶ hakkında bir tarîkle ifk ü iftirâ ve fi'l-mesel "Haremeyn bulutu üzerinden geçer iken secde-i tahiyyete mübâderet itmemiş" deyü emr ve mektûb peydâ iderler.

* Ü2 ve E nüshalarında شارات şeklinde yazılmış

²⁵¹ olanlar Ü1Ü2: olanların E
²⁵²

²⁵² mekrûhîlerine Ü1: mekrûhelerine Ü2, mekrûhlarına E
²⁵³ *ibidem*

²⁵³ olanların ÜlÜ2: olan kesânının E

²⁵⁴ oğlanın ... verilüp Ü1E: oğlanla Ü2

²⁵⁵ aslı ... düşüp Ü1Ü2: galat-kârlığa düşüp aslı yokdan

256 iken Ü1E; yerde Ü2
257 "

²⁵⁷ berât ... gunc Ü2E: berevât ve gunc Ü1
²⁵⁸

258 ni'metin Ü1Ü2: ni'met E

²⁵⁹ menşür-i vezâret Ü1E: me

260 lisâna Ü1E:

²⁶¹ inşâallahu q

²⁶² musîbet-i Ü2E: +her Ü1

²⁶³ve Ü1E: -Ü2

²⁶⁴ çukadârlar Ü1Ü2: çuka-

²⁶⁵ hânedân Ü2E; hâne Ü1

²⁶⁶ *jse* J²E: + *ve hânedâr*

--- İse U2E: + ve hanedan-i

Ber-vech-i mübeyyen on yedi yaşında bir nev-hatt gulâm derme çatma makûlesi on beş yirmi kadar etbâ' ve huddâmla me'mûr olduğu derd-mendin başına belâ-yı âsmânî gibi nâzil ve ba'de'l-habs def'ine yetmiş seksen kîse akçe talebiyle tazîyîk ider. Vermede muhâlefet ider ise kâ'inen men-kân zincire çekilüp, siyâset sûretinde neûzü-billâhi te'âlâ kîrbac ile karnına doğmek ve ref-i harâret için gicelerde²⁶⁷ altına sovuk su dökmek misillü cevr ü ezâ ile istediklerini tâhsîl iderler. Vûlât u hükkâmdan bir kimesne bunların evzâ'ına cûn ü çırâya kâdir olmayup, rizâlarına mugâyir bir söz söyle ise " Haremeyn'i harâb eyledi " deyü hâline göre 'azl u 'ukûbet mukarrer ve bir tarafdan şefâ'at ü recâ gayr-i müyesserdir. Vardıkları mahalde at ve bârgîr ve kelb ve hinzîrden²⁶⁸ her ne görürlerse " Ağa efendimize lâzımdır " deyü gasb u cem' iderek ağa hazretlerinin iki üç yüz ve Süleyman Ağa'nın başka bir o kadar esb ü esteri biriküp, âhûrlar mütehammil olmamağın etrâf u eknâfda müceddededen âhûrlar yapdırılmağa ve ıstabllar binâsına²⁶⁹ muhtâc iken kendülere kanâ'at gelmeyeüp, dîvân-i garâbet-'unvânına hâzır olan bî-çârelerin merkûbâtu salâhûrlar²⁷⁰ si'âyetiyle na-zargâhına îsâl ve kimin olursa ahz u istîsâl iderler.

Dîvân ahvâli şöyle ki, çehârşenbih günlerinde izn-i 'âmm olup, kudât-i 'asâkir ve kibâr-i zevî'l-mefâhîrden 'ulemâ ve sulehâ ve küttâb ve²⁷¹ zu'amâdan [28b] herkes varmağa muhtâcdır. Varmayanlara " sen de âdem olsan murâd kapusuna mülâzemet iderden " deyü hidmet-kârından sitem ve 'iyâl ü akribâsından²⁷² temâm elem çeker. Ne hâl ise, mülâzîmlardan ihti-sâs kaydında olanlar lâbüd koynunda, koltuğunda bir şey götürür. Yazıcı ve ağa babası Îşrâkiyyûn'dan olmağla ashâb-ı dest-âvîzi gözünden bilürler ve onları başka başka idhâl iderler. Kusûr pes mândegân-ı derd-mendân cinsi cinsine topdan girerler ve ma'hûd ağızı açık ve kaşığı kırk günden berü bulaşık tatlıdan devây-ı dâ'ül-fakr niyyetine yalayup yarımcâ kahve ile dâmen-bûs idüp çıkarlar. Ashâb-ı ihti-sâsan ma'dûd olmağla başka girenlerden birinin parmağında yüz guruşluk engüsteri yâhud çiçeklice kaftan ve²⁷³ entarî görülürse " yüzük eski ma'dene benzer " deyü²⁷⁴ o sâ'at intizâ' ider, yâhud ardâncı baltacı yetişüp²⁷⁵ intimâ' ider. Kaftan sâhibine " bu sene Hind'den murâd üzere akmışe gelmedi, siz bunu nereden tedârük itdiniz ? " diyerek telmîh u tasrîhle ifhâm-ı matlab olunur. 'Azîz nişlesün tav'an ve ker-hen birkaç parça şey tedârük idüp ırsâl ider. İttifâkan içinde bir reng-âmîz güzelce kumaş zuhûr ider ise o sâ'at baltacı anı girü götürüp²⁷⁶, " Ağa efendimiz bundan pek hazz itdi, bakiyesi var ise göndersünler " deyü ilhâh ider. Ve helümme cerrâ taraf taraf vakt u zemâna mûlâyim kitâb sâliyânesi ve zarf ve fincan ve pasdırma, sucuk, güğercin ve kanarya mutâle-besi Rîdvân-zâdenin boynuzlu horosuna ve Kuzguncuk ustasının kargasına varınca her ne görse ve işitse²⁷⁷ sâhibinden taleb ve ahz ve aldığı sâ'at 'ummâna birağılmış katre gibi muz-mahill olup, hiç lutfu gayr-i mutasavver belki irtesi nevbet göndermez ise [29a] mağdûb u merdûd olacağı mukarrerdir. Ağa hazretleri gicelerde gûyâ dersle iştigâl itmeğin " Ağa efendimiz Şifâ okuyorlar. Eyüce şerh bulamadilar " deyü bir söz çıkarırlar²⁷⁸. Her kimin

²⁶⁷ ref-i ... gicelerde Ü1E: gicelerde ref-i harâret için Ü2

²⁶⁸ hinzîrden Ü1Ü2: hinzîr E

²⁶⁹ âhûrlar ... binâsına Ü1: ıstabllar yapdırılmaşa Ü2, âhûrlar yapdırılmaşa ve ıstabllara E

²⁷⁰ salâhûrlar Ü1Ü2: silahşörler E

²⁷¹ ve Ü1Ü2: -E

²⁷² 'iyâl ü akribâsından Ü1: 'iyâlinde Ü2E

²⁷³ kaftan ve Ü2E: -Ü1

²⁷⁴ deyü Ü1E: diyerek Ü2

²⁷⁵ yetişüp Ü2E: -Ü1

²⁷⁶ götürüp Ü1: getirüp Ü2E

²⁷⁷ her ... işitse Ü2E: -Ü1

²⁷⁸ çıkarırlar Ü1E: çıkar Ü2

sâmi'asına vâsil olursa elbette şerh-i *Şifâ* tedârükü kaydına düşer. Birkaç günden sonra “Ağa efendimiz *Vassâf* yâhûd *Dîvân-ı Şevket* ve *Hassâf* mütâla'a ideyorlar” deyü bir *Vassâf* ve *Şevket* firtinası zuhûr ider. Sahhâflar biribirine girer. Harbeneden müste'âr kitâblar irtsâl ve “bu nûsha ağa hazretlerinin pesendîdesidir. Îsâl ü ihdâsi makbûle geçer” deyü on guruşluk kitâb yüz guruşa alınup deste deste mahalline vâsil olur. Ve “ağa efendimiz selîkası hüsni-hatta düşdü” deyü ceste ceste kîta'ât Şeyh ve Hâfız Osman Mushafi ve Dede murakka'aları ve Emir Efendi En'âmi ve Eğrikapulu Delâ'ili doğrulup, karalama getürmek ‘ayib olur. Getürenler yüz karalığı eylemiş gibi çehresine çarparlar. Bu kayda düşmeyen kibâri bir tarafдан mumcioğlu mumlayup ve nice sahteciler Şeyh'e taklîd kaydına düşüp, hüner 'arz ve hediye ihmâr eylemeyenleri mu'âheze ile tecrîm ü zâr iderler idi²⁷⁹.

Söyle söyle zuhûr iden mekîdet ü mel'anetleri ve irtikâb olunan denâ'etleri 'ale't-tâfsîl yazılmak lâzım gelse ebvâb u fusûliyle başka bir kitâb olmak²⁸⁰ mübâlagadan mücânib ve şimdilik herkese göre vâzihdir. Bu sûretde sîm ü zer ve mücevher ve gilmân ü cevârî ve esb ü esterden mâl-i Kârûn'a mâlikler iken otuz pârelîk bir tütün çubuguna hâhiş-ger ve dîdedûz ve cevr ü ta'addîleri etrâf u eknâfda ateş-efrûz iken kat'an kendülere fûtûr u kusûr gelmeyüp, ehl-i âlem bu keyfiyyetlere²⁸¹ dem-bestे vü hayrân ve hiçbir kimseñin²⁸² bir söz söylemeye zehresi olmayup iş bir rûtbeye vardı ki, ehl-i insâfdan bir âdem “mukadder ne ise ol zuhûr ider ” dese ‘avâm-i nâsdan ba'zi nüdemâ-yi hannâs “güzel a cânim, mukadder mes'elesi eskiden ma'lûm ammâ şîmdi hasbe't-tecribe mahsûmdur ki, her kim Süleyman Ağa'nın dâ'i resine tereddûd ider ise anın matlûbu mukaddere muvâfîk zuhûr ider ” dimeğe başladılar. Altmış beş senesi recebi hilâlinde burda bir vilâyet da'vâsi zuhûr idüp, vech-i me'lûf üzere ağa hazretlerinin²⁸³ çukadârlarından Gürciyü'l-asl, henüz Türkçe bilmez bir köle oğlan mübâşir olmağın, Üsküdar'a 'ubûr itdikde mahalline berâber götürülmesi iktizâ ider. Bir mahbûsa rast gelüp, Üsküdar mollası Fâzıl Süleyman Efendi-zâde Nu'mân Efendi'den mahbûsu taleb ve anlar²⁸⁴ dahi “fermâna muhtâcdır ” dediklerinde, “benim fermânım budur ” deyü kamçısın irâ'et ve câ-be-câ izhâr-i hiddet iderek mahbûsu alup gitmeğin, Molla Efendi bu hakârete 'adem-i tahammülden nâşî Çehârşenbih Dîvân'ına varmak ve ağıya çukadârından şikâyet itmek irâdesinde olduğu ma'lûm-i cenâb-i Şeyhüllislâmî oldukda, tab-i 'âfleri muğberr olmamak için Ağa Dîvânı'na varmamak ve yerine nâ'ib nasb itmek üzere tenbîh ü karâr ve 'alâ-kavlin ağa tarafından Molla Efendi'ye bir mikdâr 'atiyye iblâğıyla teskîn-i ıztırâr olundukdan sonra bu mâdde efvâh-i nâsa fûtâde ve şâh u bâl verilerek her biri bir dürlü rivâyete âgâz ve ba'zi ashâb-i dirâyet tarafından bu husûs ağa hazretlerine ismâ' vü ifâde ve “bu oğlan lâyķı üzere te'dîb olunmadıkça bu guft u gû aşağı varmaz” didiklerinde Ebû'l-Misk gazaba gelüp, “benim etbâ'ım o gûne zecr ü kahra gayr-i mütehammil ve ulûvv-i câhîm hem-vâre nevâzîş ü himâyetlerin mütekeffildir. Üsküdar mollası kimdir ki hâtırı için Dârüssâ'aâde ağası çukadârı ta'zîre müstahîkk ola ” deyü oğlana bir şey demeyüp, o dînsiz dahi bu kadar gürüldüden sonra hiç istifin bozmamak vechi üzere verdiği vilâyetin altını üstüne döndürerek, kudâtdan bir müte'ayyin âdemi merkebe süvâr ve teşhîr ve otuz kırk kîse akçe mübâşîriyye tahsîli zîmnînda üç dört âdemi katlı ü tedmîr eylediğin muhbîr İstanbul'a kâ'imeler vâsil ve elden ele gezüp herkese hayret ü ıztırâb hâsil [29b] olmak hilâlinde Molla

²⁷⁹ Harbeneden ... idi E: on guruşluk kitâb yüz guruşa alınup deste deste mahalline vâsil olur Ü1Ü2

²⁸⁰ olmak Ü2E: +lâzım Ü1

²⁸¹ keyfiyyetlere Ü1Ü2: keyfiyetlerde E

²⁸² hiçbir kimseñin Ü1E: hiç kimesnenin Ü2

²⁸³ hazretlerinin Ü2E: -Ü1

²⁸⁴ anlar Ü2E: -Ü1

Efendi oldukça def-i harâret ve nâ'ibine nezâret kasıyla yine Üsküdar'a nakl u nehzat ve bir âhar hâneye girüp beş on gün²⁸⁵ içinde otururken bir gice sabâh namâzi²⁸⁶ vaktinde bilâ-sebeb ma'lûm evi başına yıkılıp bir bâlige kerîmesiyle şehîd oldunda²⁸⁷ kamçı da'vâsında bi'l-külliye fâriğ ve bu garîbe-i nâ-geh zuhûru dahi başka bir gûne hayret-efzâ ve her dürlü ma'nâ verilüp, 'akl u tecribesi olanlar istidrâcları nihâyet bulduğuna istidlâl ve Ebü'l-Misk'e mensûb olan hoş-âmedciler, "inâyetylü efendimizin hulûs u inkisârı işi bu mertebelere getürmek müstagrib değildir" deyü bu vaz'-i kerâmet-hayâl ile mübâhat ü iftihâr²⁸⁸ itmelerini müte'âkib hilâl-i şehr-i şâ'bânda İstanbul'da giceli gündüzlu yangınlar zuhûr ve²⁸⁹ mütevâtir ve ortalıkda erâcîf çoğalup, 'iyâzen-billâhi te'âlâ bir dâhiye-i uzmâ zuhûruna isti'dâd gelmek esnâsında kazârâ Sadriâ'zam Devâtdâr Mehemed Paşa'nın Koska'da vâlideyi hânesi muhterik olmağın, "ihrâk def'ine takayyûd itmiyorsuz" deyü Yeniçeri Ağası Hasan Ağa ile beynlerinde vâki' olan müşâcereden²⁹⁰ nâşî irtesi ki, şâ'bânın on sekizinci günü idi, Sadriâ'zam-ı müşârûn-ileyh 'ulûfe tevzî'i için Dîvânhâne'de otururken "Beşiktaş'dan bu sâ'at mühr-i humâyûnu verüp Balıkhâne'ye varasın" mazmûnunda hatt-i humâyûn ile Kapucular Kethüdâsi zuhûr ve mahalline îsâl 'akabinde Mirâhûr-i evvel bulunan 'Abdurrahman Paşa-zâde devletlü, sa'âdetlü Ebü'l-Yümîn Mustafa Paşa²⁹¹ hazretleri sadâret-i 'aliyyeyi teşrif ile Dîvânhâne'ye²⁹² cilve-i ihtizâz salmakdan üç beş gün mûrûrunda yeniçeri ağası dahi tebdîl olunduktan sonra tekrâr yangın dağdağısi münkatı' olmamağın Hudâvendigâr hazretlerinin 'azîmet-i hüsrevâneleri ebü'l-mesâ'ib olan belâ-yi siyâhin izâlesine ta'alluk eylediğine binâ'en şehr-i mezkûrun evâhirinde pazarıtesi günü²⁹³ vakt-i zuhrda Beşiktaş'dan Defterdâr Burnu'na biniş ve oraya vardıkları sâ'at ağa hazretlerin Bostancıbaşı sandalıyla Kızkulesi'ne îsâl ve bu sûretde hatt-i humâyûn-ı belâgat-iştîmâl îsdâr u ırsâl buyurmalarıyla 'âmme-i 'ibâdüllâh mesrûrû'l-bâl ve secde-gûzâr-i şükri Hudâvend-i müte'âl oldular²⁹⁴.

Sûret-i Hatt-i Humâyûn²⁹⁵

Sen ki vezîr-i a'zam, vekîl-i mutlakimsın, sudûr-i Hatt-i humâyûnum budur ki, Dârüssâ'âde ağası olan Beşîr, eslâfi dâ'i resinde usûl-gîr olmayup reftâr-i muhâlif ile tab'-i humâyûnuma mugâyir hareketinden nâşî 'azl ve Kızkulesi'ne vaz' olunmağla bir çekdirmeye sefînesi ihmâz ve Kapucubaşı mübâşeretiyle Kıbrıs kal'asında kal'a-bend olmak üzere tesyîr oluna.

Bu hey'etde ağa hazretleri Kızkulesi'nde birkaç sâ'at oturup, Mısır'a gitmek mülâhaza-sıyla hâline nizâm ve yine çâr-ebrû çukadârlar istishâbiyla kesb-i sâmâna ikdâm üzereler²⁹⁶ iken ba'de'l-işâ, "Kızkulesi'nde olan Beşîr'in Üsküdar kâdîsına kisâsen heman çekdirmeye sefînesi Saray Burnu'nu geçtiği gibi cezâ-yi mâyelîki tertîb ve ehl-i dîvâna kapu açılmadan mu-kaddem ser-i maktû'u Orta Kapu pîş-gâhına vaz' itdirilmeğe dikkat ve rikâb-i humâyûnuma

²⁸⁵ gün Ü1Ü2: -E

²⁸⁶ bir ... namâzi Ü2E: sabâh

²⁸⁷ bir ... oldunda E: -Ü1Ü2

²⁸⁸ iftihâr Ü1: ihtiyâl Ü2E

²⁸⁹ zuhûr ve Ü1E: -Ü2

²⁹⁰ vâki' ... müşâcereden Ü1E: müşâcere vukû'undan Ü2

²⁹¹ 'Abdurrahman ... Paşa Ü2E: Ebü'l-Yümîn 'Abdurrahman Paşa-zâde devletlü Mustafa Paşa Ü1

²⁹² dîvânhâneye Ü2E: -Ü1

²⁹³ günü E: -Ü1Ü2

²⁹⁴ humâyûn-ı ... oldular Ü2E: humâyûn îsdâr u ırsâl buyurmalarıyla 'âmme-i 'ibâdüllâh mesrûr oldular Ü1

²⁹⁵ sûret-i ... humâyûn Ü1: -Ü2E

²⁹⁶ istishâbiyla ... üzereler Ü1: istishâbına ikdâm üzere Ü2E

inhâya müsâra‘at oluna” deyü sâniyen hattı humâyûn vârid ve²⁹⁷ çekdirmenin Kızkulesi'ne yanaşmasına deryâ nâmüsâ‘id olmağın kapucubaşılardan Sirozî Mehemmed Ağa mübâşeretiyle Kızkulesi'nde i‘dâmına mübâderet ve ‘ale’s-sabâh Salî Dîvâni mukarrer olmağın re’s-i maktû‘u ber-vech-i muharrer cümleye irâ‘et ile def-i harâret olunmuşdur. Emvâl ü eşyâsı tahrîrine mübâşeret ve der-‘akab Süleyman dedikleri nekbet ağasına mütâba‘at ve Arnavud Mehemmed ve Sarrâf Agob'un birkaç gün ipleri uzadılıp, eşyâ-yı mektûme ve gayr-i mektûmeye nakîr ü kıtmîr hisâb vermelerinden sonra anlar dahi def-i siklet ve ber-vech-i mübeyen burada ve sâ‘ir mahallerde mübâşeret takrîbiyle ‘ibâdullâha musallat olan mel’ûnların cümlesi ahz ü habs ve ekseri katl ve nefy ile mücâzât olunmuşdur. Emvâl ü eşyâ ve emlâk ü ‘akârları defterdâr efendi ma‘rifetîle tahrîr ü ta‘dâd ve sandûk sandûk nukûd ve mûcevhîrât-i nâdîde vü tuhaf ve tecemmülât-i nâmînde zuhûr idüp, emvâl ü eşyâdan başka Süleyman'ın hânesinde ve sarrâflar mahzenlerinde bulunup, ber-vech-i nakd hazırlâne kethûdâsına teslîm olunan bilâ-mübâlaga sekiz bin kîse akçeye bâliğ olduğu derece-i sihhate resîdedir.

Mûmâ-ileyh ma‘zûl olduğu gün Hazînedâr-ı Şehriyârî İbşir Ağa Dârüssa‘âde ağalığı makâmına mevsûl olmuşdur. Kırk elli senede bir kerre Devlet-i ‘Aliyye'de sâhib-i terceme misillü bir mütegallib ü mütesallitîn zuhûru ‘âdât-ı kevn ü fesâddan idiği tevârîh görenler ‘indinde gayr-i mestûr olmağın²⁹⁸, cenâb-ı Hak'dan recâ ideriz ki, zu‘afâ-yı ‘ibâda merhameten çok zemân buna müşâbih gâ‘ile-i hâ‘ileye ibtilâ ile hayrân u perişân etmeye, âmîn.

Ağa-yı mûmâ-ileyh İbşir Ağa bin yüz altmış sekiz senesi zilka‘desinde ‘azl ve bahren Mîsîr'a gönderilüp, yerine bundan akdem maktûl Beşîr Ağa'nın zemânında Mîsîr'a nefy olunan Ebû Küf Ahmed Ağa'nın cenâb-ı hazret-i pâdişâh-ı zemân, kahramân-ı devrân, Sultân ‘Osman Hân hazretlerine aslında hidmeti sebkat itmiş emekdârlarından olmağla Pâdişâh-ı cihân tahtı humâyûna kadem-i meymenet-makrûn buyurdukları ânda mûmâ-ileyhin Mîsîr'dan gelmesine istî‘câl ve berren menzil ile getürülüp, evvelâ Hazînedâr-ı şehriyârîlik ile şeref-yâb ve ba‘dehû şehr-i mezbûrda İbşir Ağa yerine Dârûsa‘âdetiş-şerîfe ağalığı şerefiyle kesb-i imtiyâz buyurmuşlardır. Ve mezbûr Ebû Küf Ahmed Ağa bin yüz yetmiş bir senesi saferü'l-hayrının yirmi birinci günü ‘azl ve yerine ser-musâhib-i şehriyârî Beşîr Ağa dârüssa‘âde ağası olup, Ahmed Ağa Mîsîr'a nefy olunmağla Boğaz Hisâr'a vusûlü esnâsında huccâc-ı Müslimîn'in hasâret haberi zuhûr ve Mîrû'l-hâc Mekkî oğlu Hüseyin Paşa'nın mîrû'l-hâchlığı ağa-yı mûmâ-ileyhin şefâ‘atiyle olmağla, bâ-hattı humâyûn mezbûr Boğaz Hisâr'ı önünde katl olunup, rebî‘ülevvelin on beşinci ahad günü ser-i maktû‘u Bâb-ı Humâyûn'a vaz‘ olundu²⁹⁹.

²⁹⁷ vârid ve Ü2E:vardı Ü1

²⁹⁸ mestûr olmağın Ü2E: mestûrdur Ü1

²⁹⁹ ağa-yı mûmâ-ileyh ... olundu E:-Ü1Ü2H

MÜSTAKİM-ZÂDE ZEYLİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِلَّهِ الْحَمْدُ وَالثَّنَاءُ وَلِرَسُولِهِ وَاللَّهُ التَّحَمِيَا [58b] 300

Bundan akdem kâr-i ricâl-i Devlet-i 'Aliyye ekâmehullâhi te'âlâ ve edâmehûdan Resmî Ahmed Efendi merhûm iltizâmi ile Şeyhülharem makbûl el-Hâc Beşîr Ağa müşârûn-ileyh otuz sene mesned-i ağayân-ı dârûssa'âdeyi teşrif eyleyip, rîhletinde Moravî Maktûl Beşîr Ağa'ya dek otuz yedi 'aded nefis-i nefis tercemelerin icmâl ve *Hamîletü'l-Küberâ* nâmiyla yâdigâr-ı latîfî'l-âsâr eylemişidi, rahmetullâh. El-hâletü hâzîhi bu sene-i seniyye tevekkeltü 'ale'l-Hayyî'l-Kayyûm, sene 1202, zemânımızda nuhbe-i nûfûs-ı nefise olan pîrâye-i nezâret-i Haremeyn-i Şerîfeyn olan ağa-ı Dârûssa'âde İdrîs Ağa hazretlerine gelince sekiz 'aded zât-ı sa'âdet-simâtin icmâlî hâllerin eslâfına irdâf kılınmağâ cesâret olunudu. وَ مِنَ اللَّهِ التَّوْبِيقُ وَ الْعَافِيَا

HAZÎNEDÂR İBŞİR AĞA*

Selefleri olan iki Beşîr'den sonra ibtidâya işaret bir elif ziyâde kılınmış ola. Hazînedâr-ı Şehriyârî bulunmağla selefi Beşîr Ağa'nın şehâdetinde bin yüz altmış beş şâ'bânî'l-mu'azzamının evâhirinde nezâret-i Haremeyn-i Muhteremeyn ile müsta'id ve ağayân-ı Dârû's-sa'âdeti's-şerîfe makâmıyla bâlâ- mesned kılındı. Üç seneden üç ay ziyâde müddetde 'azl olunup, dârû'l-kahr Mısır'a ırsâl olunmuşidi. Beş sene dahi mu'ammer olup anda rîhlet eyledi. Anın makâmıyla Ebû Kûf Ahmed Ağa bekâm kılınmışdı.

[59a] EBÜ'L-VUKUF AHMED AĞA

Maktûl Beşîr Ağa'nın zemânında Mısır'a mevsûl kılınan Ebû Kûf dimekle ma'rûf ağa-ı zîşândır. Sultân 'Osman-ı Sâlis cenâbinin³⁰¹ hidmetkâr-ı emekdârı olmağla cülûs-ı humâyûnlarında Mısır'dan karadan menzil ile isti'câl ve evvelâ hazînedâr-ı bâhirü'l-iktidâr olmağla iclâl olundu. Mezkûr İbşir Ağa 'azlinde makâmına nakl ü is'ad ile is'âd olundu. Yüz yetmiş bir senesi saferinin evâhirinde yirmi yedi ay kadar zemân-ı mukadderin itmâm ve 'azlinde vâsilî Mîsr-ı zâtü'l-ehrâm olmak üzere ırsâl ve Başmusâhib Beşîr Ağa ol makâma ırsâl olunmuş iken, Hudâvendigâr-ı sâbık Sultân Mustafa Hân-ı Sâlis'in fâtiha-i cülûsunda hac müjdeci gelmediğinden kat'-ı nazar huccâc-ı Müslimîn كَتَرْهُمُ اللَّهُ إِلَى يَوْمِ الدِّين gulât-ı A'râb'ın cesâret-i hiyânetlerine dûçâr ve haybet [ü] hûsrân ile târ ü mâr oldukları haber-i muvahhişi resîde-i sâmi'a-i Devlet-i 'Aliyye oldukda Emîrû'l-hâc Mekkî-zâde Hüseyin Paşa'nın rehâvetine haml olunmağla fi'l-asl mîr-i hac olması ağa-ı müşârûn-ileyh sevk u inhâsiyla olmağın bâ-hatt-ı kat'-î humâyûn Boğaz Hisâr'ı pîşgâhında mezbûr Ahmed Ağa boğazı ele verüp, ba'de'l-katl ser-i maktû'u rebî'ülevvelin nisfi olan yekşenbih günü Bâb-ı Humâyûn kurbünde mahall-i ma'rûfa vaz' olundu.

MUSÂHİB BEŞİR AĞA

Emsâl ü etrâbî miyânında başmusâhiblik ile mazhar-ı 'izz-i bahtiyârî ve manzûr-ı nazar-ı iltifât-ı Şehriyârî bulunmağla selefi Ahmed Ağa'nın 'azlinde Dârûssa'âde ağalığı ile Bilâl-ı Habeşî gibi mesrûrû'l-bâl ve mutazamû'l-hâl oldu. Ağa-ı mezbûr her hâlde tedbîr ve tasarruf-ı umûra kâdir ve hüsni hulk ile 'adîl-i nâdir ve sehâ ve kemâl ile nice efâl-i hayriyye kendiden sâdir [59b] olan yegâne-i reftâr, edîb-i sâdîk-güftâr, sâhib-i vekâr, mütevâzi-i etvâr

* E nûshasında her ağaya 1'den başlamak üzere numara verilmiştir.

³⁰⁰ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ Y: -E

³⁰¹ cenâbinin Y: hânîn E

olmağla on bir³⁰² sene mikdârı zemânda ol mesned-i emced ile müsta'id ve nazra-i Pâdişâh-ı 'âlem-penâh ile mecbürü'l-huld olmuş idi. Nâ-gâh şikeste-mizâc-ı resyetü'l-ibtihâc olup,

هر کراشر بتی دهدیمر پض حاجت شربت دیکر نبود

müdâvât-ı etibbâ-yı hatâkâr ve mu'âlecât-ı hukemâ-yı cehâlet ü cesâret-şî'âr ile yüz seksen iki muharremü'l-harâmi evâhirinde terk-i nâsût ve 'azm-i lâhût idüp, makâmına Hazînedâr-ı Şehriyârî bulunan Mercan Ağa ikâmet olundu. Türbe-i Ebî Eyyûb-i Ensârî, عليه رضوان البارى karârı oldu.

HAZÎNEDÂR MERCÂN AĞA

Müşârûn-ileyh Beşîr-i sâlis bi-kazâi'llâhi'l-hekîm terk-i tab-hâne-i fenâ ve 'azm-i dârû'ş-şifâ-i bekâ eyledikde bunlar,

لست مرجان ويا ياقوت يا قوتست مرجانرا

neşîdesince reftârı pesendîde ve güftârı güzîde bir zât-ı müstehabb ve vücûd-ı ehabb ağalar mesnedine sübha-i mürvârîd nişân-gâhı gibi revnak ve nezâret-i Haremeyn-i Şerîfeyn ile şeref-yâb olanların miyânında imâme-i mümtâz-âsâ ta'zîm ü tekrîme müstâhikk görüldü. Lâkin a'dâd-ı tesbîh gibi doksan dokuz müddetde enfâs-ı nefise-i medîde 'ömrü temâm ve evrâd ü ezkâr-ı mu'tâdesi hüsn-i hitâm bulup, terk-i dünyâ ve 'azm-i bekâ eyledikde ol mesned-i sa'âdete Cevher Ağa şâyân ve nezâret-i Haremeyn-i Muhteremeyn ile celîlü'l-'unvân kılındı. Mahrûsa-i Üsküdar'da Ayazma nâm mahalde mahdûmları Sultân Mustafa Hân-ı Sâlis binâkerdesi olan câmi'-i nûr-ı lâmi' dâ'iresinde vâki' gûristân-ı behîş-'unvânda dahme-pîrâ-yı kabr-ı münîr oldu. نور الله مرقدہ و فی الجنان أرقده

CEVHER MEHEMMED AĞA

[60a] Kâr-azmûde, pesendîde, sütûde a'râz-ı zâtiyyesi hüsn-i ahlâk ile mecbûl ve cevâhir-i etvâri soyunda karat be-karat makbûl, vücûd-ı mülükü cûd olması ol makâm-ı mes'ûda şâyân-ı su'ûd ve mûmâ-ileyh Mercân Ağa intikâlinde aagalık mesnedine 'urûc ve ol sadr-ı mahsûda vülûc eyledi. Sekiz ay müddetde,

در کرانمایه بحر رشاد شاه هما سایه اقلیم داد

efser-efrûz-ı serîr-i Saltanat-ı Osmâniyye, şeref-endûz-ı Devlet-i Nu'mâniyye, es- Sultân bin es-Sultân, es-Sultân 'Abdülhâmid Hân ibnû's-Sultân Ahmed Hân es-Sâlis cennet-mekân hazretleri cûlûs-ı nusret-me'nûs buyurduklarından on sekiz gün mürûrunda ol cây-ı sa'âdetden ref' ve makâm-ı ref'ine Beşîr-i Râbi' vaz' olunmuş idi.

Nu'mâniyye İmâm-ı A'zâm mezhebinde olan devlet demekdir. Bundan gayri devletler bu mezhebde degillerdir³⁰³.

SARIKCI BEŞİR AĞA

Ol destâr-bend-i ser-bûlend-mesned ve astâr-bend-i sa'âdet-mend-i sadâkat-sened nevrûz-ı firûz-ı cûlûs-ı meymenet-me'nûsda hâzin-i Şehriyârî saltanat-medâr bulunmağın ol ism-i beşâret-müşîr ile beyne'l-etrâb cârim-ı câr-ı beşîr olmuş idi. Beşbuçuk seneden ziyâde sadr-ı

³⁰² bir Y: bes E

³⁰³ nu'mâniyye ... degillerdir Y: -E

sa'âdet-kadrde yegâne-i reftâr-ı zuhûr ve fetk ü retk-i umûr ile ol mesned-i ma'âlîde kiyâm ve hidmet-i mahdûmîde dil-pesend ve bekâm iken, Arabiyye

اذا ما قدر الرحمن امرا فليس الى از الـه سـبيل

misdâkınca, gûnâ-yı kalb, sene 1192³⁰⁴ târîhi sha'bân-ı şerîf evâ'ilinde Mısır'a me'mûren 'âzîz ve 'ibâdât u tâ'ât-ı Rabb-ı kerîme³⁰⁵ mülâzîm oldu. El-Hâc Cevher Ağa hâzin-i Şehriyârî³⁰⁶ iken ol makâma mukâm kılındı.

EL-HÂC CEVHER AĞA

Zülfikâr-ı cevherdâr sadâkat ü istikâmet ve kâzîmü'l-akrân-ı sevâd-ı sedâd-ı devlet ü saltanat, Hazînedâr-ı şehriyâr-ı bûlend-reftâr iken Mısır'a [60 b] mukaddemâ me'mûr oldukda fursati ganîmet bilüp, bâ-izn-i humâyûn-ı sa'âdet-nûmûn Hacc-ı şerîf oldukda yine ümm-i dünyâya ric'at ve anda ikâmet üzere iken taraf-ı bâhirü's-şeref-i Hudâvendigârîden da'vet ve yine hazînedârlık ile me'mûriyyet ve çend rûz müddetde selefi Beşîr dârû'l-kahr Mısır'ı masır eyleyüp, ol mesned-i mecdîe nakl ile bunlar tevkîr ve ol sadr-ı şâmihü'l-kadrda takrîr³⁰⁷ olundu. Yüz doksan yedi senesi gurre-i şehr-i receb'de vakt-i mukaddezi olan müddeti temâmında yine Mısır'a tagrib olunup, hâlâ ol mertebe-i sa'âdet-'atebeyi hazînedâr-ı şehriyâr-ı nefîs İdrîs Ağa hazretleri teşrif eylemişdir, اد امـهـالـه تـعـالـی³⁰⁸.

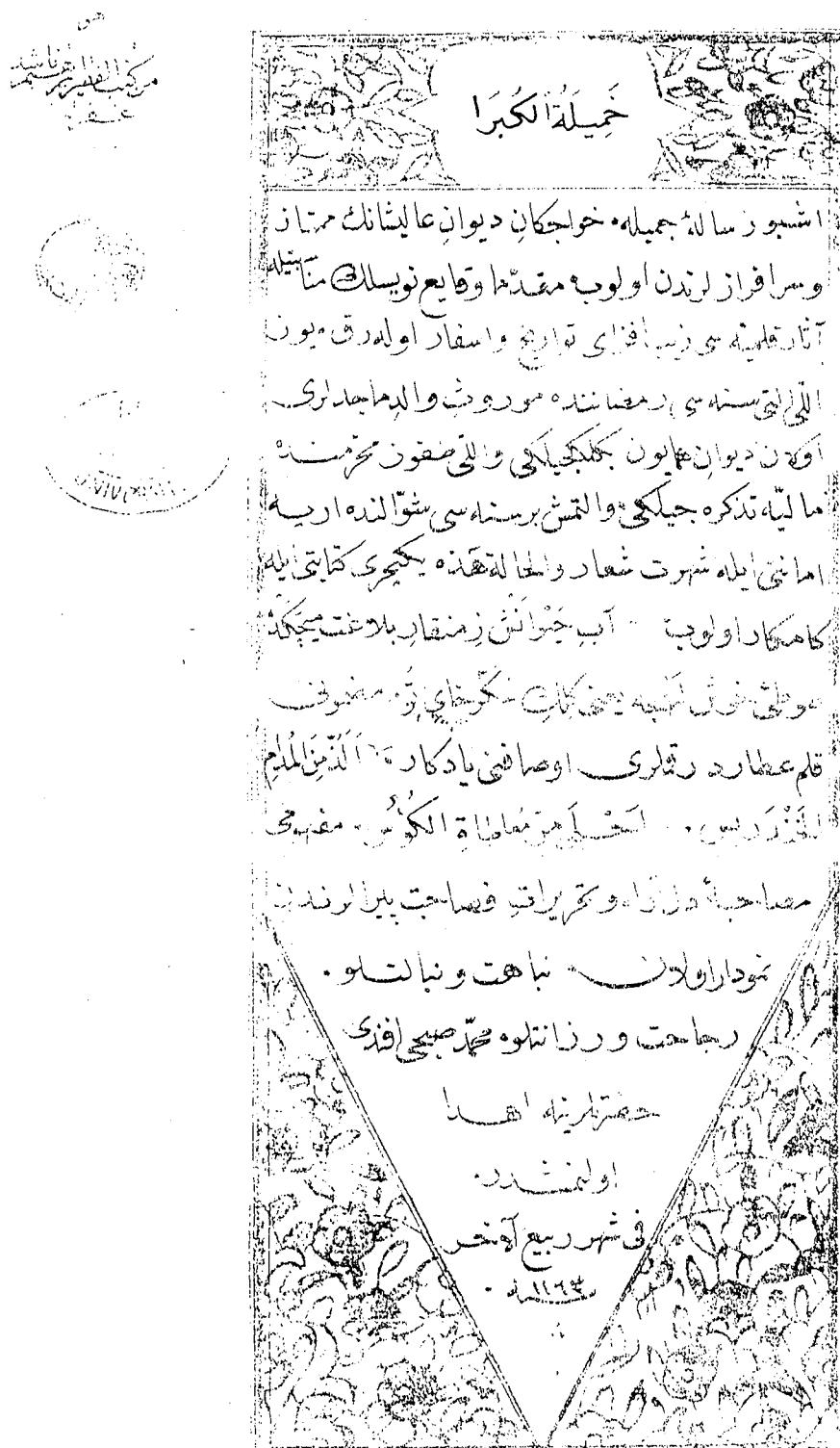
³⁰⁴ 1192 Y: 213 E

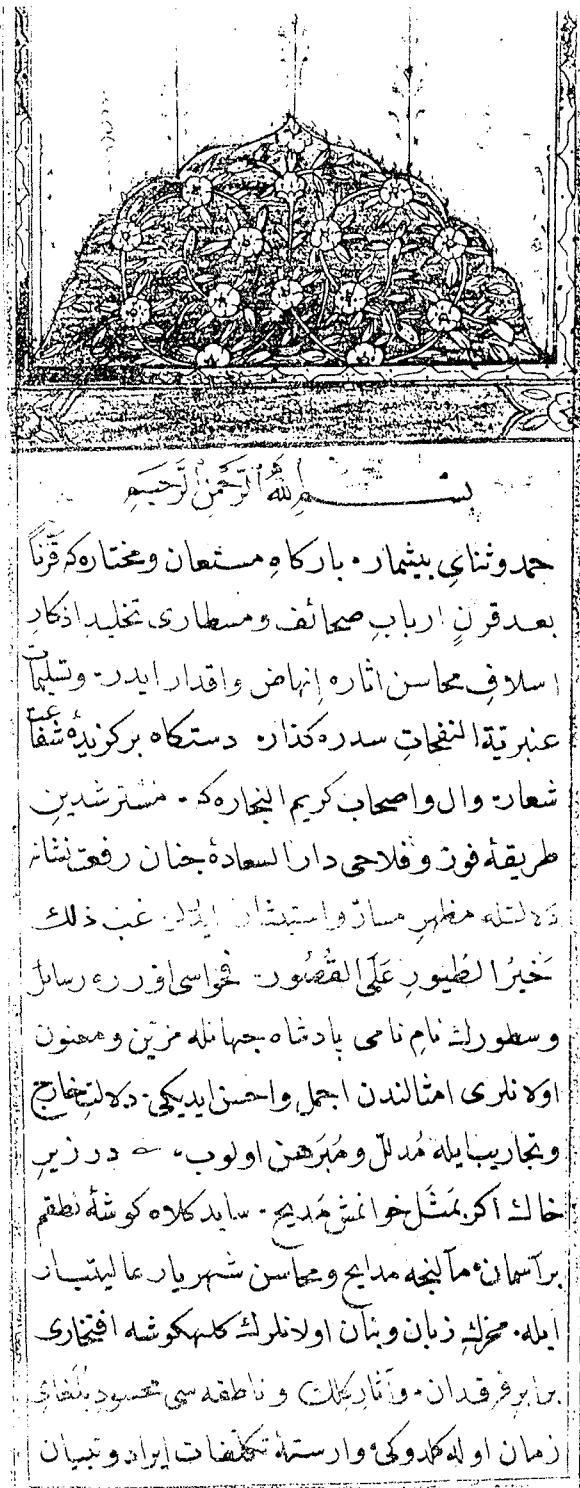
³⁰⁵ ibâdât u tâ'ât-ı Rabb-ı kerîme Y: ibâdât-ı Rabb-ı kerîme E

³⁰⁶ hâzin-i şehriyârî Y: hâzin E

³⁰⁷ ve ol ... takrîr E: -Y

³⁰⁸ اد امـهـالـه تـعـالـی Y: hâlâ makâm-ı mesned-i ağayı Hazînedâr İdrîs Ağa hazretleri hulle-pûş-ı nefîs E

اول دوغنده بناه، حال او ریکه پیرای سلطنت عثمانی
زیور افروز افسر جهانگیری، سکندر حمالک
ستان هرکشور شاهنشاه فرخنده فال سعدان خان
سلطان سلطانی عالم، خاقان عمان کرم و روح
همه، ناصر محمد و سیدنا و سپهبد مسعود، پیغمبر
و اقبال الحجسته و مجادل مسعود، داعی الله تعظیم
یامه مندی الشهید بولاغ عوامر، و ایاض تحقیق
العامه علی الاسماء، حضرت ائمه مأثر و مفاتیح تاج الدین
تذکارینه شروع و ابتدار دمنده، فوایحیب
من آنها ول نعمت، وقد فیضت فیه القراءیش و تصحیح
مضبوطی ملا سخنه ایامه، و حداقت خاصه، فتبیه کردند
سرف و برده کریبان شرم و نجلت اولوب هزار
دستان لسان بلیغ البیان دخی، افغان دعای
دولت رفیع المیاز لتلار نده، دبلسته و حیران ایشون
آن قلک لوزلات مرکزی عما کنک کذا، ام قلک شنیک
بریقی فهود قد فعلا، ترانه سیله، آکتفا ایلدی
کنارش پذیر ضمیر مزبور فصاحت سپیر بود که
لوقیق موسیجه بدایع صنایع اوکان، بخاب حقیقت
اراده علیه سی بر امر لش حدوث و حصونه تعریق
ابتدکده کا برکوفه مقدمات بیجیه، و مهقات
غیر مترقبه، ترتیب و تسریب ایدر که، خرد خرد داد
تصویر و ادر را کنده عاجز و حیران، و حکمت
و حقیقت انقاشه، والدو سرگردان اوله دشیر،

سنا، على ذلك عهد سلطنت ابراهيم خانيدن اوغان،
بذلك التي درت سنة سبعين وسبعين دنده بروجہ آقی دار
الشريفه اغالغدن الفصا لله جماں مصروف شرعاً عکشان
استعمال اوغان، سبل اغاصضرناري دوس آچقليز
مالته جكدرمه لوبنه دنچان، وذا تنده مرکوز اوغا
شہاعت احصیتہ اقتصانیلہ جخلت و کار زارہ بینا
و در کار اولندقدم اغایی موجی الیہ شہید پورا کیم
او لدیعی سفینہ ایله اموال راسنیاسی موصول
جزیره کرید اولق مناسبتی ایله، جزیره مدن کوره
آق دکن اطہ لرینک اشیبہ و تامداری او لویت حمالک
عثمانیه یه قریت، و ملادیتی حسپیلہ سوا الله پیچہ
شاہبان قهرمانی یه جیان و شایان، بر شکار رفع
الحلیزان ایدیکی معلوم خداوند کار سابق ایمان
او بلقدن ناشی، در حال دفعنامی ظفر ایت اذار کنه
امیرجهاندار یاری صدور، و تو ارین خدہ هفتھتل
و سسھور ایون و چسله فتح واستخادرھی ارباب
جهاده باعث سور و قورو اولق میتسا اولدی
زھی صانع کرد کارکم، بدی یوز سنه دن بر و شمار
و خا شاک کفر و اشراکله، چنگلستان بھجو و طغیان
اوغان، بنیشه زار منیع الحصاری، بر سبل شکسته
قندیل و ساطیلہ، کلستان تور شکان تو حبہ
شایمان، و دبستان ساده لوحان تقدیق و عرضان
ایتشن اوله، بو مقدمه یه بخشنید بداعت خیال

شو وجد شاخ وبال ويرمك . تشير ارساغ واذ بال
ايدركه . بوعبدناجيز ونقى الصيم وسماء طراز خسأ
رقيم . احمد بن ابراهيم جزيرة عزبة رهـ ٥٥٠ مـ ١٣
و عنایت فيض صمدانى عليه تمييز سواد و سفید
ضمیذه . کیفیت مرسومه واقف او مغلدہ .
اـ شقـ رـ قـ اـ شـ فـ اـ شـ هـ اـ شـ اـ شـ مـ شـ اـ شـ حـ اـ شـ اـ شـ
و اـ شـ طـ اـ شـ الـ زـ مـ اـ شـ يـ اـ شـ اـ شـ اـ شـ اـ شـ مـ ذـ کـ وـ رـ فـ خـ دـ کـ

علت اولان : سبل موحا اليهـ بـ مـ نـ قـ بـ مـ بـ يـ اـ شـ بـ
محصـ بـ مـ قـ الـ يـ بـ تـ صـ دـ اـ لـ نـ سـ بـ فـ اـ لـ صـ اـ لـ
تفـ صـ لـ نـ تـ وـ اـ رـ يـ خـ سـ الـ غـ مـ تـ كـ غـ دـ اوـ لـ غـ فـ هـ هـ تـ خـ سـ بـ
حـ اـ صـ . وـ هـ سـ نـ دـ غـ مـ تـ صـ بـ بـ مـ عـ اـ يـ دـ کـ
روـ نـ اـ لـ وـ بـ . لـ کـ اـ سـ دـ فـ کـ رـ اـ مـ وـ کـ بـ اـ مـ وـ اـ صـ اـ فـ
عـ عـ لـ يـ مـ اـ خـ دـ لـ وـ تـ بـ جـ نـ مـ حـ تـ وـ مـ . بـ رـ سـ الـ عـ عـ بـ عـ
تـ خـ بـ بـ نـ هـ مـ باـ شـ رـ اـ اوـ لـ زـ بـ لـ غـ صـ دـ تـ دـ . بـ مـ دـ بـ قـ دـ
الـ وزـ رـ اـ . رـ فـ تـ اـ رـ بـ دـ . عـ يـ هـ اـ لـ فـ وـ اـ بـ اـ دـ اوـ لـ مـ تـ قـ عـ بـ سـ دـ
مرـ هـ رـ زـ مـ اـ . وـ دـ وـ رـ زـ کـ کـ اـ رـ اـ يـ لـ دـ ذـ بـ وـ لـ جـ وـ بـ دـ
ماـ مـ اـ مـ اـ شـ اـ اللـ اـ اـ ضـ اـ فـ اـ تـ مـ قـ اـ لـ وـ تـ مـ کـ اـ رـ يـ مـ
صـ فـ اـ تـ هـ تـ وـ هـ يـ اـ تـ نـ شـ وـ نـ اـ بـ يـ بـ مـ قـ وـ زـ اـ وـ لـ هـ جـ هـ
حـ حقـ اوـ لـ دـ وـ غـ نـ هـ بـ نـ اـ . بـ مـ دـ تـ تـ وـ اـ رـ يـ خـ مـ وـ جـ دـ
مـ طـ الـ عـ هـ وـ مـ قـ مـ سـ دـ کـ فـ اـ يـ تـ هـ لـ رـ يـ هـ ظـ فـ يـ اـ بـ
اوـ لـ هـ مـ قـ دـ نـ اـ شـ اـ اوـ بـ اـ بـ دـ جـ بـ بـ اـ عـ يـ هـ فـ تـ وـ کـ لـ شـ
بـ وـ اـ شـ اـ دـ اـ حـ الـ وـ سـ اـ دـ اـ آـ اـ بـ اـ مقـ اـ هـ مـ ذـ کـ وـ رـ اوـ لـ دـ .
آـ اـ بـ هـ اـ شـ يـ مـ . جـ عـ فـ رـ اـ الـ کـ رـ مـ اـ اـ خـ وـ الشـ اـ مـ الـ نـ طـ اـ ثـ

ابوالمعارف والعارف، عنایت وابنالو، براعت
ونباغنلو، ولی النعم جلبلالهم، بشیراغا افنديز
حضرتلرندن، خصوص مسطورلش ائمانه داڑاشاره
باھو، البشاره احسار او نفغان، المأمور معدزو زنفو
امکان معاون او لدیني صورتك ترتیب و املاکه
مرید شوق فرغتله بذل و سع و مقدور، و همیشه
الکبرا نامیله رشک ریاض بحث ظهور غلمانندن

- آنچه -

معلوم او لدک، عاشر جهانداران زمان، بخت مکان
سلطان سلیمان، و سلطان سلیمان ثانی ایامنده دارسته
اغاسی موجود بیتنه هرنونه هدر بعض تواریخنده اشاره
مسبوق ایسه، عصر مذکور دهرم ها بون خدمت
اکثر راقبو اغاییله خزینه دار باشیلر عهده سنه
محمول او ملغعن، دار السعاده، اغالیه مشهور و مسطور
او ملدیني تواريخ کورنلر عندنده مکشوفر و طقوفر
یوز سکان ایکی تاریخنده، از بکر بیرایی سلطنت
او زان سلطان مراد ثالث او ایل دو لترند دارسته
ائما لغاییله کامنکار او چون، مهدیا غابر و جهه ائما امتداد
زمانیه ائما جدیله يه، موافق، و محرمین او طائف
نعلارق، بیله مشرق او مقادن ناشی، اسحاق و امروز
زیب افروز تواريخ و اسفاره، و بو شریمه کرمیه
شهر و مده نل، استاد او بیشوا بی او طوق و زره شهرت
شمار او لد و نیت، بآئمه موسی ایمهش منیجه مسیله

شروعه ابتدار او نموده بیک تاریخی بحالندن
موزخ سلاپنگی مصطفی افندی در کده بیک درت
سنه سی رمضان نهضات او قاف حرمینه مأمور
دار لسعاده اغا سی مقامه، رسول ایله مسورد
اوکان عثمان اغا سلاطین عظام و وزرای کرام
وقاقدان نووب، نخت نظارته نیمه داخلی و داد
او قاف دفتر لریخی روم ایلو و ناطقی و جزیره
و کوجلت و قاف محاسبه نرندن و حرمین
مقاطعه سندن رفع و افزای ایتیر و بجهل سر
بر محاسبه جیلک اعتبار ایله روم ایلی محاسبه سنه
شاکرد اوکان الحاج محمد نام کسنده به توچیه بندن
بیک ائم سنه سی خرفنده فاتح سلطان شاهد و سنه
بايزيد و سلطان سليمان او قاف نظارتلری دخن
خطه هایونله عثمان اغا به تعیین و تخصیص و اغاده
موجی ایله محاسبه بحسنه تسليم او نموده بیت قرید
شویله فنه او نور که، نهضات او قاف حرمین
محمد اغانک کوشندن برو در میان او بوب حاله
موجود اوکان حرمین محاسبه سی قلی برو بجهه مسطو
بیک درت سنه سنه حادث او میش او له، والله اعلم

حقیقتة المطالب

عنوان

هو محابیه حبشه لاصل کازار نموده، و میان و حجسته
در است و کفا استله شهرت شوار، و طقوز یوز سکسا

اینی حدودند دارالسعادة الشریفه اغا لغایا ایله
کامکات واولنیدی سنه مقداری ایام سلطنت
سلطان مراد نالشده بجهة الملك مقامنده مؤمن
و مستشار او لوب عالمیه نت و سایی منزنت اویلقدن
ناشی چراغ و تربیه کرده لرینک آنکری زبه و زارله
بهره دار اویلشده نه ره طونه کمار زده ایماعیل
بجدی نام مهیل قاضیه قصبه احمد اسیله معهور واباد
واسنا بنولده چهار شنبه بارادی سمتنه جامع شریف
بناسیله تقرب جناب رب العباد ایلد کدن صکوه
طفقیز بوز طقسان طقوز سنه سی ربیع الہ ولد
ره روان دارالمعاد اویلفر ارکان دولت نعشتنی
سلطان محمد جما منه کوتور و بب بعد الصلوه برو
محترکنی جامعی جوارنی موضع صندوقه تراب
قلمنشد در بعد وفاته جواه ما هملکی فروخت واویه
املاک و اضافه او لیق باشد فرمان عالمی صدوری
مسفعه

سروراغا

برویجه محتر طقوز بوز طقسان طقوز ربیع الہ ولد
وفات ایدن محمد اغا برینه اسکو برای اغا لقندن
اغایی دارالسعادة او لوب رائی لعفل بعد کویان
بالله مدارا اه الماءع معن استدن ذھول ضمینه اغا
حزم ایله عدم امتناجی مناقره مه مؤذی و قبو غلائق
طشره خلقیله معامله و خباره دن منه ایزد یکننه
دکهرا و مارندن ناشی بلکه ثفاق سرکشل (۲) ایله

اطهار خشونت ایلدکلرینه بنا، بیلت سنده می
شوالنده موحمایله سرو راغا اوچ نفر قبوق علائمه
جابت مصمع ارسال و ترتیب و کفایت مقداری
علوفه لری مصرجوای سندن نقیبین و ترتیب
او لمشدور، ضلاح و دیاشته منوصوف بر ذات
مکارم ما لوب ایدیکی مصوده، و بعض تئاریخه
سنبل اغانا نامیله مذکور در عصر سلطان قمراد
نالشده اوں طقوز ای مقداری اغالغی وارد در

سرای اغاسی الحاج مصطفی اغا

نے کوصل بو شنه سرحدندہ منولدہ ببر تقریبیله
پنهنہ واروب طقوز بوز بخش اثا سندہ مین والیو
محمود پاشا به انتساب اتش بش - محمود پاشا سندہ
مغقول و مصرا یا لئی رجا سندہ آستانہ سعادت ده
کلد کدھ حسب لاستعداد حرم های زه جوان اتفکریت
اغالر کروهند دانطی و مر و زمانله سرای اغالغی
در تبه سندہ او لمشیدی بیات سندہ ہی شوالندہ برق
محتر اغانا رایله مخا صمه و مساجره دن ناشی سرود
اغام مصمع ایجلاء و تراجم و مذاخنه قیدینه دوشندر
من سسکیچیل الشی شبل و اینه، سعو قب بجهمانه مضمونیه
زیجر و تادیله مبتلا او بغون سوئی لیله، مضمونی غانک
خلاف معهود بدار السعاده اغالغی بیلد شانی ترفع
و اعلا قلمشیدیت بیک در وقت سندہ می جمادی
کا نخو سندہ وار بخنه اغانیو مسندندہ داشم و لووب

آخر الامر عليل و ضرير او ملعن، طرف شهر يار بدين
مزيد نوازش واكرامه مظاهرت ضئنه، يومي ايكيوز
اچه وظيفه و تعينات سائره ايله على وجه التقاعد
معزول، و بريته سعادتلى والده سلطان اسكندر
عثمان اغا موصول او لم شدر بروجه مسطور،
او اخر زمان سادحانى، واسائل سنه محمد خان نده
درست سنده مقدارى مدد وارد در

عثمان اغا

بروجه مسبوق للحاج مصطفى اغا ضرير و عليل
وجئت تقاعدا ايله مقامدن تبعيد و تنزيل او لعن
سعادتلى والده سلطان اسكندرى عثمان اغا بيك
درست سنده سى جماذى آخره سنده دار السعاده اغا
ايله تبجيل قلنمشىدىء برمذت قيوا غاسى غصنفر اغا
ايله شرسان رهان كىي ميدان كاسرىنده مزيد فرجو شمله
بخيش وجوان او زره لرايكن، بيك تارىخندن صكته
روم ايلنده مستمر و متسلل اوران سفر لتقربىيله
انا طولىدە ئظھورايىدە جلالى اشقياسى عاملەسى
تكىير خواطر و صدور و بالا قىتمارى هوجى ايسمى
ايله خادم خسر و باشام سەمى مذكور سردار لغى ابلە
ما مورا او مىشى ياش، باشاي هوجى ايهمە بوبابدە مغۇزى
تدبىرى نېتجە بىذىر او لمىقىدىن ماشى، انا طولىدە تېرىخۇز
زىجم و سىخ، واستانبولە وضع هدم ايدن حىكى سوختە
حرارىتلىك طائفه سپاھ دركاه شاء سەھمان بناھە

اجماع و خصوص مزبوری بالمساوهه افهام ایله‌ای
و قصدیله ایاق دیوانه مساعده ریاستند او ملکی
ضفتده شهریار عالیستان مطبع باب سعادتند عرض
دیدار و احتمار او نان تخت کمرهون نهار او زره قرار
بیور ویه مدعا شکانه کوشدار او لدقنلی سپا
بعضیارک پائی تخت هایونه باز و رسنه عرض عانه اجتناد
ایدوب عکر اسلام سفر لر لداشتگال اتنا سند بعکل
اشقیاسی خامان عباد الله خراب واستصال و سرک
مالک محروسه بی پایمال ایله و کلادی دولتی اهالی
ومحومان سلطنت اینالندن نا شیدر بناءً علی ذلك
حسب الشع والقانون جزاوى ویرملک بھمات دین
ودولتند ایدوکن اساعت و مدعی لرنده اصرار ایله
موحی ایها عضنف اغا و غمان ظاهر قهروشتد
و واصل درجه شهادت او ایدیلر دولت سلطان محمد
خان ثالثه یدی سنه صاحب قدر و عنوان
براغای علی اثنان ایدکلری مصورد

عبدالرزاق اغا

سیک اون برسنه سی رجبنده نوئن شریت شهادت
ایدن عثمان اغایرینه او اسخر عهد سلطان محمد خان
ثانی شده دارالسعاده اغالقی ایله عالی مرتلت و نوب
اون ایکی سنه سی رجبنده واقع حلوس احمد خانی
اثنا سند مهزول ویرینه ریحان اغا موصول
او یلغن مبلیل اون اوچ سنه سی جمادی آخر سند

مقتول ایدیکی بعض هوا مشدہ منظور درد:

ریحان اغا

بروجه مسطور جلوس احمد خانی زمانی او رون
بیلک او نایکی سنه سی رجیسٹر عبادالرزاق اغا
برینه زینت نای حدیثه دولت، و طراوت افروز
خمیله مجدو رفت اولشکن، بیلک او ن درت
او استنده حسب الاقتضان مقاعد، واو ائماده جم
شریفden کلن مشهور را فاق الملاج مصطفی اغا اول
مقام لازم لاجترامه مقاصد اولشکن:

الملاج مصطفی اغا

بروجه محترم طبق مصرع ایله جم شریفden عودت
وبیلک او ن درت سنه سی جمادی الاخره سنك
پکر حما و جنجی کوئی ریحان اغا برینه اغا دار دست
او ملشکن سلطان احمد خان او تله ایام سلطنتی
استیحاب، و کمال استقلاله تصرفات داد و دهشته
محاذد، و حسن تدبیر و تفضلته بناء، اعیان دلت
وارکان سلطنت کندویه رام و منقاد ایکن، سلطان
مصطفی جلو سندہ اکچہ مقامنده استقرار ایله
محبور الغواد او ملشکن ایدی، اما مشارا لیه عدم وقار
و تمکن ایله لا قید و در ویش مسربا و ملغز، اغا او
موحی لیه مزید تعزز و فخار ایله مألف و اولدیغی
و ادیل ده التفات و اعتبار دن دور و تعیان و تصریح
محبور ریت ضمیم ده، بعنای مصطفی زمانی ایله امتراج

بده میوب چله سزد را وفاشی یای ایله او مازالفت
 ما لجه فناده اضطراب وغیرت و اوضاع غربیده ایله
 امور دولت علیه ی هرج و مرج او مقدن صیانت
 ایلدیکنه بناءً، حركات منار ایسی عیان و علایه
 افهامه خلغه علت، سلطان عثمان مرحومه اتابک آنکه
 دولت او مشیدی بیک یکمی طقوز خلا لنده سزد
 صدارت او لزان، استانکویلی علی باشاد بخی سلطان
 عثمان، کمال تقریبله نافذ احکومت او بخشن، مصطفی
 اغایی استقال، و سنه مزبوره ربیع لآخر لنده مصروف
 ارسال، ومصطفی اغانی، چراغی سلیمان اغایی او
 رتبه رفیعه ایله اجحدل بیک، او رهبری برسند
 حادث او لزان سلطان عثمان و قعده بی اشناست، مومن الله
 سلیمان اغا شید او لوب، جلوس سلطان مرد را بعد
 بر وحده بنین سلیمان اغانی،
 شهادتله، مصطفی اغانی،
 مصروف کله سی بنده فرو ایله
 مقرر محقیقته صدر ایله
 او لندک

نفعی

اوت زاویح سنه سی خلا لنده، صدر اعظم او لات
 کانکش علی باشاد بالذات بازه سفرینه علم کشا او بخشن
 آستانه سعادتده صاحب وقع وجود، بر مدبر
 و ستوده سین، آدمه احتیاج مقرر او بخشن ملاحظه سلیمان
 مومن ایله، مصطفی اغایی، مصدر دنیان، و سنه مزبوره
 ربیع لآخر لنده ثانیا مقام او لنده اصعاد ایله علی اشان
 ایتدروی، کانکش با شاخته که ایجا بخت عن حقه
 بظلفه، معنایی غایان او مشیدی، مصطفی اغا
 بر وحده مسطوره، استانکویلی علی باشاد عمل به مقدما
 مصنوع کید رایکن، سوق روز کار ایله، اشنا ضریقه

ردو سه، او بکره بوب، اول تاریخه ردو سده محبور
او کان محمد کرايه ملاقات، و سابقاً رنحش و دلکيري
س سیله محمد کرايه، موئی ایسه اطلاع سان دشناه
واضوار نابجايد، اقدام آنکدن ناشی، میاندرند
ه بنای بعض و عداوت پذیرای استحکام و ممتاز
او لش ایش، مصلحتی اغاثت دفعه نانیه سی محمد کرتا
شانلی زمانه صادقه امکن، حسب ایشرزیه محمد
کرايدن اخذ استقام میدانه اعتذام، و سلفی جانباش
کراي خانی، کا لیجن علی، ولکن بتفصیل معماویه، مثلی
اوزره مکرزا منصب خانی ایله نایاب مردم ایندروی
سنده مزبوره خلو لنده دونانای هایونله ره کریخ
قریم ایلدی، بواسطه اوزره دونانای کفه جانبه مرد
واسنانبول اطرافی محافظه بحریدن مسحور اویلغن
قراق اشقياسی بوغازه انتباب وابتدار، و صاری بار
اصر شنی رهیان اضراره و بخصوصیه بگویی احراف
بالشار ایلدکلنندن ماعدا، خبر عزل ناهنظام محمد
کراي لسویلی ایله تواریخنده مفصل او کان صوت اوزره
مقام لج و خصامده قیام، و دفع صالح پجون عسکر مور
شمار تارا ایله تحزب و اجتماع، و تقابل صفویه حالتند
اعبان عسکر عثمانی دن بجهه کشه لرازان موت و شهادت
استقامت ایلکن صکره، قیودان رجب باشاجانبک کراي
کوجله معزکه دن ساحل سلامته چقار و ب، نشکن
رفته ایچون محمد کرايه مفرز نامه استدعاوی خبر لری

کرايه بیه صبر و آرام نمکن
برادری شاهن ۲

در دو لندار مزدختانی به و اصل او بیچو مصطفی غا
استیلا داندو و عکوم ایله پست جهاریه فناده و سنه
مزبوره شوالانده سینخاده غبرا یه دو نهاده او لو بیب
ای ایوب انصاری تربه سی سوار نده مدفن نادر بجه
مبین دفعه اولاده اون یکیدن او تو ز سنه سنه
وار بخده اون سکونت سنه و ثانیه دیدی سکونت آی قدر
اغالعی او لو بامنانی میاننده صاحب قادر و شات
ابوالحمد و للاحسان بر اغایی جلیل العنوان بیدیکی

سلیمان اخا

بروجه محترم بیک یکمی صفوون سنه سی ضریفه
الحاچ مصطفی اغا برینه اغا او تو ز سنه سنده
سلطان عثمان حضرت ایله محترم مثوبات عزماً اوندقان
صکره، او تو ز بر سنه سی رجبه حادثاً و کلن سلطان
عثمان و قعده سنده پادشاه شاه نیمی خواجه لطف
عمر افندی ایله بله سفر جهازه تحریک امده مدحته
او لقا وزره، علوی اصحاب فسته دن ناشی، صدر عضم
دلاور باشا ایله ره روان سفر لخوت، و حجز عده کشان
شریت شهادت اولن دلیلار:

ادرس اغا

بر وجد مسطور بیات او نقذا و حسنہ سی شوالی سنده
آخر ته انتقال ایدن الحاج مصطفیٰ غایرینہ حلہ پوش
بجاه و بخلاف اولوب اونیں کی سنہ علی الموالی اغافل

مقامنه شرف بختا وایام سلطنت سلطان مراد
 رابع بالقام استیفا ایلدکدن صکوه و فرق طقوز
 سنه سی شوالنده واقع جلوس ابراهیم خانی ننسنه
 معزول و ابراهیم اغا موصول او مشدر عهد
 بخات مراد دیده حسن خلیفه و سلحدار پاشا مثلثو
 مصاحبین رغبت رهینک شهرت و بنا شاری کار
 ارایش و روایش وزره او ملغز اعای موئی ایده
 جو حقیق امور خارجیه به مداخله به رخصتیاب
 اولد مهرندن ناشی احوال و اطوار لری کارش پذیر
 مکله موڑخان و قایمع سهیرا او مشدر : .

ایرانی اغایا

بر و سجه مسطور بیک فرق طقوز سنه سی شوالنده
 ادریس اغا بیرینه اغا اقا ایله متصرف والی سنه تک
 ظرفندہ سنبل اغا ایله سلف او مشدر : .

خوبجه سبب ندا

بیک الی سنه سی او ائندہ ابراهیم اغا ایله خلف
 و نزب بخات ابراهیم خانی ایله معزز و مشرف
 ایکن هر حالده پادشاه مشار الیک مشیر برجیه
 حکمت متعشر و لطف و فخر لریک زابطه سی بولنچ
 متعدز او مقدن ناشی الی درت سنه سی صفر زد
 بر کزه سنبل اغا معزول و سرای عینق اغا ایله عبد القادر
 بنه اسکی سرای اجله او مشیدی و بر قاج آی مروز زد
 صکوه بنه سنه مربوره ظرفندہ هاش بازی علی اغا

تصویل او پشکن روز
 دیگر سنبل اغا مقامند
 ابقا و عبد القادر اقام

مصدرن احضنان ماغالقى يله تشريف و كامكار
ببورىغله سبلغا مصنه نوجى اخيار ايبارى
الاى كيلرى كىتش بولىغله حسبلاستھان
ئاوت وادوانى نامىكل برسفيه يه سوار او لوپ كىدكى
اثناي راهدى ردىمىس ليمانندىن چىقدىدان صىكىءە
ما مىنه بىخدرى مە لەرىنە ملاقاتت و دوچار و باصرى
اھالى سفيهه اتفاقىلە جىنكى دركاد او لە قاتىزىدە
سبيل اغا زىلت بېشىايى مەدىنەت شهادت و مۇۋات
واشىاسى فتادمەجىنگىل اصحاب غارت او لوپ
جزىزىرە كىرىد ردىمىس يله ما مىنە مىانىندا واقع
تىقىيىلە ما مىنە چىكى رەمەلىرى اقتصانى هو و بىغىدى
خلف و ما قىسىلە كىزىدە او بىغرا لوپ سبىل اغا زىلت
آتلارندىن بىرى كىيدكىنە بىشىكش طريقيلە جزىزىرە
چقارلدۇقده بوجزىزىرە يە اهل سەدمەن ئىياڭى
با صەق كىفار كورە يۈۋە علامت دىكىدردى يۇرۇپ بەغىن
ذو بىصىرت تقوه و تفألى يەدكارى كېفیت توارىخىندا
مسطۇرەرە مرويدىر كە سلطان ابراهىم حضرتىرى
مرکوبات خاصلىرنىن سبىلغا يە بىر كەنگۈن كەنگۈن
عنایت امشىرا يېش بىر كون خىولىجىادە امرا انظار
ضىنەدە خاطر عايلەرىنىڭ كىدار و بىزىم آلتە بېنە او لەدۇ
دىيۇ خۇضا دەن استفسار بىر دقلرندە سبىلغا يە
ورلىش ايدى دىيوجواب ياسبىل اغا شەدى نەصولو³
دردىيۇ خطاب بىر دقلرندە بىر وجهە محرى عىددە قورۇقسا

شهید و اشیاسی موصول جزیره کوید ایدیکی معلوم
شهریار سعید او ملحن در حال کرید فتحنام ام رهایی
جزیان و صدور و سلحدار و مصدا جزیری او ملعنه
مقبول و معتبر و اوان اشاده دریا قبود انتغی ایله
مجعل و موقر ایلانه یوسف باشا سر عسکر نقیانه
و بر وجهه منفصل الله بش سننه سی خضر فنده استد
حایه فتحی ایله طبا بخنه زین قفاری کفار لعین او لدقنه
نکار نزیدر صحائف موذخیندره

استظرف آددن و کج نزد کرید

کوید اصلنه اقریضش لفظلندن مبدل و مترجمدن
اقریضش هنوز نلا فتحی ایله کنار جی دیگدر آق
دکن احله لرینه نهایتند واقع او مخلله بولیه دلش
او له هنونک کسریله حاکم دیگدر متصرف و قیله
اطرافنده اوکان بعض جزیره مذکور و حاکمک لقبه
شهرت بولمش او له على کلا التقديرين جزائر بحر مذکور
در دلخی اهلیمه شرقدن غربه مسند او لمش برخواه
جزیره در دوری بدیرون عن جنی العرش طولی ایکیوی
میل او لووب مجانب شرقی فاطولیدن استانکوی
قارشوستند کان بود و رهم نام محله بیون غرق میل
وجانب غربی روم ایلنندن موره جزیره سی کان
بور نیادره بجهال و قلوع منعه قرا و ضیاع ویع
مشتعل اب و هواس لطافت مسکوب بر جای هر شوی
و مأوای محبو بدر همچنان ذهبله و فضله و اینهوله

شکوفت ایله بونامه
معروفها لووب مرویه
زمائل جزیره مر

خالص و نوع فوای ناضر و دلش اوئی و قره باش
 مثلىون نباتات معنبره موجود و دلت و دل مقولات
 حیوان مکنن و مفترس مفقودا و لوب اعنه
 شخصیلار قریعنی زیسته و بایا جله خیر و منافعی
 موفور و فرامدزی محاسنی ناخصود بر مکن بی
 قصور در کبر و مساهده قدری موسیمه
 جزیره لرینه موازن ارلوب مسینه دن صدرا آنی
 دن اخه لرینک احیب و شبهی یدولنک سیانه
 آفاق اتفاق اتشار در مدائن مشهوره سی اسکندر
 و حصار بکی سواحل در باده و اسپر لونقه و سوده
 و غرائب سه قلعه لری بردیلان لازم لامانه نکهند
 صور تنده قرقله سی مثليون بره اتصابین زده و ز
 قندیه و اسپر لونقه جانب شرقیده حانیده و سیه
 و غرائب سه جانب غربیده و رسموقلمعه ت
 ایکیستنک میاننده در و ذکر او لان مصاد و هدیه
 جمله سی جزیره نل استانبوله قارشو و کوز بر و بیونه
 اولوب برآ و بچرا طیقداری مسلوکدر جانب و روی
 اسکندر تیه ایله طونس میاننده جانبیا مشهود و کلان
 افریقیتیه چو لرینه محاذی اونوب مدآن و فدعت
 خالی و اکثر مواضعی هالی قرق و ضیاعه معمود توییه
 افوال ارباب تواریخ او زره بر عصرده نوع بشدن
 خالی قلمیغله زمان فترند ملای نصاری اونوب
 ضبور نور تهدیدن صکون سائر فتوحات املا منه یه

علادوہ قلوب برمذت اهل شرکدن باش، ورونق
توحید ایله منور وتبناڭ او مىشىدى، خلاصە تفصىلى
شوبىلە او ملقا وزره مسطور صحافىت توارىخىدر كەامونىه
دولتىڭ شامىدە شان وشوكىرى ايجانىدە حال طۇن
وجزاڭ وفاس دىنكلە معروف اناس او لان افريقيتە
ملەكتىندە جابجا حکومتارى بىمارى او مىقدىن ناشىن
وئىدىن عبدالملاك خەفتى او اىندىن او لان ھېرىت
بۇيىتە نىڭ ظەقسان اېچىنى سىنە سىنە طارق ابن زياد
نام سى عىسىكىر مەتىع الفتواد افريقيتە سواحلىندن اۋە
خېلىج سېتىدەن ئارشۇ فارشۇ يە ديار اندىسىم مەرورۇ
و بعض مواضۇنى فتح و سىخىرا يە لواه اسلامى منشور
امىشىدى، يۈز او تۈز اېكى تارىخىندە عراقىق عېتىم
دولتى ظەبور، وامويلىرا سىبىدابى جعفر منصورا يە
برىشان و مەقەورا ولدقە، ۱۰ اپتەرىندن عبدالجىن
ابى معاویيە بن سىهام بن عبدالملاك بن مروان الدا
ناسىلە شەھىر او لان امير جىلات سەھىرا فريقيتە
ھەر فەرینىه توچىيە عنان مىسر، واندىسى ديارىيە
پىكوب اندەكار و بارىيە نظالم ويرمال او زەر تىپىر
ا تىشا تىش، بەھونە سېخانە امكاني مىتىلە عەزىزە واتا اغلىه
اندىسى كىزار، واندە موجود بولان موانىئ آباسىزىن
استئصار واستھىلار خىسىدە مالاڭ ۱۰ اندىسىدە القاڭ
مرسائى استقرار و يۈز او تۈز طقوز تارىخى خەلدا،
شەھار سەھىلتىن و سەلاھى ئازىپار امىشىدى مەھىم سەھىقى

ممدو لمغن بوز قرق طقو نظر فذه مشهور افاق
 اوغان قرطبه شهري نبا و يوز تشهده قرطبه
 جامعني احيا واره لقد اق دكنا اطه لوندات
 هسينه و مالته جزيره لوي فتيه اعتنا اتكن بوز
 طقسان التي اثاسنده أمر اسنان ابو حفص عرب بن
 حبيب اندلسى كوريد عسكرو دوكوب حصون
 بعضى نيلان وقرار كاه و يوما فموها تدر بخنه جمال
 جزيره سخنير ناه سوق سباء ايلمك اثاسنده
 عبد الرحمن داخلن صکره عنوان حکومت اندلس
 سام اوغان حکم ابن هشامه قرطبه قطا نی مبانده
 ظهور و وقعة ربض ناميله تواريخه منکور او لا
 خادمه دمند حکم ابن هشام اهالي قرضبه نك
 بعضى قتل و افنا و بقية سن جزيره كوريد نفی
 و اجاجد اتكن اذروا واره بی هنریه مذکوره سخناره
 التعاقله تحکیم سواد و اعداد سفان و عتاد ایله
 اطراف رنده اوغان اصحاب کفره غزو و جهاد
 آبدرک استانبول تکوره بعیز و تکمیر اهاریله
 تکور لعین او و قته امير كوريد بولان عبد الغفار
 ابن حبيب ابن عمر له مصالحة صورته ترتیب
 آیدیکی مقدمات حله امیری انجام اتعله اوچیون
 بش تاریخی اثاسنده جزیره مذکوره بی عبد العزیز
 بدندن اختلاس واهاینس استصال انشیدک
 بعد قصر لش دولته فتوه کلوب اهل سلام رو

مسنولی او لد بچاه و ندبایت جمهوری اسنهان فرصت
و استانبول تکورینه متعلق بعض جزائر و قلاعی
ضبط او زره او ملغله کرید دخی الترینه دوشوب
تمشیدی سلطان سیاهان فما نندن او دن طقوز یوند
فرق بش حدود دنده خیر الدین پاشا آق دکن ده او کلث
جنز اثر کلکترینه دست رسان او ابرقدن صکره کریده
واردوب سواحل دریاده واقع بعض قصبات و قرآن
غاریت ایدوب اذلک کمی قلارع منیهه صاحبی جزیره
عظیمه اینجه دوناما ایله فتح واستصفا ولحق امکانه
او له عزله بعض غنیمت و اسرا ایله عورت افسیدن
بیک الی بش خلا لنه کنارش پذیریان او لدن وجبله
سبل اغا قصته سی مناسبی ایله عهد ابراهیم خانیده
کلیتلو سفر مقرر او ملغن و بوسف باشا سر عسلکلخی
ایله الی بش سنه شنده حانیه و اطرافه بعض قصبات
والی الی ایله سخندار حسین باشا مباشر تیله رسنو
و میلو بو طهه قلعه لری فتح او لتویه قزیه محاصمه
شروع او لہشیدیت قزیه قلعه سی متانت و حصار
عدیم المثال برج منع منع المثال و ملغن بکرمی سنه
محاصره و بو قدر بختی و جدا الله ظفر محال او لدو
نآءه بیک یتشن بدی حدود دنده صدر راعظم کبریلی
زاده احمد باشا بالتفصیل غریبو ذ طرفه دن جزیره مذکوته
مرور و اوح سنه على اکتوبری انواع تضییق و تدارک
ایله قزیه من مخصوص قلاده دن صکره سوده

واسپر لونقه بروجہ مسطوره وندیل بیدمده
فلوب صلکھرخنه دار او لدیقہ اهل اسلامه
اضرار وا زادن خالی او ملیوب حئی بیلک یون اچ
تارینخندہ بر کرمه مکمل دونا نما ایله کلوب محابیه غلامه
محاصره و تیضیق و تحریب اشکن اهالی جزیره اعتماد
و آستانه سعادت دن امداد نامیله کلوب بیش ایک
سیل قلیوبنچی مدادی وقت زاد وزواده سبیله
حایا رجوع اشیدی بکری بیدی سنه سنه مو
فتحی عقبنده دونا نمای هایون کلوب سوده لیما شنده
لشکرانداز او ملطف سوده و اسپر لونقه قلعه لری
دنخی مامله فتحه مقرنون و جزیره مذکوره بالکلینه
خوار اضرار وا زاردن مأمورون او ملشدز بخت
پادشاه عالیناه حضرت قدری^۲ ایام بخت ارتامانه
جمعیع مال^۳ اسلامیه بی ظلظلیل عطوفتله میله مشمول
و اعدای دین و دولتی مقهور و مخدول ایله آمین

طاش یالور علی اغا

موحی ایله حرم محترمہ بزرگان مبارکه خدمت
و مجلا بی عزیزیت او لقدن صدکه حسب المأموره
مصره غربت امشایش بیلکالی درت سنه سی
خلال لندہ مصروف ایان و بروجہ محترم سبل اغا
برینه اغالق ایله علی اشان فلمشیدی الى بیش سنه سی
صفرا ذہ معزول و تکوار مصره موصول او لنوپ
اندہ اوں سنه دن زیادہ و سادہ بیرای اقامت

وکاسانه آرای عزور فاہیت او لدقن صکوه بیک
ا نتش بش سنه سی طرفه حادث اوکان حبیش
فته سی دفعه مصدن عسکر تعبیت مقتضی او لدقه
ا هائی مصر خلاف معتمد دیوز کلوب ا غال حضرت
بومنه صاحب پسر و شریف وارباب شان و حمیت
او ملرباله بوشلو خدمت پادشاهیه هشت بیولی
کازمداد دیو مصر او لدقنند ۴۰۰ میلیه علی اغامه
مسعود اغارقا فیله نازکانه مصدن کریم و جابر
شامده عنان انکیر او بغله استاده سعادت کلوب
انهمام ماجرای مذکور و بو بهانه صفت زعم مقتضی
النقاشه معزز و مسرو او لدقنی مسطور دن
جلالی ابراهیم اغا

بیک الی بش سنه سی سفرید ۱۰۵۰ میلادی با تعلی اغا
برینه اغا او لویب غیرت و خیرخواهی اقتصانی
و نقیبی مدلوی اوکان شدّت وحدت استاد عاصی
ایله کلام حقدن تھاشی امیه را سلطان ابراهیم
حضرت برینه نیمیت قیدندن منفذ او ملد بخته
بناؤه الی بدی سنه سی طرفه مصر ارسال و اینماق
اغا و مصاحب بجز اغا و مقصود اغا علی اتوی اغا او تو
شرب بخاب ابراهیم خانی وزره حرکت موفق
او لده مدیقرنند مومی ایه جلالی ابراهیم اغا الی سکر
سنه سی ربیع آخر نهاد استانبوله احضاره و نانیا اغالیق
ایله کام کار قلنیشید کی سنه میصر بور و خلولند جوش

كيفيتى حدوث وهو يدا ويلك الله طقوز شوالنده
امريخان مشارا ليه رونما او ملعن، ابراهيم اغامى منع
ختانى محافظله اي در كند روان وجيان، وپادشاه
حضرتاري حداثتى سن سبب يله لا يعقل او يلى عمر تله
نمايان او ملعن، اغاىي موچى اليه كىت قصور وتهاونته
حلى يله معزول، ونكرا مصره موصول وبوغى
اسكى سرائى اغاىي محمد اغانى نايل ما ممول او مشيدى
بيلك التى برسنه سى او اخرنى سلطان ابراهيم
قتله سندن او يلى تهمتىله مصريه مقتول، واموال
واشياسى خزينة پادشاهى ياه موصول او لىيى مذكور دى

اسحاق اغا

بيلك الله يدى سننه سى ظرفنده جلالى ابراهيم اغايىزىنه
اغا او مشيدى كىت ابكي وبح ابي مروزى ده مصركىت
او زرمه معزول، وبرينه مصاحب محمد اغا موصوله
او مشيكىن، بر قاج كون ظرفنده محمد اغا مظمه قىسر
جخاب ابراهيم خانى او مغلله، رتبه شهادت نايل وئىنه
موچى اليه، اسحاق اغا اغالق مقامىه واصل ولدى
اوج درت كوندىن صىكره، اسحاق اغا تكرا عزى لله
تنكيل ومصاحب شهر يارى منعو داغا اغا توابله
تجىيل او لېتى شىدر،

مصاحب محمد اغا

بيلك الله يدى سننه سى ظرفنده، بروجاه محى راسحاق اغا
برينه اغالق رتبه سندن، برواز، وبر قاج كون مروزى ده

فهرا برهيم خانى يىلە درجه شادى احران بىلدى

مصاحب مسعود اغا

بىلە ئىلىكىن سى ظرفىندە اسحاق بىزىدە علە كۈچم اغا
او لوب، ئىلىكىن دېپقۇخىزىن مغۇرول، و مىصردىن
مىدىعو اوكتاڭىن جەللىي ابراهىم اغا تابىنا ئالق مقامىنى
سوصول او بىشىرىت بەھىز، توارىخىدە مىقصود اغانى يىلە
مسطوردر.

اسكى سەن ئاخاسى محى، غا

بىلە ئىلى طقۇز سىنە سى شۇۋالىنە دفعە ئابىنە دە جەللا
ابراهىم اغا يە خىلف، والىشى بىشۇوالىنە لە ئەسلام
اغادە سەلق، او بىشىرىت

لە ئەسىز ئان اغا

و والدە ماجدە تەخان سلطان حضرتىنىڭ، باش
اغاسى يىكىن بىلە ئىلى طقۇز متوالىنە قباو غلادى
او بىشىرىتى، مۇمىي ئىلە عاھىل و كامىل، و والدە حضرتى
نسبت خەدەفات پىستىدە وجودە كىوروب، او جاق
اغالرى، و قىعدىستىدە، و امور ساڭىر دە كەترەحل و عەقد
رأى، تىبىلە يىلە باز باز، بىچەنە نەزەر بىشواسى او لە دوغە
بناء، منظۇرالنەفات، و اکرام سەھىم يار بىلەن دقتارە
و بىلە ئىلىشى بىشۇوالىنە دار كىسعاد، اغانلىغى
ايىلە كامىكار او لوب، او جاق اغانلى ئەر ئەر ئەر ئەر ئەر
ايىدىن كۆك بىرلىك، تىغان مۇمىي ئىلەك جىبەنە سىنە خەنە
او بىلە خەنە خەنە خەنە استقلال بۇنداورە مەھىسىر و تېشىست

امورده کیف مایشاً متصرف و مباشر اولدی جنی
شوالد اون بر بخی کوئی عظیم دیوان ایدوب رحیم
کلی ایله تهنیت او لندی او اشنازه صدراعظم او لان سیاوش
پاشا امیر فخرداری مغزول ایدوب مصادره مراد
ایتد کده برا غوردن ایکی جزا مناسب دکلدر دیو دفتر
حباب اندسی سیاوش پاشا ایله میانه ده من افرادیه
باعث و سیاوش پاشا نالع عزانته متمن و موب
حرکات عینیه ایله سهرهایوئی مساد ایمهه بعد از خد
بوستابخی باشی حسنیه ایصال و کوربی محبد باشی
صدرات علیه ایله اجلال ایتمردیکی کیفت نوکد
سطور در بیک المثلیکی رجینه واقع خوش بخی
اسحمد پاشا صدارتی خواجهزاده مسعود افڑی سفیله
خاصه والده سلطان طرفه زن بارز و بدیداره و موجه
الیه بوباده مستشار اولدی یعنی دن آثار تکدا ظهار
وصاحب وجود اولدی یعنی دن پادشاه حضرت ریشه
خصوصا والده سلطانه خاطرمانده لک اشعار
ومدل ایکین اطواره ایتمار ایله ناز و دلول
کوستور مکد باشدی اکمیلی و حکیم علی المخصوص
پادشاهان عالیقمام، همیای هنده بعض اوضاع ناهو
هضمه امکان واریسه نفس نقبساری عزیز و شریف
او لمغصله مورث ذل و تنزل او لان ناز واستغنا یاف
قبول و حمل نفیل نیاز و مدارایه تعلی ایده مبوب
نشام دو لرنده باعث و مجذد نیکین سلسله ریشه

سب سعادت او لان كسنده لرلش بيله نازنې چىكىزلى
عهيدسابقىدىن إلى هذالاون وكلا و مقرىيىدىن ملوك
و كبارە غەنۇم دلول سعامالەسەن ايدىزىرىڭ ئۇزۇ دەلىق
ئۇزىن زوال او لە كلدۈكتەن ذھول ايدى، ناكى كىغان
پاشا خەلقەسى عاتىكە سلطان كە والدە سلطان خەلقەنى
مرتبىيە سىيدە طوغابىخى باشىلىقىدىن منفصل يۇسف
باشا ياه نامزۇ دىكەجى و مجلس عقدىدە بولنان وزرا
و ئەغا يە عادت او زە خلۇغۇت و صەرە لر تاركى
كىندىرىيە تېبىب اوسىددە "بۇ قىدىن دى يۇنۇم و مەضىايىقە
اڭھار و ابرام او لىندىقە" والدە حضرتلىرىنە حدەت
اڭھۇن و ضۇم و ئەوارا تىكىن بىتلىقىنى يېلى شەبانىدە
معزۇل، و يېرىيە اسکىسى اىغا ئى بىرام اغا موصول
قىنىدىت بىدە المعل مصىن كەنەكە اجارت و رېلوب
تىداركىنى كورىنجە كۈندىز دىمۇر قېقدە او لان قۇناغىدە
يېڭىھە اسکىسى اىغا ئى بىرام او لىدى، بوندىن سىكۈمىزىدە
اقامىت او زە يېلىن، بىتلىقىنىلىنى سىنە سىنە حادىت
او لان سېلىش قىتنە سى بىانە سىيلە مىصر دە موجود
او لان اغا ئىللىسىنە او بىمە كەنسىدىت، بىت سکسان
يىدى حەدوەتلىدە باشىن دفتردار لەقىدىن والى مصىن
او لان، احمد باشا اھالى مصىن بىلە امتزاج ايدە يېلى
كەند و بى سەليس و سەجيىن و امدا مصىن دەرمەن
بىكى مىيانزىنە قامقان نىصب و تەيىن ايدىكەلىن
و بۇ بايدە قىاحت احمد باشانىڭ او لە دۇغۇن شەخىزىر

عرض محضر لرینی آستانه سعادتنه مومنی ایله سلیمان
اغا ایله ارسال تدریسه، عتبه علیه به رخسوده
او لووب، افهام ما جو ایند کده، التزام مالو بیلزمر
صورتند، غضب شهریاری به مظہر و مختار، و نینی
جزیره سنده اجلاد قلند بیغ مسطور در»

هراء اغا

بیک المتش ایکی سنده سی شعبانندہ اسکی سرای
غالمعذدن سلیمان اغا بینه واصل برج اقبال، و غالتو
مسنندنده استقلالله صاحب جامه بوجبلال او لووب
وزیر و مفتی و سارئاعیان دولت^۱ اکثری کندویه
منئی وزیر حماهه سنده محی و بیغلهه، جمیع مصلحته
ید طولی اظهار، و تعیین تام ایله معتمد و مستشار
او لاغن، آق اغاری جانچ و اندرون هایون اغاری
بالکلیه مغلوب او لووب، نوا نی تئی ایدر لردی
اتفاقا المتش درت سنده سی عید شریف کلوب
سلطان محمد حضرتاري عرفاه کوئی على العاده سنان
باشا کوشکنده لعیب بازاند^۲ صنایع غریبه لرین
تاسادن صکره خاص و طهی پی بیقدیم هایوندریله
ترشیف و اندرون اعمالنند، معارف و هنر صاحب تبر
آثار و حرکاتی سلیمان او طه لرا اغاری شتلک
وشاد ما نقلها اطمینانیه شروع ایند یاره اغایان نصان
عنوان میانند انسانه نظیفه، و شمائیل لطیفه ایله
ملبس و مزین، مخدایم صاحب عصمت و جوانان

خورشید طلعت کیمی علم و عرفانله نادره زمان
و کنی شعر و انسایه قادر سخندا و فصیح لسان
رشت افروز غلام بخان اول مریبله ببرحال
باد میاه حضرت لری صحبت ندن متزلزنه و دل فریانه
حرکات برینه دلسته کی مفرز او بمق ملاحظه سیله
بلله مذکوره ده خاص او طه ده قالمه لرین استخان
استیوب، مرق بعد اخوی وضع حدت آمیزایله باد شیخ
اچ گروبه دعو تله تکبر و ازعاج و بو بهانه ایله
اندرون خانی ایله تنافراید و بوب، مصره کنکر غرب
اویلشکن، شیخ کل سلام ابوسعید افزی تو سطی ایله
باریشیوب مقامند، قلیقی علتنده منفصلدر،
القش المی جاذی لا ول و سند خریمه نه اختلاف
وزیوف اپیه نک شیوع مدل الشتماندن ناشی حادث
اولان و قعه پخناره زمرة شهادیه سردار او لووب برینه
اسکی سرای اغاسی دلو راغدار اتعاده اغایی ایله
کامکار او مسند، درت سنده مقداری دولت محمد
خان یند، کال و قمع واستقلال لله مسند ارای شان و اقبال
براغای کریم الخصال ایدیکی بکارش بذر صاحف تو اینه

دلو ر اغا

اسکی سرای اغایی ایکن بیک لشنا لئی سندی جاذی
کل ول و سند، بهر اماغای برینه اغا او مسیدی، سنده فربود
او باخترند، کپری محمد باش اصدارت علیه ایله مشرف
والشیخ بدی حدود دن بوزیسه اطه فیتنه موافق اولاد

خزینه دار شهریاری صوکاق محمد اغا نشیفات های پسرانه
مشارالیهه ملکه و بویهانه ایله میانلرزنه معارفه
ومعاهده قرین استحکام او بمعنی رکاب های پسرانه
عوادندن صکره بیک التنس کن ریبع لآخری غریب سند
کبریلی : محمد باشا شفاعیه ایه محمد اغا دارالسعاده
اغالخنه مقرون و دلاور اغا وظیفه تقاعد ایله
محروم کنکه مادران او بدلار .

صوکاق محمد اغا

امثالی میاننده کسب انتیان ایله مظہر عنین یخیاری
و خزینه دار شهریاری او لقدن صکره بیک التنس
یدی حمد و دله و قوش بکان بوزنجه اطمه فتحی تشریفاتیه
کبریلی محمد باشا یه ارسال : ق مشارالیه ایله معاهده
تامه استحصال نمکن بعد آن جمع التنس سخننه بی
ریبع که خزند مشارالیه اراده سیله دلاور اغایریه
اغایق ایله مسرو را بمال او بوب مدت صدارته
مقامنی برقرار یدیت مشارالیه و فاتنندن صکره
بیش اوج سنه سی دلیل قعده سند محصره کتمک
اورزه معزول ویرینه باش قبو او غلطی مصلی اغا
موصول او مشد عهد سلطان محمد خانید بش سنه
مقداری رو نوجه و ساده کامکاری او ملش براغای
وقون و صاحب شعور ایدیکی مسطور در :

مصلی اغا

باش قبو او غلطی ایکن بیک بیش اوج سنه سی دلیل
القعده

صوْلَقْ مَحْرَاجَاهِ خَلْفَ وَنَظَارَتْ حَرْمَين
محْرَاجَينْ اِيلَهِ مُشْرِفْ اوْلَمْشَدَرْ اوْجَ سَنَهِ يَهْ قَرِيبْ
اِسْرَائِيلْ مُخْتَلِفْهِ اِيلَهِ صَاحِبْ فَرَاشْ وَهَقَهِ الْكَرْدَهِ اِنْغَامْ
اوْلَسْلَنْ بَيْلَهِ يَقْشِنْ سَكْرَسَنْهِ سَيْ شَوَالِي اوْ اَخْرَنْهِ
اِدِرْجَى مُسْعَالِ اِيلَهِ بَرَايِ بَقَايَهِ اِدِّيْخَالِهِ اِيلَدِيْ.
سَيْ شِنْ اِيلَهِ وَزَنْهِ اوْ كَهْلَهِ عَنْدَنْهِ تَهْبَوبْ وَمُودَودْ
بَا اِنْصَرْصِ بَادِشَاهِ بَنَهِ نَوَادِكَنْهِ دَنْ غَاتِ اِيلَهِ
نَحْسَنْدَه اوْ لَمْلَرْنَدَه نَاسَهِ اِسْرَاهَاهِيْهِ وَزَرَهِ عَلَهِ
سَضْرَلَهِ لَادِنَهِ حَمَادَهِ رَاهِ لَهْ قَلْبِي مَسْطُورَهِ.

عَنْسَرْ اَغا

بُو وَجَهِ مَحْرَاجَاهِ اَغا وَفَاقَتْ، وَمُوْحَى اِيلَهِ عَبَّاسَغَاهِ
وَالَّهِ سَلَطَانْ حَضَرَلَنِيكْ بَالَّشِ اَغا سَيْ بُولَنِوبْ
شَأْيَسَهِ نَظَرَهَا يَوْنَهِ وَلَعْنَهِ بَيْلَهِ يَقْشِنْ سَكْرَسَنْهِ
شَوَالِي اوْ اَخْرَنْهِ اِنْطاَقِ اِيلَهِ كَامِكَادِهِ وَدَرَتْ سَنَهِ
مَقْدَارِي مَقَامِ مَذْكُورَهِ اوْ قَانْكَذَارِ اوْ لَدَقَنْ صَكَهِ
بَيْلَهِ سَكَهَانْ اِيلَهِ سَنَهِ سَيْ رَبِيعَهِ وَلَنَجْ وَظِيفَهِ
تَقاَءِ اِيلَهِ مَعْنَهِ مَأْدُونَهِ وَخَزِينَهِ دَارِ مَصَاحِبْ
يُوسَفْ اَغا اَغا اَغا اِيلَهِ صَنَونْ اوْلَمْشَدَرْ مَلَكُورَانِي
يُولَنَهِ وَبَشَكْنَاسَهِ، بَعَامِلَهِي لَهْ لَهِي جَشَهِهِ سَنَنَهِ
حَلَّيِ وَدَمَورِ قَبُوْحَهِ سَنَهِ.

سَبِيلِي وَادِرَهِ

يُوسَفْ اَغا

مُوْحَى اِيلَهِ مَدَتْ مَدِيلَهِ، حَرْمَهَا يَوْنَهِ بَادِشَاهِينَ

مأْلُوفِ عَزْوَاقِبَالْ وَاسْلَافِنَذْ افْرُونَ التَّفَاتِ
شَهْرِ يَارِحِي بِلَهْ مَحْسُودِ امْتَالْ بِرَاغَايِ سَتُودِنْ حَصَالْ
اوْلَمْعَنْ بِلَهْ بِسْكَانْ اِيكِي دِبِيجْ لَاقْلُونْدَه خَرْبَنْ دَالَه
عَبَاسِ اغَا بِرِينْه نَامَلَ مَسْتَهَايِ آمَالَ اوْلَمْشِيدَه لَونْ
الَّتِي سَنَهْ دَنْ مَتَعَاوَزْ اَغَالَقْ مَقَامَنْدَه عَلَى اَلْشَاتِ
وَكَاهَزَنْ اوْلَدَ قَدَنْ صَكَرْه بِيلَكْ طَعَتَانْ سَكَنْسَنَه
اوْاخْرَونْدَه حَادَثْ اَوْهَانْ فَتَهْ عَسْكَرَه اَسْتَدَعَاسِلَه
مَعْزُولَ اوْلَوْبْ اَسْتَابُولَه مُوبِهُودْ نَقَودْ وَامْوَالَه
مَصَادِرْه وَمَصَرِّه اوْلَه زَمَاهِلَكِي فَرِونْخَتْ اوْلَمْنَقْ
اوْزَرْه فَرَمَانْ عَالِي خَرِيرْه وَكَندَوْهِي قَوْجَيْه باشِي
موْسَيْه اَغَامِباشِي تِلَه مَصْرُه تِسِيرَه اوْنَوْبْ اَزِيقْ
نَامْ شَعَلَه وَارِيشْ يِكَنْ جَلَوْه بَحَابْ سِيمَانِي وَهَوْجَيْه
لَقَرِيبَه اَصْحَابْ تَغْلِبْ اَسْتَابُولَه دَاخِلَه اوْلَدَ قَارَوي
كَيْيِي موْسَيْه اَسْتَابُولَه اَرْجَاعَه وَفَضْلَه باشِا
سَرَانِيدَه بِقَيْه اَشِيَايِي تَفَتِيشْ اوْلَنْدَنْ صَكَرْه ..
مَصَرِّه كَمَتَكْ رَخْصَتِيابْ اِيلَدِيلَه بِرَوْجَه هَمَرْه مَصَرِّه
اوْهَانْ اَموَالَ وَاشِيَايِي فَرِونْخَتْه تَعْيَيْنْ اَفَنَانْ
قَوْجَيْه باشِي موْسَيْه اَغَامِصَرْه وَازِدَ قَدَه وَالْعَ مَصَرِّ بُولَه
قَرِيزِه حَسَنْ باشِادَه بُونَدَنْ اوْلَه اَغَايِ موْسَيِيْه
يَا زَيْجِيلَغَنْدَنْ نَشَوْه نَمَابُولَوْبْ نَعْمَكَيْرَه يَهْ وَاصَلْ
وَمَنْصَبْ مَصَرِّه اَنْكَهْتِلَه نَامَلَ اوْلَمْشِيدَه ..
حَقْوقَ سَابِقَه يِي فَرَامَوشْ اِيلَه دَه صَفَنَدَه غَبَيْدَه
وَجَوارِيَنْ فَرِونْخَتْ وَاَوضَاعْ نَاسِرَاه تَصَدِّيَه اَنْجَكَه

ساز احسان دیده سی اوکان حق شناس کسنہ تبع از
امنلک و اشیان (گرگولرین اشترا و بنه موی ایله
یوسف اخایه هبہ ایله کاری) مث هون او لوب فروخت
اولنان اشیاسندن هباش قویم معن غبله خزینه
عامریه طقوز یوز کیسه اپچه کله و کی سسطور دن
بیک یوز ایکی سنہ سی حدود دن کند و طبیله مدینه
منور شیخ الحرمکی سعادت نامل او لوب فها بعد
چوق زمان معمر او بلشد ر اخلاق سوده و اطوار
بسندیده صاحبی حاتم شیخ بر همکی کرم بر وجود محظوظ
اد و کی منقولدر

خزینه دار علم اغا

بیک طقسان سکر سنہ سی واخیر نده ظهور ایدن
فتنه اربابی استد عاسیله خزینه دار قدن یوسف اغا
برینه طقسان طقوز مخور نده اغایه مقامه موصون
و سنہ مزبوره ربیع الہول نده معزول او لوب مصوده
اقامته ماموره و اندہ یکمی بش سنہ دن زیاده
معمر او لد و غی منقولدر

مصطفی اغا

موحی ایله طقسان طقوز نسنہ سی ربیع الہول نده
علی اغا برینه نامل مرلم و درون و بیرون نقوذ
کامله مرجع خاص و عام او بعن، صدراعظم مصطفی
خواجه سلطانی عرب زاده افڑی حفظ مولانا
قادیسہ خلاف قانون عنایت بیوریلوں خاص

د فعنه کلام وزیرانه لری حیر نقوذ بولمینه
 اغای مشارالیهات خلاف کیرکنند نشتانه
 ملاحتله سیله میانه نه منافه در کارا بد و نه
 اغای مشارالیه لری بیح احوالدن احسان و شعار
 واقضای وقتله کنده سی مصره کمک خواهش امداد
 انکن بخاب بجهانداریدن رجاسنه مساعدم برویت
 معزز و عکره سنت مطهونه ارسان و آزاد احمد اینه
 یوز بر سنه سی طرفه دار السعاده اغای ابله اجلاد
 او اندی، بوقتی در جه سیمیان خانیان اوچ سنه
 منه ری او لوب غبود و ریکن، بر هات مکارم کرین.

اینکو منقول در

گلریز، احمد

بیل یوز بر سنه ربیع الہولی، کبریلی زاد صفا بیله
 بکام او لوب، یوز ابکی سنه سی طرفه عازم در بجان
 اوون مخدوم والد شانی سلطان سیمان حضرت ایش
 فراقه نهم ایدن مکدن ناشی، اتر لریجہ خرامان دار خلو
 او لوب خزینه دار شهریاری ایما عیل اغا اوں منصب
 چیل ایله مسعود او لدیل کدایی خلاصی ایله مذکور بغا
 چمیدا و صاف اینکو مشهود در

اسما عیل اغا

مومن ایله یوز ایکی سنه سی طرفه جھرو افروز
 بروز او وہن شپلوس ساھان اچھن خانی عقیدہ لارا احمد
 او لمشدی، او اشاده صدر اعظم بولنا نعی بھر علی باشا

رکاب هایونه عرض ایلديكى بعضا حوالى مساعده هاين
مشاهده ايده مىكى ئاي مومىالىه مدافعه سندن فهم
آنمكىه بناء، شيخخا سلام على افندى اتفاقىله بالمنا
حضوره هایونه عزلى رجاسنى تقرير، واول محله
خربيه دار شهر يارى بولنان ندىزىغا ياه جاوش
باشى كىسه سن، محفوظ أولان، سوركورك اباسىله
توفىر، وسلقى اسماعيل غامصوه تىپراول لقاوزه
امر عالي تحرير اوئى قىدىن سىكى، اسماعيل غاسىدەن
اخراج واعداد، اذان خربى يەركوب باستانبول
جانبىنه ايصال او لقى او زه بوستابىنى باشى يە
فرمان او لمغۇن، بوستابىنى باشى عربى يې سرىجى هایونه
تقرىب، و فرمانى اغايى جىرىد ندىزىغا ياه اراثت ايله
افاده كىيىت، اىندىكىد، او زەدن برو معزول او كەن
اغاچى عربىه ايله كەمكەن غير معهود، و بوقىد لە
سراى هایون خەممەسى اخراجچون طشە دن فرمان
و كەردىن كەرندر لە يكى بىتارىيەن بىز ئاكەن ئەنلىكى مسبوق
او لمغۇن، اغايىان حەمسەت ناڭدا و استجواب، و بىو
ما جىلىي سىمع هایوند، انتا ايله بخاب يادشاھىي
اغضاب اتمارىلە، دزعتب وزىر مشارايله خاص
او ظە يە دعوت، و كەندى دن استردار مەھر صدارت
او لقىب، چوارە سىئىچىسى دن سىكى سە حاپىر
البىر فى كل يق، آشىلە، و اقىچىك ئەھىل ئەزىز، مەھىم بىنە
بركۈن مەقدىم احضار ئەنلىقى عىن يە يە كەندى سوار

وردوں جنرہ سنہ رفتار ایلدجاء نوبت سلطنت
 خلداشیان مرحوم سلطان مصطفیٰ خان حضرت رئیس
 کلد کدہ موحی اللہ اسماعیل اغا، وخلفی نذیر اغازک
 مصروفہ اموال و آشیا رینک کثرتی معروض پادشاہ
 حبھان و سفر لر ترقی پبلہ خزینہ دہ دخی احتیاج غایباً
 اولیخن، حراج اصلیہ دن زائد اولاد را اشیا رینک
 غبضنی اپھون، مصر والیسنہ خطاباً امر عالیٰ حنرہ
 و قبوچی باشی کندہ لی علیٰ غامبا شریلہ تسبیر و پتوہ
 ما لرزندن بیٹ کیسہ اپنے تحصیل اولنڈنگی مصروفہ

قدما نذیر رینا

بیٹ یوزاوج سنہ سی رجیسٹر اسہا عیل اغا برینہ
 اغا اولووب، صداراعظم پیغمبیری مصطفیٰ باشی اللہ امیر علیٰ
 ایدہ منکن، تو ای خدہ مسطوراً ولدینی و حملہ یوند
 بش سنہ سی رجیسٹر باشای مشار الہما عزلت، علت
 وطن امیس منصبیہ استانبولہ طوغرلی عربیت ایتدریج
 صکرہ بر غنو سدن ادرنہ یہ اعادہ و مصادرہ ایلہ
 مخدول ایتدریج مقابله سنہ کندو سی دخی بلخی
 سنہ مزبورہ شعبانندہ معزول، و مصروف موصول
 اولووب، خصکی سلطان حضرت رینک باش اغامی یعنی
 اغا منصب محلوں ایلہ نامل قصار ای مامول و مسدود
 عہد احمد خانیں ایکی سنہ مقداری مدتاری وارد کی

اسیماقت اندا

بیٹ یوز بیش سنہ ہی شعبانندہ نذیر اغا برینہ اغا اونو

صوغانلارين اخراج ايديور ديو ملاطفه صورتىد
 مبلغ مدفونله سرقومى ھىمال فارون ايلدى، بوكونه
 نازكانه وادىلارده سرامدوس فراز، بىزات مکام
 ابان، وىندە نوان يىدىكى منقولدر، اخى عهد سلطان
 مصطفى خايندە اوج سنه مقدارى مدتلىرى واردى

عىد بادلىرى تىرىپىزىشىسى
 موچى اىلە سرای عتىق اغاسى اىكىن، اوز بىش سنه سى
 حدودىنە حادىت اوچۇن ادرىفە و قىچە سى ئىناسىتىد
 استابنولده اجتىاع و احتىصاد ايدىن اصحاب فساد
 امدادىلە دازىللىكى اغالىغى پايدە سنه قدم نهاد
 و بىلە اذن ھاپۇن ادرىنە يە وارد قىدە مستخى نېرى
 و تعىيف اىكىن، مقتضىاى وقت و حالە كورە تکىم
 و تەعىيف اولىتوب ئامىزدا ولدىكى اغالىق منصبى
 كىندويمە ابقا، و دوشاقبالنە سورە قىلو اىكى خىلتى
 الباش و اكسا بىور لە قىدەن صىكى، ادرىنە سرائىنە
 والدە سلطان حضرتلىرى ياننە تعیيان قىلىنىشىدى
 بعد الجلوس اوئى الىىنىڭ سايقا والدە سلطان
 باشىغا ايلە بلە بىطىزىدە و معزولى و بىرمەت
 مىصرىدە كوشە ئىشىن تىۋا زەنخۇم اولدىكى منقولد

أغا خاولۇن خىنيدار
 شهر يارى ئوقىزى

او زۇن سىلماڭ اغا
 قىلا مىل خداوندكار سايق سلطان احمد خان حضرتلىرى
 اقىدىلكلەرى يامىنت، الماجىم بىشىغا ايلە بلە خەيت
 مۇشى اسحاذلىرىنە او مەسىلە، بعد الجلوس والدە سلطان

حضرتارنیک باش اغاسی ایکن، اوون اتى سنه سو
اوائلنده مازالترجمه عبدالحق اغا برئنه اغافق ایله
کامکار او مشارد ده موچی ایله او ته دن برو
جناب احمد خانی به اختصاصی وزیراعظم داماد
حسن باشانل معلومی او لوٹ بندن اوّل بولند غنی
حلده دارالسعاده اغازلرندن زناده معامله ایدر
ایکن، اغا او هنگ لوزع کلو رسه کند و سیله بحارات
وموانسه ممکن دکله ر دیو ده گنه، و مازالذکر خوش
محمد اغانل نصبه ایتدیکی هفت و عزیت کار کر
او پیوب، خزینه دار موچی ایله دخنی نفیه باعث
او لدیندن بشقه بوماده سیمان اغا ایله حسن باشا
میاننده منافره یه مؤدّی و قادری احمد باشانی صد
تصویب و تریه ابد رک، بعنه کریدن کتوکی پیوب
مهرها یونله مسروق قلندری غنی کیفیت مشهور دن
بوحال با هر لاستقلال او زرمه یکرمی بش سنه سنه
مقامنده کامران ایکن، شهید علی باشانل فائق امان
ایله متعان ستاره اقبالی، موچی ایله مقدمه زوال
جهه و جلالی او ملغعن، سنه مژه بوده خدودنده خزینه
شهم یاری سابق الذکر الحاج بسیر اغا ایله بله مهزول
و قبریس جزیره سنه موصول قلندر صکره، سیمان
قبریس مدحوم و مدفون، و بسیر اغا مصره کمک
مأذون او لدبلو موچی ایله وجیه و قوره کرم و بخاخ
موفود بر غایی هنیف و قوریدیکی مذکور و مسحور

عَنْ سَمْوَاتِ الْأَنْجَلِ

نی الاصل بکھان سلطان باش اغا الغندن حرم هایونه
داخل، وزیر مصاجنه واصلی وله رق بوزیر کوچو
بشت سنده سعی خضر فرده سلیمان اغا بیرینه معطر ساز تجلیل
کامرانی، و معلم طلحه نبات جناب احمد خانی اول نظر
حصکره، سنده عزیز بوره او آخر زند، مقامندن الفضل الله
مصره ارتخال و آنده بر مدت شواغل مناصید
فارغ البال او ادیله موحمی ایله درویش نهاد و تواضع
شعاع بر اغای محاسن کرد ادار ایدیکی شهادت کرده

امتحانات خبار در:

نیلا صل مارا لرجه یا بر افسز علی غانک جرامی
اوبلق او زره حرم هایونه داخل و خداوند کار سابق
سلطان احمد خان ثالث حضرت بزرگ افندی لکلری
هنکار منده سند ماشیان سهان تبری شرفن تعصیل
انگلن، جلو سیر ندن صکر و نعم مصالحیه وصول
ایله بخلافی مساز و اهتزاز و اون التی حدو دن
دایه قادیه جمیع شریقه کوئور مکه مأموریت له کسب
امتیاز امتیازی بعده القبول اون بدی سننه سی
حد و دنده خزینه دار اتفیه بایله سننه موصول و حضور
شهریار بدیه معتبر و مقبول ایکن، یکرمی بش سننه سی
حد و دنده دار السعاده اغاسی سلیمان اغا ایله به
معقول و شتر سیه کنمای بعده مصدره اقامته لیک

حالىرى جلوه كى ساھە حصول اولدى بىرمۇتدىن
مەدبنە منۋە شىخ الحرملىكى يىلدە مظەراعتىار وابىشى
و يىكىرى طقۇز سىنەسى او اخىرنىدە شىخ الحرملىكتى
عىنىز محمد اغا يىرىنە دارالسعادە ئاغالىقى ايلە كامىكار
اولدى يىلدە بروجە محىدى او ناوج سىنە عەمەد سلطان
امەد خانىنە او فاتكىدازە بىجاوس سعادت مائىزىز
جناپ سەمود خانىنە يىنە مقاملىرىندە بىرقۇرە واعتماد
لە دەولەت مەتابە سىنەدەلىلىيەنۇن سىنە سىنە داشت تۈرگۈ
اپەت واقبىللە كامىزان او لەدقىلىنىڭ سىكەر كېرىسىن
و خىامىت بىچىدەن ناشى ئىغلى و عوارض بىچىدەن كەرقەن
و كۆچھا يۈنلە بەھار تىدە نام ساھىسراوە سىنە مىزبۇر
حىاذى لاۋلا سىنەت. ئون او سېچىنى كۆپ جىاندە خەنارى
مشىخۇن "وابى اینىب انصارى تىرە لەرلىق جوارندە مەنۇن
اولدى يىلدە بروجە مىسطور او تو زىنە على ئىتوالى منصب
جليل مەذى كورا يىلە مېتىج و مىسرۇ راولىق بۇنلازىمەن مۇنۇ
اولوپىم دولت عىلىتە دە مۇئىن و مەستشاد رەزىن لە طوا
و عظيم المغان بىرداھىيە روزكار ايدى. كەندىيە
نىشت و تەلىق و ايدى سىلە بىرەندەر اقىلانىدە مەدى
كىزمان شاد كام و كامىزان، مناھىپ فاخىر ايلە مىثار
بايسان ايدىكارى مەتتاج بىيان دىكەدر، اصحاب معارف
و حىيىتىقى حىات و تربىتىلە بىجىول، ارباب تواضع
و اقىقادىنەن دە معنېرى و مەقىبۇل او لوب، امتداد
زىمانلە احوال و اھۋار، ابای روزكار واقف.

مقداد بـ ناسه مطلع و عارف، مباحث علميـه و ملـسم
قـانـيه دـن بـهـرـه دـانـهـ صـاحـبـ اوـرـادـ وـاـذـكـانـ برـذـاتـ
باـهـرـهـ قـيـدـاـرـاـيدـىـ، اـبـوـ اـلـقـبـ اـدـصـاـتـ قـصـيـدـهـ سـنـدـهـ
مـدـرـسـهـ سـيـ وـاـوـاـخـرـعـمـنـهـ مـرـفـقـ اوـسـنـدـهـ، حـالـوـپـاـشـاـ
قـبـوـسـيـ اـيـلـهـشـنـكـلـ حـاجـيـ مـيـانـدـهـ بـجـامـعـ وـدـرـسـهـ وـنـكـيـهـ
وـسـبـيلـ وـكـشـفـانـهـ سـيـ بـرـأـثـعـيـلـ اوـلـوـبـ اـطـرـافـ وـكـنـاطـهـ
آـثـارـ خـيـرـتـهـ سـيـ فـيـ نـهـاـيـهـ دـرـ رـحـمـهـ اللـهـ عـالـيـ عـلـيـهـ
حـاـيـيـ اـغـانـيـ دـرـ شـعـادـهـ، اـيـاهـ بـشـيرـهـ
آـفـاـيـنـرـ خـصـرـتـارـيـ

عنـيـاتـ بـخـنـاـيـيـ بـارـيـ، وـدـسـتـيـارـيـ بـخـتـيـارـيـ اـيـلـهـ
بـلـ يـوزـ اوـ توـرـ بـدـىـ سـنـهـ سـيـ مـدـوـدـنـدـهـ دـاـوـهـهـاـنـهـ
دـخـولـ وـخـداـونـدـكـارـاـيـهـتـ عنـوانـ وـالـوـشـانـ
سـدـهـانـ جـمـوـدـخـانـ حـصـرـتـلـانـيـكـ اـفـرـيـلـكـارـيـاـيـمـدـهـ
خـادـمـ باـهـرـاـيـنـتـارـيـ تـقـوـبـيـلـهـ دـاـمـنـ بـكـيـرـشـاهـدـ
سـهـوـلـ اوـ سـعـقـنـ سـهـ اوـ كـيـرـيـدـيـ دـيـاـيـهـ شـقـقـ مـقـدـمـ نـلـصـاـنـ
مـحـمـودـ مـضـمـونـنـدـنـ مـسـفـادـ اوـلـهـ جـلـوـهـ سـعـادـتـ
مـاـنـ نـوـسـلـيـنـدـنـ صـبـكـوـهـ پـرـقـانـظـابـ آـقـابـ كـرـدـاـيـ سـرـوـهـ
لـرـيـلـهـ، مـحـلـانـيـ اـنـوـارـاـنـغـاتـ وـاـحـسـانـ، وـبـلـيـتـ يـوزـ
قـرـقـىـ دـرـتـ سـنـهـ سـيـ غـلـرـىـزـ، هـنـصـبـ لـوـزـمـ لـوـفـخـارـ
خـزـنـيـدـ اـكـلـاـيـلـهـ مـحـسـوـدـ اـسـبـاهـ وـاقـرـانـ وـمـشـوـلـ بـطـارـضـ
عـوارـفـ وـخـلـانـ بـيـرـلـشـلـرـاـيـدـىـ، مـكـارـمـ اـخـلـقـهـلـهـ
جـبـيـوـلـ وـمـوـصـوـفـ وـمـفـاـخـرـ وـمـعـارـفـهـ مـشـغـوـفـ وـمـأـلوـفـ
اوـلـلـرـنـدـنـ نـاـمـيـ، اوـنـ بـشـرـ سـنـدـهـ فـدـرـ مـدـنـدـهـ سـرـكـيـرـ صـدـفـ

وَاسْنَافَاتُ اُورْزَرِهِ دَارِرِهِ يَوْمًا فِي وَمَا سَتَارَهُ مُجَدِّرِي
اَفَاللَّرِي بِرُوجِ تَرْقِيدِهِ سَارِرِهِ مَدْوَحَتِ اَطْوَارِ تَسْجِيَّةِ
نُقلِّ مُجَالِسِ بَادِيَّهِ وَحَاضِرِ اَوْلَهِ رَقِّهِ حَدِيقَهُ بَحْتِ
نَمَى مُجَدِّدِ مُسْبِتَلِي فِي وَضَاتِّ بَحَابِ رَبِّ الْأَرْبَابِهِ
رِيَانِ وَشَادَابِهِ وَيُوزَا لِي طَقْوَزِ سَنَدِ سَبِّي جَاهَدِي الْوَرَبِّ
اوْنَ اوْجَنْجَنِي كُونِي، قَرِيَّكَهُ هَمَابُونَ شَهَرِ بَارِيَّدِنْ دَارِسَمَّا
اَغَالْغَنِي اِيلَهِ كَامِسَابِ اوْلَدِيلَوِهِ خَصْوَصِرِ اَنْقَهِهِ وَتَجْرِي
فَائِقَهُ دَهِهِ سُرُّوَارِيَّهِ وَيَاهَوَتِ كَيِّي مَشَارِبَالْبَانَانِ
بَعْلَسَادِي اِبِنْ مُقْلَهِ بَهَادِنْ رَزَّوَرِيَّدِوبِ، كَوْزَسُودِ
لَرَدِي كُورِمَلِي اِبَحُونِ حَسِنِ خَصَّهِي، شَيْخِ وَعَادِكَلْسَهِ
بَحَابِ شَرِيفَنَهِ فَصَفَّا لَقَلْتَمِ اِيلَرِايِّدِي خَامَدِ قَطْنِيِّهِ
مَضْبِيَّيِّنِ زَيْبِ سَرْلُو حَمَهِ عَنْوَانِ، مِيدَانِ كَانِكَشِيَّهِ
هَضَدِهِ بَحْشَاهِي شَبَاعِ وَتَوْزُّقُو بَارَانِ، قَرَاستِ وَرَوْسَهِ
آيَاسِ وَمُلَوْعَبِ كَلا سَنَهِ يَهِ سَبَقِ آمُوزِ مَلَاحَتِ
بَيَانِ وَعَدْرَبِ بَسَانَهِ اِبُوا نَعَلَهِ وَبَنِ بَنَانَهِ بِهِ
عِيرَتِ اَفْرُونِ، مَبَارَتِ وَمَجَانَسَهِ نَظَارُ وَشَبَاهَهَهِ
هَهَكَهُ طَبِيبِ يَصْوَحِ وَلَكَ كِسَلِيَّهِ، وَكَهَكَلِيرِ يَعَصِيرِ وَهَكَبَانِ
اَوْجَنَدِهِ بِالْأَوْقَانِ مَعْفُومِهِ، اِذَا مَا اَنَّا اَهَادُونَ
تَوَقَّدَتِ، عَلَيْهِ مَصَابِيَّخِ الْمَلَاقَهِ وَالْمَشِّرِ، شَاسَتِ
وَهَشَاشَتَرِنَدِنْ بِرَغَيَّهِ، سَهَلُو خَلَوَلَقَهِ طَبِيبَهُ
بَحَصَى لَهَصَابِلَهِ اَنْ تَحْصِي مَرَاثَهِ، شَيَّالِ اَطِيفَهِ لَرِنَدِنْ
بِرَقَلامَهِ سَالِكِي مَهَاجِ تَشَبِّهِ اَزَابِ اَوْنَانَهِ تَارَهِ
لَهَسَ تَشَيَّنِ دَرَوَيَّدِهِ اَمَاءَهِ مَنْ بَهَشَلِهِ، مَشَلِي تَيَّهَهِ مَنْ وَكَهِ

فَإِنَّ الْمُسْكَنَ بَعْضَ شَمْ النَّارِ إِلَّا حِدْرٌ فَرِمَا .
بِجُودٍ وَسُخَادٍ حَامِتْ شَيْمٌ وَبِعُصْرٍ كَوْمٌ عَلَى الْهَمْ جَلَّ
الشَّيْمٌ بِشَوْشٍ وَبِسِيمٍ ظَرِيفٍ وَحَلِيمٍ بِرَحْمَاتٍ فَرِسْخَنْدَه
فَالْهَمْ بِعِيمٍ الْحِيمِ أَوْ لَوْبٍ .^س سُورَتْسَهَا أَوْ رَشَانَقْلِقْسَعَيْهَا
مَثْلَى صُورَتْهَمَى .^س افْعَهَهُ أَوْ لَمَاقَهُ كَزْمَ كَلَسَهُ أَوْ صَهَهُ
جَيْلَهَةَ الْأَصْلِ قَلْرَنَيْهُ مَخْصَرَصُ بِرَكَابٍ مُشَعَّدَهُ كَبُونَهُ بَهَ
تَأْلِيفٍ أَوْ لَيْقَ اقْتَصَنَا يَدِرَدَهُ زَهَانَ سَعَادَ تَلْرَفَهُ
حَرَمَزَنَ شَرِيقَهُنَّ أَوْ قَافَهُهُ دَاهَتْتَهَهُ أَوْ تُورَشَنَ سَجَاجَهُ
دَكَوْعَ وَالْخَاحَالْتَرِينَ كَوْسَنَورَشَنَ مَسَاجِدَهُ وَمَعَابِدَهُ
إِيمَاكَانَ هَهَتَ وَعَنَاتِلَرِيلَهُ مَعَرَرَ وَآيَادَانَ وَنَقَّاهَهُ
جَوَلَدَكَاهَهُ رَخْشَ رَيَانَ وَعَنْفَوَنَرِيَهُ أَوْلَانَ . مُورَهُ
جَزِيرَهُ سَهَا وَقَافَهُهُ مَبَرَاتِلَرِيلَهُ رَشَلَهُ بَقَاعَهُ وَلَدَهُ
أَوْ لَوْبَهُ سَأْرَمَدَانَ وَامْصَارَهُهُ خَصْصَصَهُ مَهَيَّهُ
سَحَرَهُنَندَهُ . خَيَّرَاتَ وَحَسَنَاتِلَرِيَهُ خَارِجَ حَوَّصَهُ
هَلَامَهُ أَوْ لَعْنَهُ أَضَابَهُهُ طَالَمَهُهُ دَادِيلَرِنَدَهُ لَفَهُ أَهَامَهُ
قَلْنَشَدَهُهُ أَيَامَهُ بَهْجَتَهُهُ ارْتَسَامَرِنَدَهُ نَامَهُ نَامِيلَرِينَهُ
تَأْلِيفَهُ وَرَزْجَهُهُ أَولَانَهُ كَبَ وَرَسَأَلَهُ عَلَمَهُ شَرِيفَهُ
رَغْبَتَهُ وَاعْتَبَارَهُنَيهُ دَلِيلَهُ كَافَهُهُ وَاصْحَابَهُ مَعَارِفَهُ
وَكَالَهُ التَّفَاتَهُ وَكَرَامَهُنَيهُ بَرَهَانَهُ وَافِيدَهُ جَنَابَهُ
سَحَقَهُهُ شَهَهُهُ مَوْفَقَهُ بَالْخَيْرَاءِ بَلِسَهُهُ آمِينَهُ اسْتَصَهُهُ بَعْضَهُ
اصْحَابَهُهُ حَقِيقَتَهُهُ مَوْلَفَاتِنَدَهُهُ الْبَاهَهُ لَهَا سَرَعَطَطَهُهُ وَكَانَهُ
هَبَتَهُهُ كَاهَهُهُ كَهَادَهُهُ وَمَنْ كَانَهُهُ فِي اسْهَاهَهُهُ حُفَّهُهُ بَكْتَرَهُهُ كَاهَهُهُ
عَبَارَهُهُ مَهَهُهُ تُورَهُهُ لَعْنَهُهُ حَرَوَفَهُهُ بَهَيَادَهُهُ سَحَرَهُهُ بَاهَهُهُ بَاهَهُهُ

حساب اعتبارینه کوره ایمداي اعداد او مقدرتنا
اسرار الہینه دن سر عضمی منضمن او لوب هر کلک
ا سمیندہ واقعیم او لورسہ اول کستہ کثرت العطا
ر بانیه ایله مخاطب و محفوف و و فرت حاضر
خیریه ایله مشمول و مألف او لور دیو مسطور
بو کلامات سر و صدق خارجاء مشهود او ایش
کلابصار او لدیعیدن غیریم: تخصیص عنایتیو فذیک
حضرت تبریزی سلفلرنده، قرآن ذکر سیوره
صفاتلنرندہ ظاهر و بدیدار او باغن: عنایات
سبحانیه دن متوجهند که سلفلری مثلاؤ اتوز
سنه دن زیاده سینه عز و سعادت ده برقرار و همراه
ملحوظ لحظات ختاب شهریار عالیعتار او لد اسر
و من لله التوفیق فی كل الامور و بشیته کرو لکم حکوم
والشکور ..

بعونه سخانه ادات و امکان مساعد و معوان
او لدیعنی رتبه لرده اشبور ساله بحیله صورت
یافته **حسین ختم و هشت نمای** غایت و فرجام ایش
ضمینه مسطور کلاساجی او دن ذوات کرامه ایش
بسقه بسقه حماسن اوصاف و مخادر الصافری
مساعده و قابع نویسانه علی ما یلیق با انسان به بخت
افروز منظومه بیان او لدیعیدن ناشی جبر نقصان
و تنویه اصوار و عنوان اراده سبله علی المعمور و زیارت

مکارم اخلاق و مفاسد نیازه سرا قلوب منکفله
بر تکله عقیله ایله نظریز و تجیر غافل ملاحظه
دا منکر ضایع عبد و که سیر او لذتچه سنت
سوزشنه که در که زیب کوش ایدلم، تحریکه
هزدر ک نقش هوش ایدلم، بزه زلول معانی بنع
تحقیق، کشور ک شاهینه رغبت، ایاه نوش ایدلم مهربو
مداغنه سی صیرت افزایی متحیله فهمه، و سیده
بچوله سکا شبدیز خنده او لطفه متعاقب
زهر دریکه بسته دهلاز بکشاید، مالخنه امنداد
فتاح و اهله النهاص ایله عملای اعلام و فضاد
تججه آنامدن هائمه سادسه رجالدن او لوپ
باشیون طفستان بدی سنه سی جدو دنده متوق
ابوالفرح ابن جوزیلک تویرالبغشن فضل
استودان و الجیش نام مؤلفه طفرباب و بو با به
کتاب مذکور است بالقام ترجمه او نه سی موصوب
حیز و جواب استحباب ایکن ما قصره من عباب و ثیة
مش اناب، مصیداقته شدیلک بر مقاله مختصره سی
تلبغص و انتخاب اول تکفله اکتفاه قمن رای هن تیغه
آتشه، فهد رای اکثره مشیلی اثیله افتدا او لفسدر
مسیاق مذکور او ذره، مؤلف مرقوم کتاب موسو
دیگشند که بوطائفه لطیفه نلک آبدان و قلوبی
قوی او مقدم ناشی شیاعت و حادث و مکومت
آنخوارت ایله موسیوف و شیخ خلق و طیب شمله

مأوف سهولت عبارت و طلاقت، و عذوبت
كلام و فصاحت، ابله بمحبو لردن اعتبار صور
بيض و حسانه او لميوب، فضل و الحسانه او لمفضلة
احمرار لون، تزكيت تهيب و نقاصه او لماقرزهينه
بعض شعرا، و حبيب سواد اللون ان هيل
حالك شهدا سواد المسلح والعود آسود
وهذا سواد الاوكن يشقى بالسرمه، وينهه كماليسه
بالركوع و نسجده، منصوره مسيه استدانته
وبغضيله، يكون الحال في شدة قبره، فبكه، و
الملاطفه و البهارات، فكيف ياخوم انسان على ميزانه
له في العينين سعال، ملجه سيله تزبين و خذارة
خشاف اليداره، وفي المثلث به لونه دقيقه و شريفه
او ليسه، اشرف اعضا او هذ سواد عين ايجون
وطبخ طعام خاصته سن منضفه او لآن قلب وكبد
ايجون اختيار او لمتازه، اناردن اهليه استه
ايكن طبأ نفع عظيم محتوى ايديك، باهنه، مذكوره
ومقناطس و محکاه خاصته، على المخصوص ججر
لهم سودك ميمنت و فضيله، تلذذه سلطوره، و اند
دي داكارى جماره سورمه نات هر كشك كوزنده لطفي
مشاهده و منظوره، و مسلك و عوده، راجمه سعي
اضراف عالمده، فابح و منشور در و بوجيل جيبلان
بني اصحاب اخهود و ذو القرنيين، و لقان كبني
جبيا بني عظام، سالم سدىنه، و بلال بن حامسه

وأسامة بن زيد مثلوش حماده مرام عطاب بن أبي رباح
وحبيب بن أبي ثابت ويزيد بن أبي جحيب ومحمل
شامي مانندى علماء ذوى الحرام ابن معاوية
ابو سود وذوالنون مصرى وابوالغيرة البناى
كبي عباد وزهاد وعنبى ابن شداد ونصيب
ابونجاش وابوذكاره مثلوش شعراى بلاوغت معناد
وبقى نهاريه اذكريا وكرشان ظهور آبه وب احوال
وابصوار لريک كتب طبقات وسيره مذكور ومحرق
شريفه محمد وحد المذهب نهاهت شان وراجحت عنوانه
دكاله طريقه سى او زره مسروح وصفصله ان جمله
ابتدائى لمعان انوار محمد به ملوك جئنه دن بخانى
حسابارينك نامه رسول الله تکريم وقصيديق ايله
قبول اسلام اتفاه سى كييفتى علاقه جنسیت وحيثيت
ايله كدویه منسوب او کانلر ك سعادت دارينله
معنى ومشرف او ملرينه برهاں جمله رسام
او نفع رسلاه عنبرن کلا له بمقام الأجليله
ايله مذيل ومسکية الخاتمه قلمغه تصدی وقادم
أولئك شهدوا

نامه دا پهليا ملوك جمله ايله ايله
من محمد رسول الله الى البخانى ملوك العيشه الى
آحمد ايک الله الاله القدوس السلام المؤمن
المدين وآشید آن عيسى ابن عربىم روح الله وكلته
القاها الى هر پسر ایشولى لھیشہ تھلکت بعدیش

وإني دعوك إلى الله، ومهلا شيلك له، وإن شفعت
ولئن بالذى جعلنى فانى رسول الله وقد بعثت لكم
ابن عنيجفعه ومعه نفرًا من المسلمين، واستلام
على زبائن المدى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ النَّبِيِّينَ
سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا بْنَى اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الَّذِي
لَهُ اللَّهُ الْأَكْبَرُ الَّذِي هَدَنِي إِلَيْهِ سَلَامٌ أَهْمَّ بَعْدَ
فَقَدْ بَلَغْتِ كِتَابَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا ذُكُورُتْ مِنْ أَنْ يُعْلَمُ
فِي رُبُّ السَّمَاوَاتِ وَلَا رِضْنَى إِنْ عِيسَى بْنُ مُوسَى مَا يَرِيدُ
عَلَى مَا ذُكُورٌ مُفْرِّغٌ نَا إِنَّهُ كَافِرٌ وَقَدْ عُرِفَ مَا يَعْتَدُ
بِهِ إِنَّا وَقَدْ حَمِّلْنَا بْنَ عَمِّكَ وَاصْحَابَهُ وَآشَهِدُ أَنَّكَ
رَسُولُ اللَّهِ وَقَدْ بَيْتَ عَنْكَ وَبَيْتَ ابْنِ عَمِّكَ وَاسْلَمَتْ
عَلَى يَدِيْهِ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَقَدْ بَعَثْتُ إِلَيْكَ ابْنِيَّ
وَإِنْ شِئْتَ أَنْ آتِيَنَّكَ فَعُلَّتْ يَارَسُولُ اللَّهِ فَانِّي أَشَهِدُ
أَنْ مَا تَقُولُ حَقٌّ وَالنَّلَامُ عَلَيْكَ وَدَخَلَتِيَّةُ كِبَارٍ

تمت وعررت بعنوان المغاربة في شهر رمضان
لسنة ثلث وسبعين: بعد ما توليف من هجرة محمد لا مدين
عليه وعلى آله أفضل صلوات المصطفى
مار شم القلم أخبارها وأثنان
متبدلة على منصة الأناضول

مکمله روحیه اغوار مساله الله ۱۰۰
مورایید مرور زمانه مقاصده نهان و استقرار دنی الامن تعجب
منش و حبیله در زش براجویه روشن . بار کار رزیک را و ملغون محروم
قوچه خود باشد هم گشکه تویث صدارت ای داری زم عبد الله باشد
و چنین دو اندار محمد با پاشا کبر مدائن ولین ایحاب و محضنا کندز گریسته
او امیق رعیله بکرد شریکه عائمه و اب دوزی جبرت ایه مصدر فی
اسکله نازد رود و برو خواص دعوام ذهنجونه منعنه اسوی صغار
و کبار . عبد ملوكه بعمر اصل سیما نامه بر خرسرا و علما که بجهش
و ادبار نیمه سلم و کفر نار و اول دخی شیطنه حورب و چنخانه و نامه
سیمایید زر آند و ز قهنه کسیده همیله ر نه فتوی الاقدار . اهل
غم کریا به چشم . بیوز کله سراوار . ارنو دھن نامه بر کات بلفن کار
غمی رهسته و من کل الوجه غصب ایوال هباد الله و نشیش
وطایید و زار اتحاذ ایمکن قوچه از زد دین و مذهب کیمپه بیر کله
و کاخی مشکو بر الای نجت از و مناصب دیوانه اید اوچ بس سهم داصل
سرزیل نسزو نیست او اعریه ایه کسد رس . مو دی سیمکه بیر بیله فیشه
ذمته تکمیله بک علطفه بجد رس . کات زم و خالص زکم علی بک دوزه
مدانیه و حمام و زعامت صالوب ادم اولیق سود اسد و بی شکور دلخواه
چیلسید و لشکم از زم و بجزید و ارق مظاهر سیلانه ندانش دیشنه محروم
عقوب ایام و اراده دسته جفا و از اید طهوza الحکمه شواری بیش
کله سندلی حسن د دیزه له بکز بچه بیول کسن . د سار اصفهان امام د
نواع حشر اش و هوا دک کروه کروه مدائن و سخنه مقوله سخدره و
صر افدره اعنوب و بایحوب نامه خود معنته پشیل قوشکه کاره
و ایزه نادار و ایزه ایه ایه ایه د ایه ایه د محمد ایه ایه سیمایید

وَعَنْكَ دَسْتُ وَرَا نَسْ طَوْقَنْ اِيْلَه اِصْمَارْ وَابُوكَتْ
بَابُكَادْ طَلْتُ بَنْ هَسْ دَخْوَلْه فَرْجَه بَابُ اوْلَنْدَرْ كَيْكَ مَدْرَكْ
اِنْفَرْ كَيْكَ بَصِدْغَيْرْ يَرْ دَرْ دَيْلَه جَهَه دَرْ سَائِيْه حَمْبِيرْ دَارْ اِيْرْ
بَرْسَنْشَ كَهَارْ اوْلَرْ قَيْ اَبُونَظَرْ اَحَادِشْ اَعْنَ مَاعِ الْعَصَمْ
اَرْ كَمْ اَلْ عَيْ سَنْدَرْه تَجَهَه دَسِيدْ صَوْرْ تَرْنَاه جَمْسَعْ شَنَاهْ
وَضَدَه اَسْوَوْ بَالَدَاتْ دَنْ بَلْوَاسْطَه حَادَه سَنْدَه طَشَه حَمْمَه اَتَاجَهْ
كَسْدَه دَارْ اَيْلَه كَوْرَشِينْ دَيْلَه دَرْ طَرْقَيْرَه اَسْمَه دَرْ كَيْرَه اَرْشِينْ
اوْرَدْ مَنْدَرْه مَطَابَتْ طَفَتْ كَهَارْ وَكَاهِيْفَ غَيْرَه تَاهِه طَرْحَه اَغَزْ
اِيْه كَتْ جَكَرْهِينْ كَهَتْ وَخَانَاهِينْ خَابْ اَنْكَدَه بَاهْ وَاهَزْ
اَيْرَلَاهِه اَسْتَهْنَوْ اَحَوَالَه اَجَالَه شَوْهِيْه دَرْ كَهْ بَوْنَكْ رَاهِيْه دَه
اَرْ جَمْ سَقْمَه اوْلَقْسِينْ اَدَنْ بَرْسَنْكَه تَجَهَه كَلْه اوْلَه مَنْدَكْ
بَاشْقَه بَرْ جَاهِه مَفْسِبَه نَاهْ اوْلَنْدَرْ كَيْ اَوْجَه قَاهَه جَاهَه سَيْه دَيْرَه دَكَه
صَكَرَه اَغَاهِه دَسِيدَه بَوْلَه دَجَوْه سَقْهُه سَهْيَه دَيْرَه دَيْرَه
اَنْ يَهْ دَاهِه سَنْدَه خَاهِه مَرَدَدَه دَوْبَعَوْه اَوْسَهْهَه دَه
شَنَاهْ كَهَه اوْلَه دَيْلَه دَخْوَلْه سَطَنْه غَولْه بَكَرْه اوْلَوْه فَرْجَه بَلَه
وَدَفَرْ دَارْ اَفَنْرِه جَمْ اوْلَه بَشَرْ بَعِيزْ كَيْه صَرَافْ اَقْيَسِنْه مَلْهَه
اوْلَنْدَرْ كَيْسَه اوْلَه اَيْه مَرَدَه غَولْ، وَنَفِي بَلَاهِيْه تَكَدَرْ وَنَغَيْه
اوْلَنْتْ طَرِيقَه سَهْرَه اوْزَه بَرْسَه حَمْمَه بَسْ التَّكَهْهَا دَاهِجَه دَورَه
وَفَرَرْ دَارْ كَوْرَلَه كَيْيَه سَبَالَهَه دَه بَهَرَه دَارْه مَكَرَه دَهْه بَهَه صَدَه
حَوْنَيْه دَنْوَه تَوْلَيْه اَحَادِشْه مَظَهَه اوْلَنْدَرْ كَيْشَيْه فَيْرَيْه
كَسْدَه نَفَكَه بَهَه وَنَذَرْه سَهْرَه تَاهَه اوْلَنْدَه كَيْسَه دَيْرَه
كَوْرَه لَكَيْسَه اوْلَه دَرْ زَنْخَشَه دَهْه اَنْدَه بَسَه وَجَاهَه دَاهِه دَيْرَه

بر سر و از مقدمه خواجه روا رسالت نموده سند از این او را کات مراد نیویست
هر راست اید را داشت و پو خدش کاری زد سند و عیال و افراد است
و فرم ام امچکر نه حال این سه بزار نمود اخوند من نیزه ام اول نزه لاید
دو نیزه ده قول نویزده برشی کو توپر را برخواه باش اس اس قیزه
او لمده امچه امچه دشادیز را کو ترا که بیور را اینجا باش به باش باش
اد خل ایدیلر مخصوص ایس باز کنک در در در جهانی هست طوبه
کیزه را معمهود اغیر این حق و قشیق حق کو زه برو بود شن
طوبه ده دوای دار المفقر نیزه بیل بویب یار بخواه نهاده اید دام
بو خس بیو بخیزه بیهی ب اخنه اسد د مهد د امغفره باشند
کیزه نیزه بیل نیزه بیل نیزه بیل نیزه بیل نیزه اکثری یا خود گشته
غصه کو رویو سیم یوزک اسکی سوده بکر دلو او شد
آش ایزه زای جوزه ارد بجه بالله جز اتفاق ایده اتفاق صحبه
بو سند بیزه ده مراد او زنه اتفاق کسر سند نه زره ده
عاز کرک ایدن کرک ده کرک تلمیح ولصر بخا انهم ملکه بیه غوزه عیز
لشکر طوبه ده و که بر قاعیه بار عیه کشی شارک ایده بار عیه
ایده اتفاق ده ایدن که بر زنک آیز کو زکه قاسی همود ایده
بو حشمت بالله جز اتفاق کر و که نه زده ب ایا افدر بیو بیکه خط ایدن لشکر
ذار ایس کو زن رسوب زد ده اکلاح بیور و هم جه از این طرز و قت درها
علیک کی ب حادیه سه و طرف و فجه و باصره صیونی کو کی جهن و قیار
سطه ایس ایس صیونی ایس که بیو بیکه هموده نه زده و قوت خجی ایدن که
شاره شسته و ارجمندی جنگ طلب و اخذ و ایغارت عالمه بر عالم
قطعا که ب حضن ایچ بیچ لطفه نیزه منصوره بلکه ایزه زونت کو زن را زیمه

فشنوب و مرد را اول بقی خود را با حضرتی که محظوظ اوید رسه
ستل اینکن ای خیر شنا اذ خوبی را به همراه بود میرزه بوی بوز
جی خیر بر کلیک سا مکنه و اصل و کل سالنده مشح شفافه که
پیشنه دو سبز قاع کو نشکر اغا افیز و صفت بخود دیوی نوشت
و حض اس طلاق ایه بیور دیور و مصافت و شوک فوریه طهو
اید حض ایه بیور کاری خودشی کن بیو ز خروش السویسته
دسته محظی و اصل ای شریه شوک طلبویه کلیکت و ملطفی و
ارها ب اولن ایشی علی التغییل یانی نام تکمیل کنواه و پسوندیه
کن ب دعی ایم بانقدر چیز و دلکلکت بر کل که و راضه
بوضویه سیم و ده و چهار و شی لار خوار و بس و اسراره ماقرر
مالکه ایکن اذ خوبی پلک بر دسته خوبه ایکن طلقانه که و فتو
جبور و نهیه کی اتفاق اکناده ایش ایزد ایکن طلقانه که و فتو
و خصوصیه ب ایل علم کو یعنیده و جسمه حیر ایچ کل که و بیز
سویکه زهره ای میویه ایش رتبیه و اید که ایل ایش ایل
قدرت ای ایل طلبویه دیس بیه عالم کند و بعضیه ای خیش
کوئل ای ایم نفر سیوس ایکیه معلم ای ایش ای خیش
بر کم کی ای ایکن سهاره سه زرقه ای ایش ایکن طلاقه مقدره
سو ایق طلبویه دیکه بشد ای ایش ای شکن خیش خیش خیش
بر ولایت دعوا طلبویه دیس بیه و بجهه بیوف او زره ای ایچ خیش
کوی خیز ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل
عبور ای ایکه مکن باید کوئه دیس ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل
اسکار میسر فیل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل
و فریانه میخادر دیکه دیه بیم فرم بود دیوی بیکن ای ایل

اوازیکانه رفت و ادب صادق کفاره صاحب و فاره میگفت
اوچاره و نسله از پسره مقداری زیاده اول مسند محمد الله
مسند و نظر با شاه عالم بناه الله بحمد اللہ والشیخ
نادا نکست صلاح رشت الوہج العلی

هر کراشیق دهد بمنه ۰ نامت شرت دیگر بند
دواده اصلای خطاو ر و سالمات حکمای جهات و حفایه
شماره ایل بند سکه ایک محظوظه ایل او اخوند تنه نامت
درجه اهست ایوب مقامت خنیده دار شهید بله بستان مریان اما
اقامت ایلدهه رته ای ایوب انصافه ه میلهه صغاره لیاره
حواری ساعی فلزی ایلیه

حضرت مسند از مراجعت اغا

شارابه بشیر ثانی بقصدا الله الحکم، رشت تاجهه فنا و
دار الفضا، بغا الیکم برند و لست مر جاز و بایاقه با قوت
نشید سجهه ر مناره بستیده و دیگه کفره کزینه مهربات سحب
مع جواد ایج ها عاله مسندیه سجهه مرواید نشانکاه کف
سدن و مطالبه هر بین شیعین ایه شر میاب او لرد نیامه
آنمهه نهان اسا تعظیم و تکریه سحق کریلهه لکن اعداد
سچیه کی متفاوت متفق هسته انسان نصیه میوه عریق هم دارند
و اد کاره متعاده سی حسن عظام بولیب زک دینا و عز و بغا الیکم
اول مسند سعاده جو هر انا شایزه و نظاهره هر بین هر چیز
یله جلیل لعنوان قیلدنهه محمدیه اسکهاره ایازه بکھله
محمد ملیک سلطان سلطانی خان نکت شاکرهه سی و دان نایع
وزنه مع دانه سند و رفع کورستانزه هشت متوان دخوبه هم
منیار لرد، فذاده سرقه، و فالمیان ارمته ۰

جنو هر مجسمه مداععه

هار آیده بستیه سرمه اعراضه داتنه سی حسن اخلاق
 لیله بجهوله و جواهر اطواری صوینه قبراط بقراط غیره
 و جرد ملوک جود اولیه نول مقام سمره شایان صمعه
 و سویی ایله مرجان عا انتقاله افالن منینه عزیج دلیه
 صد محسره ولوج الیه سکرایی متفه
 در کرامای بحد رشاد شاه همایه افیداد
 افسرینه سر بر سلطنه نهایه ه سرف اندوزه دولت نهایه
 السلطان بن السلطان و السلطان عبد الحمیخان و سلطان
 احمدخان لفاف حسنه کار فحصنه دلیل نصرت امیر سرمه و قدره
 اون سکرکن س وزنه اول جای سعادتنه رفع عوستام
 رفیعه شیرابیم، سینه دلمتیه ه

صالحی شیراب

اوله ستار بند سبلهند و آستار بند سعادتند
 سنده نزه و دیزه، ز جلوس بیت ماوزه، خان شهریا بیلت
 سعاد بولینین اول ایام بشارت شیرالهین اوئتاب، جاره جار
 بشیر و بشیده، لش بعن سنه دن زیاده صد سعادت قدره
 بکاهه رفتار ظهیره، و فتنه رفیع ام رایله اول مسند معاشه
 قباره، و حدت مخدعین دلپند و بکاهه یکن عیشه
 اذ ساقده از عن ازراهه، فلیس ای ازک سیل

صد اجهه، فای قب هدیه شعبان شریف و سده مسنه
 ساده عازم و مدادات و صادمات دت کرمه ملاه و پند، الحج
 جو هر ما خان شهریاری یکن و دل مختاره مقام قلندهه

الماج خوهر اغا

ذوالعتار جو هر از صدافت و استفات و کاظم المثلن سود
 سداده دولت و سلطنت، خوبه دار شهید مسند رفقار یکن صدر

مقدماً من أولى فرقتي عيّنت بليلة بادون هارين ساداكم
جع شرف بعدها به أفردياً به رحمة وأمن اهتمت أمانتك
طرحت بأصر الشرف ساداً ودارينا دعوت وبته حرفيه دارني
إله مأمورين وجد رهد ساق سلو بشير دار القهر بصريح
صصير القيب أول سند محمد نقل إله بندر وقبره والمقبرة
القديمه تغريد أولى وبر طقساني بيبي ست سعي غرة شهر
وقت مقدمة أولى مقدمة مائدة به صورة تعريب أولى وجاوه
أول مرتبة سعادات متبه بالحرفيه دار شهيد طير نيسان
أنا حضرتكم تعيّنت المقدمة لـ^{أبي} العبد